

การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่
ปรึกษาวิทยานิพนธ์โดยประยุกต์ใช้โมเดลคาน

นางสาวแพรวกมล ชาปะวัง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2556

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)

เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR) are the thesis authors' files submitted through the University Graduate School.

AN ANALYSIS OF STUDENT SATISFACTION WITH THE ADVICE OF THESIS ADVISORS
USING KANO MODEL

Miss Prawkamol Chapavang

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education Program in Educational Research

Methodology

Department of Educational Research and Psychology

Faculty of Education

Chulalongkorn University

Academic Year 2013

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อ
ลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์โดยประยุกต์ใช้โมเดลคาน

โดย

นางสาวแพรวกมล ชาติประวี

สาขาวิชา

วิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

รองศาสตราจารย์ ดร. วรณี แกมเกต

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโท

.....คณบดีคณะครุศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร. ชนิตา รักษ์พลเมือง)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ

(ศาสตราจารย์ ดร. สุวิมล ว่องวานิช)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(รองศาสตราจารย์ ดร. วรณี แกมเกต)

.....กรรมการ

(อาจารย์ ดร. กัญต์ฤทัย คลังพหล)

CHULALONGKORN UNIVERSITY

แพรวกมล ขาปะวัง : การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์โดยประยุกต์ใช้โมเดลคานอ. (AN ANALYSIS OF STUDENT SATISFACTION WITH THE ADVICE OF THESIS ADVISORS USING KANO MODEL) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รศ. ดร. วรณีย์ แกมเกตุ, หน้า.

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) วิเคราะห์ความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาและประเภทของหลักสูตร 2) เปรียบเทียบความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา และ 3) เปรียบเทียบความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์จำแนกตามประเภทของหลักสูตร ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือนิสิตนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 308 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามตามแนวคิดโมเดลคานอ มีลักษณะเป็นข้อความแบบเลือกตอบ ซึ่งประกอบด้วยข้อความแบบเชิงบวกและเชิงลบโดยผู้วิจัยจำแนกข้อความออกเป็น 2 รูปแบบ คือ การให้คำปรึกษาแบบปล่อยและการให้คำปรึกษาแบบป้อน ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามจำแนกลักษณะการให้คำปรึกษาแบบปล่อยมีค่าเท่ากับ .934 แบบสอบถามลักษณะการให้คำปรึกษาแบบป้อนมีค่าเท่ากับ .940 เก็บข้อมูลจากตัวอย่างโดยการแจกแบบสอบถามทางไปรษณีย์ วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานโดยใช้ค่าเฉลี่ย ร้อยละ วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบปัญหาวิจัยโดยใช้รูปแบบการวิเคราะห์ของโมเดลคานอ การวิเคราะห์ตารางไขว้ และการทดสอบไค - สแควร์

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เมื่อจำแนกตามสาขาวิชาพบว่า การให้คำปรึกษาแบบปล่อยเป็นลักษณะที่นิสิตนักศึกษารู้สึกเฉยๆทั้งนิสิตนักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์ ยกเว้นในขั้นตอนการทบทวนเอกสาร/งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และการเสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์เป็นลักษณะที่ดึงดูดให้รู้สึกพึงพอใจมากที่สุดสำหรับนิสิตนักศึกษากลุ่มวิทยาศาสตร์ ส่วนการให้คำปรึกษาแบบป้อนพบว่าเป็นลักษณะที่นิสิตนักศึกษารู้สึกเฉยๆทั้งนิสิตนักศึกษาในสาขาวิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์ เมื่อจำแนกตามประเภทหลักสูตรพบว่า การให้คำปรึกษาแบบปล่อยเป็นลักษณะที่นิสิตนักศึกษารู้สึกเฉยๆทั้งนิสิตนักศึกษากลุ่มในเวลาและนอกเวลาราชการ ยกเว้นในขั้นตอนการเสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์เป็นลักษณะที่ดึงดูดให้พึงพอใจสำหรับทั้งนิสิตนักศึกษากลุ่มในเวลาและนอกเวลาราชการ ส่วนการให้คำปรึกษาแบบป้อนพบว่าเป็นลักษณะที่นิสิตนักศึกษารู้สึกเฉยๆทั้งนิสิตนักศึกษากลุ่มในเวลาและนอกเวลาราชการ

2. ความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์จำแนกตามสาขาวิชาพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กรณีการให้คำปรึกษาแบบปล่อย (ในขั้นตอนการเลือกหัวข้อวิทยานิพนธ์ การทบทวนเอกสาร/งานวิจัย ที่เกี่ยวข้อง การเสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์ การเก็บข้อมูลวิจัย การสรุปผลการวิจัย การเขียนรูปเล่มวิทยานิพนธ์) และกรณีการให้คำปรึกษาแบบป้อน (ในขั้นตอนการทบทวนเอกสาร/งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การวิเคราะห์ข้อมูลวิจัย และการเขียนรูปเล่มวิทยานิพนธ์)

3. ความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์จำแนกตามประเภทหลักสูตรที่เรียนพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กรณีการให้คำปรึกษาแบบปล่อย (ในขั้นตอน การสรุปผลการวิจัย การเขียนรูปเล่มวิทยานิพนธ์) และกรณีการให้คำปรึกษาแบบป้อน (ในขั้นตอนการเลือกหัวข้อวิทยานิพนธ์ และการเขียนรูปเล่มวิทยานิพนธ์)

ภาควิชา วิจัยและจิตวิทยาการศึกษา

ลายมือชื่อนิสิต .....

สาขาวิชา วิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก .....

ปีการศึกษา 2556

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

5383867127 : MAJOR EDUCATIONAL RESEARCH METHODOLOGY

KEYWORDS: SATISFACTION / KANO MODEL / ADVISOR

PRAWKAMOL CHAPAVANG: AN ANALYSIS OF STUDENT SATISFACTION WITH THE ADVICE OF THESIS ADVISORS USING KANO MODEL. ADVISOR: ASSOC. PROF. WANNEE KAEMKATE, pp.

The objectives of this research were to 1) analyze the satisfaction of students in relation to the consultation of the advisor by field of study and type of course 2) to compare the satisfaction of students, the nature of the consultation of the faculty. study by field of study, and 3) the satisfaction of the student's counseling style advisor, by type of course. Samples used in this study were graduate students from Chulalongkorn University and Srinakharinwirot University 308 was used in this study is a questionnaire based on the Kano model. It is a multiple choice question. Which consisted of positively and negatively by the research questions grouped into two types of counseling and counseling releasing entered. The reliability of the questionnaire Identification of counseling were released. 934 questionnaires characteristics were entered counseling. 940 samples collected from questionnaires by mail. Analyzed data using Mean analyze data to answer the research model using model analysis of Kano. Cross tabulation analysis And Chi - Square.

The results showed that

1 student satisfaction, the nature of the consultation of Advisor on Economic Education found. Counseling and leave a manner that students feel just as science and social science students. Except in the process of document review / research related. Thesis and features were very attractive to the students of science. Enter the counseling that is just the way that students feel in science and social science. When classified by type of print that recipe. Counseling and leave a manner that students feel indifferent student group in both time and part-time. Except in the process of Thesis is tempting to look at the entire satisfaction of students in and out of office hours. The evaluation found that the characteristics of the entering students feel indifferent student group in both time and part-time.

2 Student satisfaction with the nature of the counseling advisor by the Department. The difference was statistically significant level. 01 in case of discharge counseling. (In the process of choosing a thesis topic. Review documentation / research Related The Thesis Collecting research data The results are summarized The author's thesis) and entered counseling. (In the process of document review / research related. Analysis of research data And writing a thesis).

3 Student satisfaction with the nature of the consultation of the advisor by type of course to find. The difference was statistically significant level. 01 in the counseling was released (in the process of the study. The author's thesis) and entered counseling. (In the process of choosing a thesis topic. And writing a thesis)

Department: Educational Research and
Psychology

Student's Signature .....

Advisor's Signature .....

Field of Study: Educational Research
Methodology

Academic Year: 2013

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจากรองศาสตราจารย์ ดร.วรรณิ์ แกมเกตต์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่เสียสละเวลาในการให้คำปรึกษา ให้ความรู้ ช่วยแก้ไขปรับปรุง ข้อบกพร่อง รวมทั้งให้โอกาสแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด ผู้วิจัยซาบซึ้งในความกรุณาที่ได้รับและขอกราบ ขอบพระคุณเป็นอย่างสูงยิ่ง ไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษาทุกท่านที่กรุณา ถ่ายทอดความรู้ทางวิชาการความคิดและประสบการณ์ทำให้ผู้วิจัยได้รับความรู้ที่สามารถนำไปใช้ในการ พัฒนาวิทยานิพนธ์ให้สำเร็จลุล่วงได้ รวมทั้งขอกราบขอบพระคุณประธานและกรรมการสอบ วิทยานิพนธ์ ศาสตราจารย์ ดร.สุวิมล ว่องวาณิช และ อาจารย์ ดร.กันต์ฤทัย คลังพล ที่เมตตาและให้ ความรู้ช่วยแก้ไขข้อบกพร่องของวิทยานิพนธ์เล่มนี้ รวมถึงให้โอกาสและให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยเป็นอย่างดี ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอกราบขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูง

ขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่กรุณาเสียสละเวลาตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือให้มีคุณภาพ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ เป็นอย่างสูง

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดาและครอบครัว ที่คอยให้กำลังใจ ให้ความ ช่วยเหลือ และสนับสนุนการศึกษาของผู้วิจัยมาโดยตลอด

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	จ
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ช
กิตติกรรมประกาศ.....	ซ
สารบัญ.....	ฅ
สารบัญตาราง.....	1
สารบัญรูปภาพ.....	ค
บทที่ 1 บทนำ.....	4
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	4
คำถามวิจัย.....	6
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	6
ขอบเขตของการวิจัย.....	7
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	7
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	8
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
ตอนที่ 1 แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะของการให้คำปรึกษาและบทบาท อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์.....	9
บทบาทและหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษา.....	9
คุณสมบัติที่พึงประสงค์ของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์.....	12
การให้คำปรึกษาในระดับอุดมศึกษา.....	14
ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์.....	15
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอาจารย์ที่ปรึกษา.....	20
ตอนที่ 2 แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโมเดลคาโน.....	24
ประโยชน์ของโมเดลคาโน.....	25
ขั้นตอนการดำเนินงานตามโมเดลคาโน.....	25
การหาค่าสัมประสิทธิ์ระดับความพึงพอใจ.....	28
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโมเดลคาโน.....	29
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	30

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	32
ประชากรและตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	32
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	33
การพัฒนาเครื่องมือวิจัย.....	33
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	38
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	42
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลภูมิหลังของตัวอย่างในการวิจัย.....	43
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาและประเภทหลักสูตรโดยประยุกต์ใช้โมเดล คาโน	45
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อลักษณะการให้ คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา	57
ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์จำแนกตามประเภทของหลักสูตร.....	61
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	65
สรุปผลการวิจัย	65
อภิปรายผลการวิจัย	70
ข้อเสนอแนะ	72
1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้.....	72
2. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการทำวิจัยครั้งต่อไป	72
รายการอ้างอิง	73
ภาคผนวก.....	75
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ.....	76
ภาคผนวก ข ตัวอย่างแบบสอบถาม	78
ภาคผนวก ค ค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม.....	83
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	86

สารบัญตาราง

ตาราง 2. 1 ตัวอย่างคำถามและคำตอบของโมเดลคาโน	26
ตาราง 2. 2 การประเมินคำตอบตามหลักของโมเดลคาโน.....	27
ตาราง 2. 3 ตารางการแปลความหมายของโมเดลคาโน	27
ตาราง 2. 4 การประเมินคำตอบของโมเดลคาโน.....	28
ตาราง 2. 5 ตารางตัวอย่างการประเมินสัมประสิทธิ์ความพอใจและไม่พอใจ	29
ตาราง 3. 1 ความหมายของลักษณะการให้คำปรึกษาแต่ละแบบ	34
ตาราง 3. 2 ลำดับขั้นตอนทำวิทยานิพนธ์	34
ตาราง 3. 3 ค่า IOC ของข้อคำถาม	35
ตาราง 3. 4 ลักษณะของแบบสอบถามในรูปแบบคาโน	37
ตาราง 3. 5 ค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม	38
ตาราง 3. 6 รูปแบบตารางการประเมินลักษณะของคาโน.....	39
ตาราง 3. 7 ความหมายแต่ละลักษณะของคาโน.....	39
ตาราง 3. 8 การแปลความหมายลักษณะความพึงพอใจ.....	40
ตาราง 3. 9 ตัวอย่างการประเมินสัมประสิทธิ์ความพึงพอใจและสัมประสิทธิ์ความไม่พึงพอใจ	41
ตาราง 4. 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลภูมิหลังของตัวอย่างในการวิจัย.....	44
ตาราง 4. 2 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ ปรึกษาวิทยานิพนธ์โดยจำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาและประเภทหลักสูตรขั้นตอนการเลือกหัวข้อวิทยานิพนธ์ ...	46
ตาราง 4. 3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ ปรึกษาวิทยานิพนธ์โดยจำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาและประเภทหลักสูตรขั้นตอนการสร้างกรอบแนวคิด	47
ตาราง 4. 4 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ ปรึกษาวิทยานิพนธ์โดยจำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาและประเภทหลักสูตรขั้นตอนการวางแผนการวิจัย	48
ตาราง 4. 5 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ ปรึกษาวิทยานิพนธ์โดยจำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาและประเภทหลักสูตรขั้นตอนการเลือกวิธีวิจัย.....	49
ตาราง 4. 6 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ ปรึกษาวิทยานิพนธ์โดยจำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาและประเภทหลักสูตรขั้นตอนการทบทวนเอกสาร/งานวิจัยที่ เกี่ยวข้อง.....	50

สารบัญรูปภาพ

ภาพที่ 2. 1 สมการในการหาค่าสัมประสิทธิ์ความพึงพอใจและสัมประสิทธิ์ความไม่พึงพอใจ.....	28
ภาพที่ 2. 2 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	31
ภาพที่ 3. 1 สมการในการหาค่าสัมประสิทธิ์ความพึงพอใจและสัมประสิทธิ์ความไม่พึงพอใจ.....	40

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การให้การศึกษาที่เน้นถือเป็นการกิจของสถาบันการศึกษาที่ต้องจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งด้านความรู้ความสามารถ สติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ มีคุณธรรมจริยธรรม ในการดำรงชีวิต และสามารถอยู่กับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ตามมาตรา 6 ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และตามมาตรา 7 สถาบันการศึกษาจึงจำเป็นต้องจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพที่พึงประสงค์ ซึ่งจะต้องอาศัยองค์ประกอบและปัจจัยที่สัมพันธ์กัน นับตั้งแต่หลักสูตร อาจารย์ นักศึกษา เครื่องมือ อุปกรณ์การเรียนการสอน กระบวนการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล ตลอดจนถึงสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ที่ต้องพัฒนาตลอดเวลา

หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาทุกหลักสูตรไม่ว่าจะเป็นระดับมหาบัณฑิตทั้งแผน ก และ แผน ข หรือระดับดุษฎีบัณฑิตทั้งแบบ 1 และแบบ 2 มีข้อกำหนดให้นิสิตนักศึกษาต้องทำการวิจัยที่แสดงถึงความคิดริเริ่มโดยอาจทำในรูปวิทยานิพนธ์ หรือโครงการวิจัยขนาดเล็ก ด้วยเหตุนี้ความสำเร็จของการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษานอกจากจะวัดจากตัวมหาบัณฑิตและดุษฎีบัณฑิตแล้ว ยังต้องวัดจากคุณภาพและความเป็นเลิศทางวิชาการของวิทยานิพนธ์ หรือรายงาน/โครงการวิจัยที่นิสิตนักศึกษาได้จัดทำตามข้อกำหนดของหลักสูตรด้วย (สุวิมล ว่องวานิช และ นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2546)

ในการทำวิทยานิพนธ์หรือโครงการวิจัยในระดับบัณฑิตศึกษาซึ่งเป็นกระบวนการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการวิจัย จึงจำเป็นต้องมีอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หรืออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ Parry, Atkinson และ Delamont (อ้างใน สุวิมล ว่องวานิช และนงลักษณ์ วิรัชชัย, 2546) กล่าวว่า นอกจากตัวนิสิตนักศึกษาแล้ว อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เป็นตัวแปรสำคัญที่สุดเพียงอย่างเดียวต่อความสำเร็จในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษา และบทบาทที่สำคัญอย่างยิ่งคือการให้คำปรึกษาการทำวิทยานิพนธ์

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าความสำเร็จในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษาจึงขึ้นอยู่กับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เป็นหลัก ที่จะเป็นผู้ให้คำปรึกษา แนะนำ ให้ความรู้ร่วมกำหนดและชี้แนะแนวทางในการดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ร่วมกับนิสิตนักศึกษาเพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์สำเร็จลุล่วงได้

จากการศึกษางานวิจัยที่ผ่านมาของพิชิต ทองประยูร (2547) ได้ศึกษาความคาดหวังของนักศึกษาต่อการปฏิบัติตามบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาพบว่านักศึกษามีความคาดหวังต่อการปฏิบัติงานตามบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาสูงกว่าความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาเอง ในขณะที่อาจารย์ที่ปรึกษามีความคิดเห็นในด้านสัมพันธ์ภาพกับนักศึกษาสูงกว่าความคาดหวังของนักศึกษาซึ่งความคาดหวังของนักศึกษากับความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาจะเป็นไปในทิศทางตรงข้ามกัน

นอกจากนี้งานวิจัยของ สุมาลัย วงศ์เกษม (2548) ได้ศึกษาเปรียบเทียบบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาตามความคิดเห็นของนักศึกษาที่ปรึกษาและได้ข้อเสนอแนะว่าควรมีนโยบายที่ชัดเจนเกี่ยวกับระบบและบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาและควรจัดกิจกรรมให้นักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาได้สร้างสัมพันธ์อันดี และเข้าใจร่วมกันในหน้าที่และบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา ดังนั้นการเข้าใจบทบาทหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาของทั้งผู้เรียนและของอาจารย์ที่ปรึกษาเองจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องทำให้ทั้งสองฝ่ายเข้าใจตรงกัน

การศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา จะศึกษาบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาในทัศนะของอาจารย์ที่ปรึกษาหรือระดับการปฏิบัติงานในการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งข้อค้นพบจากงานวิจัยจะทำให้ทราบเพียงระดับความพึงพอใจในแต่ละด้านเท่านั้น ซึ่งอาจจะไม่สามารถสะท้อนความต้องการหรือและความพึงพอใจที่แท้จริงของนิสิตนักศึกษาได้ ทั้งยังไม่มีการศึกษาในเรื่องของลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์อย่างชัดเจน ในขณะที่การศึกษาความพึงพอใจในวงการธุรกิจ จะมีการศึกษาในหลายรูปแบบที่สามารถระบุคุณลักษณะของสินค้าและบริการที่ทำให้ผู้รับบริการเกิดความพึงพอใจ และระบุว่าควรสร้างลักษณะใดที่ทำให้ผู้รับบริการเกิดความประทับใจ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาและปรับปรุงผลิตภัณฑ์หรือบริการ ให้ตรงกับความต้องการของบุคคล และถ้าหากการวิจัยทางการศึกษาสามารถประยุกต์ใช้วิธีการในเชิงธุรกิจมาใช้ในวิเคราะห์ความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาได้จะทำให้สามารถนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการพัฒนาปรับปรุงได้ตรงกับสภาพความต้องการที่แท้จริง

โมเดลคาโนเป็นแนวคิดหนึ่งที่ใช้ในการศึกษาความต้องการหรือความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อสินค้าหรือบริการ ถูกคิดค้นและพัฒนาขึ้น โดย ดร.โนริยาคิ คาโน (Noriaki Kano) นักวิชาการในประเทศญี่ปุ่น ซึ่งแนวคิดนี้จะช่วยในการจัดลำดับความสำคัญในการพัฒนาผลิตภัณฑ์อย่างเป็นระบบระเบียบโดยปรับปรุงลักษณะที่จำเป็นต้องมีของผลิตภัณฑ์หรือบริการ พัฒนาลักษณะที่มีผลต่อความพึงพอใจของผู้รับบริการ และสร้างลักษณะที่ยังไม่มีในผลิตภัณฑ์หรือบริการเพื่อให้เกิดความดึงดูดและความประทับใจ โมเดลคาโนสามารถนำไปใช้ในการแจกแจงความต้องการที่แตกต่างของกลุ่มผู้บริโภคได้เนื่องจากความต้องการพื้นฐานของบุคคล ความพอใจ และไม่พอใจ ในแต่ละกลุ่มจะมีลักษณะที่ไม่เหมือนกัน และจะทำให้ทราบความต้องการพื้นฐานขั้นต่ำของแต่ละกลุ่มได้และวางแผนปรับปรุงคุณภาพผลิตภัณฑ์และบริการได้ถูกต้องและแม่นยำยิ่งขึ้น

แนวคิดของโมเดลคาโนจะจำแนกคุณลักษณะของผลิตภัณฑ์หรือบริการที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของผู้บริโภคออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้ 1) คุณลักษณะที่จำเป็นต้องมี (Must-be requirements) เป็นคุณลักษณะพื้นฐานที่จำเป็นซึ่งหากความต้องการด้านนี้ไม่ถูกเติมเต็ม จะเกิดความไม่พึงพอใจทันที แม้ว่าจะได้รับการเติมเต็มในความต้องการด้านนี้แล้วก็ได้ไม่ได้หมายความว่าความพึงพอใจเพิ่มขึ้น 2) คุณลักษณะมิติเดียว (One-dimensional requirements) เป็นคุณลักษณะที่มีผลต่อความพึง

พอใจของผู้บริโภค หากมีการเติมเต็มความต้องการด้านนี้ให้สูงขึ้น ความพึงพอใจของจะสูงขึ้นด้วย และ 3) คุณลักษณะที่ดึงดูดใจ (Attractive requirements) เป็นคุณลักษณะที่ไม่ได้เกิดขึ้นจากความคาดหวังของผู้บริโภค อยู่นอกเหนือสิ่งที่คาดการณ์ไว้ การเติมเต็มความต้องการด้านนี้ทำให้เกิดความประทับใจและดึงดูดใจ การใช้แนวคิดโมเดลของคาโนจะมีส่วนช่วยให้เข้าใจความต้องการของผู้บริโภค หรือผู้รับบริการได้ดียิ่งขึ้น ทำให้สามารถจัดลำดับความสำคัญก่อนหลังในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการ ทั้งยังทราบความคาดหวังหรือความต้องการของกลุ่มผู้บริโภคที่แตกต่างกันด้วย

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์โดยประยุกต์ใช้โมเดลคาโน เพื่อให้ทราบลักษณะของการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ว่ามีลักษณะใดที่จะทำให้เกิดความพึงพอใจหรือดึงดูดใจแก่นิสิตนักศึกษาและให้ทราบถึงระดับความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาต่อคุณลักษณะของการให้คำปรึกษา ซึ่งจะนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยมาใช้ประโยชน์ในด้านการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ให้ตรงกับความต้องการของนิสิตนักศึกษาได้มากยิ่งขึ้น

คำถามวิจัย

1. ความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาและประเภทของหลักสูตรมีเป็นอย่างไร
2. ความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา มีลักษณะแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร
3. ความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา มีลักษณะแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์ความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาและประเภทของหลักสูตร
2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา
3. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์จำแนกตามประเภทของหลักสูตร

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นิสิตนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่อยู่ระหว่างการทำวิทยานิพนธ์หรือผ่านการทำวิทยานิพนธ์เรียบร้อยแล้ว เนื่องจากทั้ง 2 สถาบันจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาโทที่มีความหลากหลายสาขาวิชา โดยจำแนกตามประเภทสาขาวิชาที่ศึกษาและหลักสูตรที่ศึกษา

2. ตัวแปรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ 1) กลุ่มสาขาวิชา จำแนกเป็น สาขาวิทยาศาสตร์และสาขาสังคมศาสตร์ 2) ประเภทของหลักสูตร จำแนกเป็น หลักสูตรในเวลาราชการ และหลักสูตรนอกเวลาราชการ

2.2 ตัวแปรตาม คือ ความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ หมายถึง ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งจากสถาบันการศึกษาให้ทำหน้าที่ให้คำปรึกษาแนะนำช่วยเหลือและดูแลนิสิตนักศึกษาในการทำวิทยานิพนธ์ตั้งแต่เริ่มต้นกระบวนการทำวิทยานิพนธ์จนสิ้นสุดกระบวนการ

ลักษณะการให้คำปรึกษา หมายถึง วิธีการในการแนะนำให้ความช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาในกระบวนการทำวิทยานิพนธ์ซึ่งประกอบไปด้วย 2 ลักษณะคือ ลักษณะการให้คำปรึกษาแบบปล่อยและลักษณะการให้คำปรึกษาแบบป้อน

ลักษณะการให้คำปรึกษาปล่อย (Laissez-faire style) หมายถึง การให้คำปรึกษาที่อาจารย์สนับสนุนน้อย ไม่ชี้แนะ และไม่ตกลงที่จะทำงานร่วมกันกับนิสิตนักศึกษาอย่างใกล้ชิด

ลักษณะการให้คำปรึกษาแบบป้อน (Pastoral style) หมายถึง การให้คำปรึกษาที่อาจารย์สนับสนุนมาก อาจารย์เป็นผู้หยิบยื่นสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆให้ ดูแลให้การสนับสนุนเป็นการส่วนตัว

โมเดลคาโน หมายถึง แนวคิด ที่ใช้ในการสร้างแบบสอบถามเพื่อศึกษาความต้องการของลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ซึ่งจะทำให้ทราบลักษณะของความต้องการตามความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษา โดยจะจำแนกคุณลักษณะการให้คำปรึกษาออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้ 1) คุณลักษณะที่จำเป็นต้องมี (Must-be requirements) เป็นคุณลักษณะพื้นฐานที่จำเป็นต้องมี 2) คุณลักษณะมิติเดียว (One-dimensional requirements) เป็นคุณลักษณะที่มีผลต่อความพึงพอใจ และ 3) คุณลักษณะที่ดึงดูดใจ (Attractive requirements) เป็นคุณลักษณะที่ไม่ได้เกิดขึ้นจากความ

คาดหวัง อยู่นอกเหนือสิ่งที่คาดการณ์ไว้ ซึ่งลักษณะทั้งสามจะได้จากการสร้างแบบสอบถามที่เป็นข้อคำถามเชิงบวกและเชิงลบในลักษณะเดียวกันของลักษณะนั้น

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ประโยชน์ในทางวิชาการ คือ จากการประยุกต์ใช้วิธีการวัดความพึงพอใจตามรูปแบบของโมเดลคาโนจะทำให้ได้แนวทางและทางเลือกใหม่ในการวิเคราะห์ความพึงพอใจ ที่เกี่ยวกับการวิจัยทางด้านการศึกษาซึ่งจะช่วยสะท้อนความต้องการที่แท้จริงของผู้เรียนและนำไปสู่แนวความคิดใหม่หรือแนวทางการปรับปรุงวิธีดำเนินการวิจัยให้ดียิ่งขึ้น

2. ประโยชน์ในทางปฏิบัติ คือ ทำให้ได้ข้อมูลสารสนเทศและความรู้เกี่ยวกับความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาบทบาทอาจารย์ที่ปรึกษาต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ศึกษา ค้นคว้า และรวบรวมข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับบทบาทอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ลักษณะของการให้คำปรึกษา โมเดลคาโน และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทบาทอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ลักษณะของการให้คำปรึกษา พร้อมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโมเดลคาโน โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทบาทอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และลักษณะของการให้คำปรึกษา

ตอนที่ 2 แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโมเดลคาโน

ตอนที่ 1 แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะของการให้คำปรึกษาและบทบาทอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บทบาทและหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษา

ในการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์นั้น อาจารย์ผู้ทำหน้าที่นี้จะต้องทราบถึงบทบาทและหน้าที่ซึ่งมีขั้นตอนและรายละเอียดอยู่มาก ผู้วิจัยได้รวบรวมความหมายและลักษณะบทบาทและหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาจากที่มีผู้ให้ความหมายไว้ดังนี้

สุนม อมรวิวัฒน์ (2518) ได้สรุปบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาไว้ว่า งานแรกของอาจารย์ที่ปรึกษา คือ การให้คำปรึกษาทางวิชาการ ได้แก่การเลือกรายวิชาและการลงทะเบียนเรียน การทำความเข้าใจและให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการเพิ่มและถอนรายวิชาต่างๆ พร้อมทั้งแนะนำให้นักเรียนเอาใจใส่ในการเรียน เน้นให้นักเรียนเข้าใจเรื่องการวัดผลแนะนำการแก้ปัญหาในการเรียน งานต่อมาคือการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาในด้านสวัสดิการ การช่วยเหลือแก้ปัญหาต่างๆ เช่น ปัญหาส่วนตัว ด้านสุขภาพอนามัย ด้านการเงิน และการปรับตัวในสังคม การให้ความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติที่ถูกต้องต่อวิชาชีพ หากการเรียนของนักศึกษาไม่ได้รับความช่วยเหลือแนะนำในการวางแผนการเรียนที่ดีจากอาจารย์ที่ปรึกษาแล้ว จะเป็นสาเหตุหนึ่งให้นักศึกษาพ้นสภาพการเป็นนักศึกษา

วัลลภา เทพหัสติน ณ อยุธยา (2530) ได้กล่าวถึง บทบาทอาจารย์ที่ปรึกษาว่า

- 1) เป็นทั้งผู้สอนวิชาการขั้นสูงและเป็นผู้ช่วยสอนให้รู้จักคุณค่า ทัศนคติที่ถูกต้องและเป็นที่ยอมรับของสังคมไทย
- 2) เป็นผู้ให้คำปรึกษาในด้านต่างๆทั้งวิชาการและส่วนตัว
- 3) เป็นผู้แนะนำและแนะ

แนวทางที่ถูกต้อง 4) เป็นผู้ตรวจผู้ประพฤติผิดระเบียบวินัย ข้อบังคับ 5) เป็นผู้ตัดสินพิจารณาโทษนักศึกษาที่กระทำผิด 6) เป็นผู้สอดส่องดูแลอบรมมารยาท การแต่งกายและความประพฤติ

จรัส สุวรรณเวลา (2533) กล่าวว่า อาจารย์ที่ปรึกษานั้นมีความสำคัญอย่างมากในฐานะที่เป็นผู้ชี้แนะ และให้คำรับรองการตัดสินใจของนักเรียน ให้อยู่ในขอบเขตแนวทางอันเหมาะสมรวมถึงการมีส่วนร่วมทำให้การศึกษาในระดับอุดมศึกษาสัมฤทธิ์ผลได้อย่างแท้จริง

เมธี ปิลาธนานนท์ (2546) กล่าวว่า ผู้ใดจะเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ให้กับนักศึกษาพึงได้สำรวจตนเองว่า ตนจะเป็นผู้มีจุดอ่อนหรือจุดแข็ง ในการแสดงบทบาทที่จะ “ช่วย” หรือเป็นผู้ “ถ่วง หรือเป็นอุปสรรค” ต่อความสัมพันธ์ผลของการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาเพียงใดหรือไม่

สุวิมล ว่องวานิช และนางลักษณ์ วิรัชชัย (2546) กล่าวว่า อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ต้องแสดงบทบาท 9 ด้าน ดังนี้

1) บทบาทในฐานะนักวิชาการและนักวิจัยที่ทันสมัย เป็นผู้แสวงหาความรู้และพัฒนาตนเองโดยใช้กระบวนการวิจัยอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอเพื่อให้มีความรู้ทันสมัย ก้าวทันต่อความก้าวหน้าในศาสตร์ของตน

2) บทบาทในฐานะครู มีจิตวิญญาณของความเป็นครู เป็นผู้ที่มุ่งมั่นชี้แนะ อบรม สั่งสอนและถ่ายทอดความรู้ รวมทั้งชี้แนะนิสิตนักศึกษาแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง จนสามารถทำวิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพได้สำเร็จตามศักยภาพ

3) บทบาทในฐานะต้นแบบ ควรมีบุคลิกลักษณะ โลกทัศน์ และพฤติกรรมเป็นแบบอย่างที่ดีให้นิสิตนักศึกษายึดถือหรือเลียนแบบได้

4) บทบาทในฐานะที่ปรึกษา ต้องสามารถวิเคราะห์ คิดเชิงวิพากษ์ สามารถให้ข้อคิดเห็นให้ข้อมูลย้อนกลับ ชี้แนะแนวทางในการทำวิทยานิพนธ์ที่ถูกต้องให้นิสิตนักศึกษาได้ โดยไม่ทำให้นิสิตนักศึกษาหลงทางหรือหลงประเด็นรวมทั้งต้องเป็นผู้มีศาสตร์และศิลปะในการให้คำปรึกษาเป็นอย่างดี

5) บทบาทในฐานะผู้มีความพร้อมในการเป็นที่ปรึกษา ต้องมีความพร้อม 3 ด้าน คือ ความพร้อมด้านเวลาในการดูแลนิสิตนักศึกษาอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่องทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ความพร้อมด้านวิชาการในเรื่องที่นิสิตนักศึกษาทำวิทยานิพนธ์ สามารถให้ความรู้หรือเป็นแหล่งความรู้ทางวิชาการ เป็นที่พึ่งของนิสิตนักศึกษาในการทำวิทยานิพนธ์ได้ดี และมีความพร้อมด้านจิตใจให้การดูแลนิสิตนักศึกษาด้วยความเข้าใจ เห็นใจ ใส่ใจและปรารถนาดีต่อนิสิตนักศึกษา ให้ความสนทสนมและมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับนิสิตนักศึกษาเหมือนเป็นเพื่อนร่วมงาน

6) บทบาทในฐานะผู้รอบรู้สาระและแหล่งข้อมูล ต้องเป็นผู้มีความรู้กว้างและลึกทั้งองค์ความรู้และแหล่งความรู้ทางวิชาการ พร้อมทั้งจะให้คำแนะนำที่ดี รอบรู้ทั้งกฎระเบียบ นโยบายของภาควิชา คณะ หรือมหาวิทยาลัย กำหนดการ/เงื่อนไขการสอบ เกณฑ์การวัดและประเมินผลพร้อมที่จะช่วยให้นิสิตนักศึกษาวางแผนงานได้เหมาะสม

7) บทบาทในฐานะผู้บริหารจัดการ ต้องมีความสามารถในการบริหารจัดการโครงการวิจัย สามารถให้คำแนะนำนิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับการบริหารโครงการวิจัยหรือการทำวิทยานิพนธ์ได้เป็นอย่างดี รวมทั้งสามารถบริหารเวลาของตนเอง และบริหารตัวนิสิตนักศึกษาได้

8) บทบาทในฐานะนักประเมิน ต้องมีศักยภาพในการประเมินคุณภาพวิทยานิพนธ์ และประเมินความสามารถของนิสิตนักศึกษา รวมทั้งมีความสามารถวิเคราะห์ประเมินความรุนแรงของปัญหาการทำวิทยานิพนธ์ และสามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างได้ผล

9) บทบาทในฐานะผู้ร่วมงาน ต้องให้เกียรตินิสิตนักศึกษาโดยเฉพาะนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรีปฏิบัติเหมือนเป็นเพื่อนร่วมงาน เมื่อมีการผลิตผลงานวิจัยร่วมกัน

ชนิตา รัชพลเมือง และ สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2549) กล่าวว่าอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นบุคคลสำคัญที่สุดในกระบวนการทำวิทยานิพนธ์มีบทบาทหน้าที่ทั้งด้านบริหาร (administrative role) วิชาการ (academic role) ที่ปรึกษา (counseling role) และประกันคุณภาพ (quality assurance role) กล่าวคือ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ต้องให้คำแนะนำทางวิชาการ กำกับดูแลความก้าวหน้าในการดำเนินงานให้นิสิตนักศึกษาทำวิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพมาตรฐานได้เสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ปฏิบัติตามนโยบาย กฎเกณฑ์ ระเบียบข้อบังคับของมหาวิทยาลัย ดูแลนิสิตนักศึกษาให้มีพัฒนาการทั้งด้านอารมณ์-สังคม ร่างกาย คุณธรรม จริยธรรมเพื่อที่จะได้พัฒนาตนให้มีความเป็น "นักวิชาการ/นักวิจัยมืออาชีพ" รวมทั้งเป็นแบบอย่าง (model) ของครูและนักวิจัยที่ดีด้วย

James E. Mauch และ Namgi Park (อ้างใน ชนิตา รัชพลเมือง และ สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, 2549) เห็นว่าอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์มีหน้าที่สำคัญในการสอนให้นิสิตนักศึกษาสามารถทำการค้นคว้าวิจัยได้ด้วยตนเอง บทบาทหลักของอาจารย์ที่ปรึกษาจึงได้แก่การเป็นครูผู้สอน แต่ขณะเดียวกันต้องเป็นผู้ชี้แนะ (guide) พี่เลี้ยงหรือผู้ดูแล (mentor) ผู้สร้างความเชื่อมั่น ผู้ให้กำลังใจ และเพื่อนร่วมวิชาชีพรุ่นพี่ การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนิสิตนักศึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์จึงเป็นปัจจัยสำคัญของความสำเร็จแต่ความสัมพันธ์ดังกล่าวเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาโดยทั่วไป ในระยะแรกอาจารย์ที่ปรึกษามักทำหน้าที่เป็นครูผู้สอน ส่วนนิสิตนักศึกษาเป็นผู้เรียนรู้ แต่เมื่อเวลาล่วงเลยไปทั้งสองฝ่ายจะกลายเป็นเพื่อนร่วมวิชาชีพ นิสิตนักศึกษาเปรียบเสมือนนักวิจัยรุ่นใหม่ที่ทำงานภายใต้การดูแลของนักวิจัยอาวุโส ดังแสดงในแผนภาพข้างล่างนี้ อย่างไรก็ตามบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์อาจแตกต่างกันไปตามสาขาวิชาที่ศึกษาด้วย

จากความหมายของบทบาทและหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์มีบทบาทสำคัญมากในการให้ความช่วยเหลือนิสิตนักศึกษาในกระบวนการทำวิทยานิพนธ์โดยมีบทบาทหน้าที่ทั้งด้านบริหาร ด้านวิชาการ ด้านการให้คำปรึกษา และด้านการประกันคุณภาพเพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษาสัมฤทธิ์ผลได้

คุณสมบัติที่พึงประสงค์ของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ชนิดา รักษ์พลเมือง และ สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2549) กล่าวว่าคุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่กำหนดในเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาข้างต้นกล่าวถึงเฉพาะคุณสมบัติด้านวิชาการและประสบการณ์ด้านการวิจัยในสาขาวิชาที่จะให้คำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษา แต่จากการประมวลเอกสารและผลงานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องพบว่า นิสิตนักศึกษามีความคาดหวังให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เป็นผู้รู้และติดตามกฎระเบียบของมหาวิทยาลัยที่เกี่ยวข้องกับการทำวิทยานิพนธ์และการสำเร็จการศึกษา มีประสบการณ์ในการให้คำปรึกษา รวมทั้งมีคุณสมบัติทางวิชาการและคุณลักษณะอื่นๆ ที่สำคัญดังต่อไปนี้

1) ความสามารถและศรัทธางานวิชาการ (Academic Competence and Enthusiasm)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ต้องมีศรัทธาต่อการทำงานวิชาการ มีโลกทัศน์กว้าง มีความรอบรู้ ทันทเหตุการณ์ในสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง ขณะเดียวกันก็มีความรู้ลึกในศาสตร์และระเบียบวิธีการวิจัย (subject and methodology knowledge) ในสาขาวิชาที่นิสิตนักศึกษาทำวิทยานิพนธ์ ตลอดจนมีผลงานที่แสดงถึงความเชี่ยวชาญในสาขาวิชานั้น อย่างไรก็ตาม อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์อาจไม่จำเป็นต้องมีความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะไปทุกเรื่อง แต่ต้องสามารถให้คำแนะนำที่ดี เสนอแนะแนวทางหรือระเบียบวิธีการวิจัย และประเมินคุณภาพของผลงานวิจัยในเรื่องนั้นๆ ได้ Gordon B. Davis (อ้างใน ชนิดา รักษ์พลเมือง และ สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, 2549) เห็นว่าอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ต้องมีความสามารถในเบื้องต้นอย่างน้อย 2 ด้าน คือ

1.1) ความสามารถเชิงปฏิบัติการ (Operational Competence) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ต้องสามารถทำสิ่งที่นิสิตกำลังทำอยู่ทุกอย่าง โดยเฉพาะอาจารย์ที่ให้คำปรึกษานิสิตที่ยังไม่มีวุฒิภาวะหรือไม่มีประสบการณ์ทำงานวิจัย

1.2) ความสามารถในการตรวจงาน (Review Competence) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ต้องมีความเข้าใจประเด็นปัญหาที่ศึกษาเพียงพอที่จะให้คำแนะนำ ให้ข้อคิด หรือเสนอการตัดสินใจที่ดีให้กับการทำวิทยานิพนธ์

เมื่อเทียบความสามารถทั้งสองด้านแล้วจะเห็นว่าความสามารถในการตรวจงานสำคัญกว่าความสามารถเชิงปฏิบัติการ อาจารย์ที่ดีจึงไม่ควรรับเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักเพียงคนเดียวหากไม่มีความรู้หรือยังมีความรู้ในเรื่องที่นิสิตขอคำปรึกษา ควรบอกความจริงดังกล่าวให้นิสิตนักศึกษาในความดูแลของตนได้รู้พร้อมทั้งเสนอให้ตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมหรือใช้รูปแบบคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ (committee model) หรือคณะที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ (supervisory-panel system) โดยแต่งตั้งอาจารย์หรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่มีความเชี่ยวชาญด้านเนื้อหาวิชาการและ/หรือวิธีวิจัยสำหรับวิทยานิพนธ์เล่มนั้น ข้อสำคัญต้องไม่เสนอให้ตั้งผู้ที่ขาดคุณสมบัติด้านวิชาการที่จำเป็นแต่มีความสัมพันธ์ส่วนตัวมาเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ในกรณีที่มี

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์มากกว่า 1 คน ควรมีการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาแต่ละคนให้ชัดเจน รวมทั้งตกลงแนวปฏิบัติในการให้คำปรึกษาและการแก้ไขปัญหาหรือความคิดเห็นที่ไม่ตรงกันไว้ล่วงหน้า เพื่อให้การให้คำปรึกษาเป็นไปอย่างราบรื่น

2) ความสามารถในการประพฤติตนเป็นแบบอย่างของนักวิจัย (Role Model) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ต้องเป็นแบบอย่างของนักวิจัย แสดงตนเป็นผู้ให้ความสำคัญกับงานวิจัย และมีนิสัยการทำงาน (Work Habits) ที่สมควรนำไปเป็นเยี่ยงอย่าง เช่น รับผิดชอบ รอบคอบ มีระเบียบ ใส่ใจรายละเอียดที่จำเป็น ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ เสร็จภายในกำหนดเวลา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์จึงต้องเป็นผู้ที่ "ไม่หยุดนิ่ง" สามารถผลิตผลงานวิชาการและงานวิจัยอย่างต่อเนื่อง โดยนึกอยู่เสมอว่าตนกำลังเป็นแบบอย่างนักวิจัยที่ดีสำหรับนิสิต

3) ความรู้ด้านหลักจิตวิทยาการให้คำแนะนำและคำปรึกษา (Advising and Counseling) การทำวิทยานิพนธ์เป็นกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์กับนิสิตนักศึกษาในความดูแล หากทั้งสองฝ่ายเต็มใจที่จะเรียนรู้วิธีการทำงานร่วมกัน จะทำให้การทำวิทยานิพนธ์เป็นประสบการณ์ที่มีความสุขและสร้างสรรค์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์จึงต้องรู้จักใช้หลักจิตวิทยา ที่จะช่วยให้สามารถเรียนรู้และทำความเข้าใจนิสิตนักศึกษาทั้งในด้านวิชาการและอุปนิสัยส่วนตัว นอกจากนี้ยังมีข้อสังเกตด้วยว่า การให้คำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษามีความแตกต่างจากนิสิตศึกษาระดับปริญญาตรี นิสิตนักศึกษาในระดับนี้ ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานมาแล้วระยะหนึ่งโดยเฉพาะนิสิตนักศึกษาในหลักสูตรปริญญาโทหรือปริญญาเอก อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์จึงต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบการให้คำปรึกษาแบบต่างๆ เพื่อจะได้เลือกรูปแบบที่เหมาะสมกับนิสิตนักศึกษาในความดูแลนอกจากนี้ยังต้องมีความสามารถอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกัมนิสิตนักศึกษาอีกด้วย อาทิ

3.1) ความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์เชิงสร้างสรรค์ ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์กับนิสิตนักศึกษาโดยทั่วไปมักมีลักษณะเชิงอำนาจ แต่ทั้งสองฝ่ายอาจร่วมกันกำหนดลักษณะความสัมพันธ์ที่เห็นว่าจะเอื้อต่อการทำงานวิทยานิพนธ์โดยต้องทำความเข้าใจบทบาทและความรับผิดชอบของแต่ละฝ่ายอย่างชัดเจน จะได้ไม่มีปัญหาในภายหลัง

3.2) ความสามารถในการประเมินศักยภาพของนิสิตนักศึกษาและตั้งเป้าหมายการทำงานให้สอดคล้องกัน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ควรประเมินความรู้ความสามารถของนิสิตนักศึกษาเพื่อตั้งความคาดหวังในการทำวิทยานิพนธ์ การประเมินที่ถูกต้องจะมีผลให้ทั้งสองฝ่ายมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน หากประเมินสูงไป นิสิตนักศึกษาอาจรู้สึกท้อว่าอาจารย์ให้งานมากจนทำไม่ไหว ตามไม่ทัน แต่หากประเมินต่ำไป อาจทำให้คิดว่าอาจารย์ดูถูก หรือน่าเบื่อ นอกจากนี้การตั้งความคาดหวังยังต้องคำนึงถึงความเชื่อมั่นและความกระตือรือร้นที่จะทำวิจัยของนิสิตนักศึกษาที่มีระดับมากน้อยต่างกันด้วย

4) คุณลักษณะส่วนบุคคล (Personal Characteristics)จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของ Kerlin (อ้างใน ชนิตา รัชพลเมือง และ สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, 2549) พบว่าอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่พึงประสงค์ควรมีบุคลิกภาพและทัศนคติต่อนิสิตนักศึกษา ดังนี้

4.1) บุคลิกภาพส่วนตัว (Personal Attributes)

4.1.1) คุณลักษณะที่พึงประสงค์ : ฉลาดปราดเปรื่อง น่าศรัทธา เชื่อถือได้ มีมนุษยสัมพันธ์ จริงใจ เห็นอกเห็นใจผู้อื่น อุดม ไหวต่อความรู้สึกของผู้อื่น (sensitive) ยืดหยุ่น แต่มีศักดิ์ศรี ยึดความถูกต้องเมื่อเกิดปัญหา เป็นผู้มีความซื่อสัตย์และจริยธรรม

4.1.2) คุณลักษณะที่ไม่พึงประสงค์ : เย็นชา ไร้อารมณ์ ชอบบงการ โง่งอ ว่าง่าง กระจ่าง

4.2) ทัศนคติต่อนิสิตนักศึกษา (Attitudes toward Students)

4.2.1) คุณลักษณะที่พึงประสงค์ : มีความสนใจประเด็นปัญหาที่ทำวิจัยร่วมกัน ต้องการเห็นความสำเร็จ เชื่อมั่นในความสามารถและมั่นใจว่านิสิตนักศึกษาจะทำการที่จำเป็นต้องทำได้ ปฏิบัติต่อนิสิตนักศึกษาเยี่ยงนักวิชาการ เอาใจใส่ ให้ความสนใจ เคารพความคิดเห็นและมองเห็นความพยายามของนิสิตนักศึกษา รักษาระยะห่างไว้พอควรประนีประนอมข้อขัดแย้ง/ความคิดเห็นที่ไม่ตรงกัน เต็มใจจัดการปัญหาที่เกิดขึ้นในกลุ่มอาจารย์ที่ปรึกษาหรือคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์เพื่อ นิสิตนักศึกษา

4.2.2) คุณลักษณะที่ไม่พึงประสงค์ : เจ้ากี้เจ้าการ ชอบบงการ พยายามชักนำให้นิสิตนักศึกษาเห็นคล้อยไปกับตนเอง ไม่ให้โอกาสแสดงความคิดเห็น ไม่รับฟังมุมมองที่ต่างออกไปข่มขู่ใช้อำนาจ ดูแคลน ไม่ชอบแสดงอารมณ์เพราะเห็นว่าเป็นความอ่อนแอ สร้างปัญหากับอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม (ถ้ามี) หรือคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

การให้คำปรึกษาในระดับอุดมศึกษา

การให้คำปรึกษาในแต่ละระดับของผู้เรียนจะมีความแตกต่างกันทั้งในรายละเอียดต่างๆ โดยเฉพาะการให้คำปรึกษาในระดับอุดมศึกษาจะมีรายละเอียดและขั้นตอนที่มากกว่าระดับเตรียมอุดมศึกษา ผู้วิจัยได้รวบรวมลักษณะและวิธีการให้คำปรึกษาในระดับอุดมศึกษาจากที่มีผู้ให้ความหมายไว้ดังนี้

สุนน อมรวิวัฒน์ (2518) กล่าวว่า การจัดระบบให้คำปรึกษา ควรมีจุดมุ่งหมายในการให้คำปรึกษา คือ

1) เพื่อให้คำแนะนำทางวิชาการ เกี่ยวกับหลักสูตร ลักษณะรายวิชา วิธีการเลือกวิชาการลงทะเบียนเรียน วิธีการเรียนและการสอน ทั้งนี้เพื่อให้นักศึกษาสามารถศึกษาได้ตรงกับความสามารถ ความถนัดและความสนใจของตน

2) เพื่อให้คำแนะนำเกี่ยวกับระเบียบ ข้อบังคับ กฎเกณฑ์ต่างๆของสถาบันการศึกษา การบริการและสวัสดิการต่างๆ ที่จัดให้แก่นักศึกษา

3) เพื่อให้ นักศึกษามีบุคคลที่เป็นที่พึ่งรับฟังปัญหา และช่วยเหลือให้สามารถแก้ปัญหาทางการเรียนและปัญหาส่วนตัวได้

4) สร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีระหว่างสถาบันการศึกษา

สำหรับการจัดระบบการให้คำปรึกษาในสถาบันการศึกษาจะบรรลุเป้าหมายได้นั้นนอกจากจะได้อาจารย์ที่ปรึกษาที่มีคุณภาพแล้วองค์ประกอบอื่นๆของการให้คำปรึกษาก็มีส่วนเสริมสร้างความสัมพันธ์ในการให้คำปรึกษาได้มาก และให้ประสบความสำเร็จทั้งผู้รับบริการและผู้ให้บริการ ซึ่งองค์ประกอบที่สำคัญของการให้คำปรึกษา ได้แก่

4.1) สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ได้แก่ ห้องหรือสถานที่ที่ใช้ในการให้คำปรึกษาควรเป็นสัดส่วน มีบรรยากาศเป็นกันเอง เงียบ มีความเป็นส่วนตัวของผู้มาขอคำปรึกษา และมั่นใจว่าเรื่องที่เล่าจะเก็บเป็นความลับได้

4.2) ทักษะของผู้ให้คำปรึกษาที่เอื้อต่อการสร้างสัมพันธ์ภาพได้แก่

4.2.1) การยอมรับ จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อบุคคลมีความนับถือเห็นคุณค่าของบุคคลแต่ละคน

4.2.2) การเข้าใจ ผู้ที่มีความพร้อมที่จะเข้าใจผู้อื่น หมายถึง ผู้ที่มีความสามารถที่จะจับจุ่มองเห็นความหมายที่ผู้อื่นแสดงออกอย่างชัดเจน

4.2.3) ความจริงใจ ผู้ให้คำปรึกษาที่มีทัศนคติที่จะแสสร้งปิดบังความรู้สึกนึกคิดของตนเอง ยอมรับผู้อื่นด้วยความจริงใจ

4.3) ทักษะของผู้ให้คำปรึกษา ทักษะที่เกี่ยวกับทัศนคติในการยอมรับการเข้าใจ และความจริงใจต่อนักศึกษา ผู้มาขอคำปรึกษา ทักษะที่สำคัญ ได้แก่

4.3.1) ทักษะในการสร้างความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้น ได้จากการให้ความสนใจ และยอมรับผู้มาขอคำปรึกษา สร้างบรรยากาศที่เป็นมิตร มีความเป็นกันเอง มีความไวเนื้อเชื่อใจ ความจริงใจ ความเข้าใจ ความสนใจ และให้ความร่วมมือซึ่งกันและกัน

4.3.2) ทักษะในการมีความรู้สึกร่วม สามารถเอาใจเขามาใส่ใจเรา สามารถที่จะรู้ถึงความคิดและความรู้สึกของผู้อื่นได้

ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ชนิตา รัชพลเมือง และ สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2549) กล่าวว่า ในการทำวิทยานิพนธ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์มีบทบาทสำคัญในการศึกษาปริญญาชั้นสูงซึ่งมักเกิดปัญหาหลายด้านจากการประมวลปัญหาและอุปสรรคด้านอาจารย์ในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์อาจสรุปได้ดังนี้

1. ปัญหาด้านการแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ

มหาวิทยาลัยจึงต้องมีจำนวนคณาจารย์ประจำหลักสูตรผู้ที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์เพียงพอเพื่อแต่งตั้งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ แต่ตามข้อมูลของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจะพบว่ามหาวิทยาลัยกำลังประสบปัญหาขาดแคลนอาจารย์ที่ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ และอาจารย์ที่มีประสบการณ์วิจัยสูงในสาขาวิชาที่เชี่ยวชาญพิเศษเนื่องจากเกษียณอายุราชการหรือลาออกตามโครงการเปลี่ยนเส้นทางชีวิตฯ โดยเฉพาะมหาวิทยาลัยชั้นนำคือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546) เฉพาะจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ช่วง พ.ศ. 2545 - 2554 จะมีคณาจารย์เกษียณอายุราชการจำนวนมากถึง 810 คน จากจำนวนทั้งหมด 2,460 คน ในจำนวนนี้เป็นอาจารย์ที่มีวุฒิปริญญาเอกมากที่สุด 379 คนหรือร้อยละ 46.80 โดยคณาจารย์ในกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์จะเกษียณอายุราชการมากที่สุดรองลงมาตามลำดับ คือ กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ชีวภาพ และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์กายภาพ (อังกูณ ชนิตา รัชภัทเมือง และ สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, 2549)

2. ปัญหาด้านระบบอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ระบบอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นองค์ประกอบสำคัญประการหนึ่งของคุณภาพการผลิตบัณฑิตแต่เป็นที่สังเกตว่าระบบอาจารย์ที่ปรึกษาที่มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่พัฒนาขึ้นเป็นระบบอาจารย์ที่ปรึกษาด้านวิชาการและกิจการนิสิตนักศึกษาในระดับปริญญาตรีซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือแนะนำให้การปรึกษาในเรื่องการศึกษาเล่าเรียนและอาชีพ การอบรมสั่งสอนด้านระเบียบวินัยและพัฒนาบุคลิกภาพ แต่แทบจะไม่มีการพัฒนาของระบบอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ในสถาบันอุดมศึกษาเลย การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์จึงมีอุปสรรคเนื่องจาก

2.1) ไม่มีการจัดระบบอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่จะช่วยให้อาจารย์ที่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่ดังกล่าวเข้าใจบทบาทหน้าที่และปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2) ไม่มีเครื่องมือที่จำเป็นในการปฏิบัติหน้าที่ เช่น "คู่มืออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์" หลักเกณฑ์เกี่ยวกับ "มาตรฐานการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ (advising standards)" ระเบียบข้อบังคับ ข้อกำหนดของมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการทำวิทยานิพนธ์ที่ควรรู้

2.3) ไม่มีระบบ/กระบวนการประเมินคุณภาพและการตรวจสอบประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน (monitoring process) ด้านการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์อย่างจริงจัง ส่วนมากจะมีเฉพาะข้อกำหนดเกี่ยวกับจำนวนนิสิตนักศึกษาในความดูแล และการรายงานจำนวนนิสิตนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา

2.4) ไม่มีระบบพัฒนาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ทั้งอาจารย์ที่ปฏิบัติงานอยู่แล้วและอาจารย์เข้าใหม่ มหาวิทยาลัยมักมีความเชื่อที่ผิดว่าอาจารย์ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาชั้นสูงทุก

คนโดยเฉพาะปริญญาเอกสามารถทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ได้ ทั้งที่ผู้ที่จะให้การให้คำปรึกษาที่ดีต้องมีความรู้และผ่านกระบวนการฝึกฝนทักษะอย่างเป็นระบบ

3. ปัญหาด้านความเข้าใจเป้าหมายของการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์

เป้าหมายที่แท้จริงของการทำวิทยานิพนธ์นอกเหนือจากการได้ผลงานวิจัยที่มีคุณภาพ คือ การช่วยให้นิสิตนักศึกษาเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น ให้มีความเป็นนักวิชาการและนักวิจัยอาจารย์ที่คุมวิทยานิพนธ์โดยไม่เข้าใจเป้าหมายดังกล่าวจึงมักคุมนิสิตนักศึกษาโดยหวังให้เกิดผลงานวิจัยอย่างเดียว ไม่คิดหาเครื่องมือ (ซึ่งเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นระหว่างการทำวิจัย) เพื่อพัฒนานิสิตนักศึกษา ขณะที่คณาจารย์ที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ซึ่งมีความเข้าใจเป้าหมายดังกล่าว มักให้โอกาสนิสิตนักศึกษาเป็น "ศิษย์ก้นกุฎิ" และมีเทคนิคกระบวนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ฉันทกัลยาณมิตร" ที่ช่วยให้ทั้งนิสิตนักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษามีประสบการณ์การเรียนรู้ที่ดีด้วยกันทั้งสองฝ่าย โดยที่นิสิตนักศึกษาสำเร็จการศึกษาในระยะเวลาที่กำหนด อย่างไรก็ตามคณาจารย์จำนวนไม่น้อยยังไม่เข้าใจบทบาทหน้าที่ของการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ไม่ได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับเทคนิคการให้คำปรึกษาและจิตวิทยาการแนะแนวให้มีความรู้ในการเลือกเทคนิคการให้คำปรึกษาที่เหมาะสมกับความแตกต่างของนิสิตนักศึกษา จึงอาจเกิดปัญหาความสัมพันธ์หรือการสื่อสาร ความมุ่งหวังที่จะให้การทำวิทยานิพนธ์เป็นการฝึกประสบการณ์การเรียนรู้อย่างเป็นระบบ โดยใช้กระบวนการทางปัญญาจึงไม่อาจบรรลุผลได้

4. ปัญหาด้านแรงจูงใจในการทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

อาจารย์จำนวนหนึ่งเห็นว่างานให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์เป็น "งานฝาก" ภารกิจหลักของการเป็นอาจารย์คือ "การสอน" และ "การผลิตผลงานวิจัย" โดยเฉพาะงานวิจัยของตนเองขณะเดียวกันมหาวิทยาลัยก็ไม่มีรางวัลระบบประเมินผลการปฏิบัติงานที่ให้กำลังใจแก่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และยังออกกฎเกณฑ์ต่างๆ ที่เป็นการยืนยันความคิดดังกล่าว ดังจะเห็นจากการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานการปฏิบัติหน้าที่ของอาจารย์ และเกณฑ์การประเมินภาระงานเพื่อพิจารณาความดีความชอบประจำปีที่ไม่ให้ความสำคัญกับภารกิจด้านอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เลยนอกจากนี้ค่าตอบแทนที่ได้จากการทำหน้าที่ดังกล่าวในมหาวิทยาลัยของรัฐยังน้อยมาก ไม่คุ้มค่ากับเวลาที่ต้องทุ่มเทให้กับนิสิตนักศึกษา อาจารย์จำนวนไม่น้อยจึงเลือกที่จะทำงานสอนและทำวิจัยของตนเองมากกว่าทำหน้าที่ให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์

5. ปัญหาด้านคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คุณลักษณะและบุคลิกภาพของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่พึงประสงค์โดยทั่วไป คือ การเป็นผู้รู้ลึก รู้รอบ ด้านวิชาการ (knowledgeable) ตั้งใจจัดสรรเวลาให้นิสิตนักศึกษาได้พบ (availability) เพื่อขอคำปรึกษา รู้เขารู้เรา ให้กำลังใจนิสิตนักศึกษา (supportive) เป็นผู้ใส่ใจตรวจแก้ไข ให้ข้อเสนอแนะงานที่เสนอ (responsive) ความสามารถของอาจารย์ที่ปรึกษาจึงเป็นปัจจัยหนึ่งของความสำเร็จในการทำวิทยานิพนธ์ การที่อาจารย์มีสาขาวิชาที่เชี่ยวชาญเฉพาะและมีโครงการวิจัย

อยู่ในมือมีผลดีหลายประการ (สุธีระ ประเสริฐสรรพ (อ้างใน ชนิตา รักษ์พลเมือง และ สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, 2549) กล่าวคือ ทำให้นิสิตนักศึกษา มั่นใจได้ว่าอาจารย์รู้จักจริงว่าจะทำอะไร มั่นใจได้ว่าเป็นหัวข้อที่ควรทำ มั่นใจได้ว่าอาจารย์มีข้อมูลมัดและเอาจริงในงานวิจัยนี้ มั่นใจได้ว่ามีทรัพยากรทำวิจัย มั่นใจได้ว่าเสร็จแล้วจะมีคุณภาพ (หากหน่วยงานที่ให้ทุนมีการประเมิน)

อย่างไรก็ตามมีข้อสังเกตว่าอาจารย์จำนวนไม่น้อยไม่แสดงสาขาวิชาที่ตนเชี่ยวชาญอย่างชัดเจน นิสิตนักศึกษาจึงอาจเลือกเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์โดยเข้าใจว่าสามารถคุมวิทยานิพนธ์ได้ทุกอย่าง และยังมีอาจารย์ที่ไม่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับประสบการณ์การวิจัย เช่นผลงานวิจัยหรือโครงการวิจัยขนาดใหญ่ที่ได้รับทุนสนับสนุน

ในด้านกระบวนการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ Nigel Ward (อ้างใน ชนิตา รักษ์พลเมือง และ สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, 2549) ได้ประมวลข้อผิดพลาดต่างๆ ที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไม่ควรทำไว้หลายประการ ที่น่าสนใจมีดังนี้

1) มอบหมายให้นิสิตนักศึกษาทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้อที่เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ได้รับทุนสนับสนุนหรืองานวิจัยส่วนตัว

2) ให้นิสิตนักศึกษาในความดูแลทำวิทยานิพนธ์หัวข้อเดียวกัน เปลี่ยนแปลงหัวเรื่องเพียงเล็กน้อย หรือให้เลียนแบบข้อเสนอโครงการวิจัยของเก่า หากเป็นเรื่องเดียวกันกับงานของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ด้วยยิ่งดีไม่เคยไปดูแลการทำงานในห้องทดลอง หรือพื้นที่ทำการวิจัยของนิสิตนักศึกษา เรียนรู้ผลการดำเนินงานวิจัยเท่าที่นิสิตรายงาน

3) ไม่ให้คำปรึกษานิสิตนักศึกษาในความดูแลเอง มอบหมายให้นิสิตรุ่นพี่ไปทำหน้าที่แทน 4) ไม่ส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษาคิดวิเคราะห์ด้วยตนเอง หากนิสิตนักศึกษามีความเห็นทางวิชาการที่ต่างออกไปจะไม่รับฟังและใช้คำพูดบั่นทอนกำลังใจ

5) ใจดีเกินไป ผ่านงานทุกชิ้นที่นิสิตนักศึกษานำเสนอแม้มีข้อผิดพลาด คลาดเคลื่อน

6) หลีกเลียงความขัดแย้งกับนิสิตนักศึกษา ไม่ตามงาน ปล่อยตามใจ

7) เรียกร้องให้นิสิตนักศึกษาทำงานเพิ่มขึ้นตลอดเวลาแม้ว่าจะเป็นงานที่อยู่นอกเหนือขอบเขตการวิจัยตรวจงานนิสิตนักศึกษามากที่สุดเพียง 1 ครั้ง

8) ไม่เคยยอมรับกับนิสิตนักศึกษาตรงๆ ว่าไม่มีความรู้หรือไม่ถนัดในเรื่องที่ถาม

9) ไม่เคยแนะนำให้นิสิตนักศึกษาไปร่วมการประชุมทางวิชาการ หรือไปพบนักวิชาการ นักวิจัยที่มีผลงานหรือประสบการณ์เกี่ยวข้องกับงานวิทยานิพนธ์

10) ไม่เคยนัดให้นิสิตนักศึกษามารายงานความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์ การทำงานทุกอย่างขึ้นกับนิสิตนักศึกษา

11) ปล่อยให้นิสิตนักศึกษาทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้อที่ล้าสมัย หรืออยู่ในกระแสนิยมมากเกินไป

- 12) ขอบให้นิสิตนักศึกษาเขียนอ้างอิงความเห็นหรือผลงานของตนไว้ในรายงานวิทยานิพนธ์
- 13) ไม่แนะนำวารสารทางวิชาการที่ควรนำบทความจากวิทยานิพนธ์ไปเผยแพร่ปล่อยให้ นิสิต นักศึกษาหาที่ลงบทความวิจัยเอง
- 14) เป็นตัวอย่างที่ไม่ดี เช่น ไม่เคยลงมือทำงานวิจัยในห้องทดลองด้วยตนเอง ไปร่วมงาน ประชุมสัมมนาทางวิชาการโดยไม่ศึกษาข้อมูลไปล่วงหน้า ไม่วางแผนการทำงาน งานทุกชิ้นต้องเร่งให้ ทันกำหนดเวลา
- 15) ให้นิสิตนักศึกษาเลือกคนที่อยากรู้จักเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ (ร่วม) หรือ คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ แม้ว่าคนนั้นจะไม่สนใจเรื่องที่นิสิตนักศึกษาทำเป็นวิทยานิพนธ์
- 16) สร้างปัญหากับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ (ร่วม) หรือคณะกรรมการสอบ วิทยานิพนธ์

การให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์เป็นกระบวนการสำคัญที่จะเอื้ออำนวยให้นิสิตนักศึกษาประสบ ผลสำเร็จในการศึกษาและได้รับกระบวนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาศักยภาพของการเป็นนักวิชาการและ นักวิชาชีพชั้นสูง อย่างไรก็ตามการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์มีปัญหาและอุปสรรคทั้งในเชิงโครงสร้าง และกระบวนการจากปัจจัยเชิงสถาบันและบุคคลที่เกี่ยวข้อง เริ่มตั้งแต่ความเข้าใจที่ไม่ตรงกันหรือ ความไม่ชัดเจนของเป้าหมายการทำวิทยานิพนธ์ในหลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาชั้นสูง ลักษณะ วิทยานิพนธ์ที่พึงประสงค์หรือเป็นมาตรฐานสำหรับหลักสูตรปริญญาโทและดุษฎีบัณฑิต สำหรับแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัยแบบต่างๆ ทั้งแบบ "วิจัยล้วน" และแบบเรียนรายวิชาควบคู่กับ วิทยานิพนธ์ ทั้งที่ปรัชญาและแนวคิดดังกล่าวเป็นตัวกำหนดความคาดหวังทั้งในส่วนของ สถาบันการศึกษา ผู้เรียน ผู้สอน และสังคมโดยส่วนรวม

นอกจากนี้กระบวนการบริหารหลักสูตรนับตั้งแต่การคัดเลือกผู้ที่เข้าศึกษาให้เหมาะกับ ประเภทหลักสูตรก็เป็นอุปสรรคสำคัญอีกประการหนึ่งของการได้มาซึ่งปัจจัยนำเข้า (inputs) ที่มี คุณภาพ และสัมพันธ์ไปถึงปัญหาการวางแผนการเรียนรายวิชาเนื้อหาและรายวิชาวิจัยเพื่อเตรียม ความพร้อมให้นิสิตนักศึกษา กระบวนการเรียนการสอนที่ให้ประสบการณ์วิจัย กระบวนการให้ คำปรึกษาวิทยานิพนธ์การสร้างบรรยากาศในการวิจัย และการกำกับกลไกควบคุมคุณภาพ วิทยานิพนธ์และการให้คำปรึกษาให้มีผลในการปฏิบัติจริงเพื่อผลิตวิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพมาตรฐาน ตามคาดหวังส่วนปัญหาและอุปสรรคด้านนิสิตนักศึกษาพบได้ในกระบวนการทำวิทยานิพนธ์ทุก ขั้นตอน นับตั้งแต่การที่นิสิตนักศึกษาไม่ได้รับการเตรียมตัวให้มีความรู้ความสามารถทางวิชาการและ วิจัยที่เพียงพอสำหรับการทำวิจัยด้วยตนเอง

ขั้นตอนที่เป็นปัญหามากที่สุด (ชนิตา รักษ์พลเมือง และ สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, 2549) คือ การเสนอหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์ ซึ่งจะส่งผลต่อไปถึงปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการ วิจัยตามข้อเสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์ จนกระทั่งการเขียนรายงาน การสอบป้องกันวิทยานิพนธ์ และ

การเผยแพร่วิทยานิพนธ์ นอกจากนี้ยังมีปัญหาจากแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาชั้นสูงของนิสิตนักศึกษา คุณลักษณะส่วนตัว เช่น บุคลิกภาพ ลักษณะนิสัยในการเรียนและการทำงาน ภาระด้านการประกอบอาชีพ ตลอดจนปัญหาด้านอารมณ์และสังคม โดยเฉพาะการรักษาความสัมพันธ์ที่ดีกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์สำหรับปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญด้านอาจารย์ นอกจากนี้ปัญหาด้านคุณลักษณะส่วนบุคคลความเข้าใจและความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้ว ยังมีข้อสังเกตว่าในไม่ช้านี้มหาวิทยาลัยจะประสบปัญหาขาดแคลนคณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิและมีประสบการณ์สูงด้านการวิจัยเนื่องจากการเกษียณอายุราชการและการออกจากราชการก่อนกำหนดเวลา สภาพดังกล่าวย่อมส่งผลกระทบต่อการแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาที่กำหนดในประกาศกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2548 อีกประการหนึ่งน่าสังเกตว่ามหาวิทยาลัยยังไม่มีรางวัลระบบอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ขาดการพัฒนาความรู้ทักษะในการให้คำปรึกษาและการบริหารงานวิจัย และขาดระบบตรวจสอบคุณภาพการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่มีประสิทธิภาพ ยิ่งกว่านั้นอาจารย์ส่วนใหญ่ยังขาดแรงจูงใจในการปฏิบัติภารกิจดังกล่าว และมักจะเห็นว่างานสอนและงานผลิตผลงานวิจัยเป็นหน้าที่หลักของการเป็นอาจารย์มหาวิทยาลัยมากกว่าการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอาจารย์ที่ปรึกษา

งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาของอาจารย์มีอยู่หลายลักษณะ ผู้วิจัยได้รวบรวมงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาดังนี้

วิสูตร จำเนียร (2543) ได้ศึกษาเรื่อง การปฏิบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับบทบาทในการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา ในสถาบันราชภัฏธนบุรี โดยการวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการปฏิบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาสถาบันราชภัฏธนบุรีเกี่ยวกับบทบาทในการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาใน 5 ด้าน คือ ด้านการศึกษา ด้านสวัสดิการ ด้านการพัฒนานักศึกษา ด้านวิชาชีพ และด้านการดำเนินงานให้คำปรึกษา และเปรียบเทียบการปฏิบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาสถาบันราชภัฏธนบุรีเกี่ยวกับบทบาทในการให้คำปรึกษาตามตัวแปร เพศ อายุ ประสบการณ์ในการทำงาน วุฒิการศึกษา โปรแกรมการศึกษา และความรู้เกี่ยวกับกิจการนักศึกษา กลุ่มตัวอย่าง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาของสถาบันราชภัฏธนบุรี ในปีการศึกษา 2542 จำนวน 80 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามการปฏิบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับบทบาทในการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาในสถาบันราชภัฏธนบุรี วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและ t-test ผลการวิจัยพบว่า การปฏิบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับบทบาทในการให้คำปรึกษาในสถาบันราชภัฏธนบุรี อยู่ในระดับมาก 3 ด้าน คือ ด้านการศึกษา ด้านการพัฒนาการศึกษา และด้านวิชาชีพ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อาจารย์ที่ปรึกษาส่วนใหญ่เห็นว่า ข้อที่ควรปฏิบัติเกี่ยวกับบทบาทในการให้คำปรึกษามากที่สุด ในแต่ละด้านดังนี้ ในด้านการศึกษา

ควรให้ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรในสาขาวิชาที่เรียน ด้านการพัฒนา นักศึกษาควรให้คำแนะนำเกี่ยวกับการแต่งกายของนักศึกษา ด้านการดำเนินงานให้คำปรึกษา ควรมีเวลาเข้าพบนักศึกษาในความรับผิดชอบเป็นกลุ่มอย่างน้อยเดือนละครั้ง ด้านสวัสดิการควรให้คำแนะนำเกี่ยวกับเงินทุนกู้ยืมของรัฐบาล ด้านวิชาชีพ ควรให้คำแนะนำเกี่ยวกับการศึกษาระดับสูงขึ้นไป เมื่อเปรียบเทียบกันแล้วพบว่า อาจารย์ที่ปรึกษาที่มี อายุ เพศ วุฒิการศึกษาและโปรแกรมวิชาแตกต่างกัน มีการปฏิบัติเกี่ยวกับบทบาทในการให้คำปรึกษาแตกต่างกัน ส่วนอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์มีการให้คำปรึกษาและความรู้ด้านกิจการนักศึกษาแตกต่างกัน มีการปฏิบัติเกี่ยวกับบทบาทในการให้คำปรึกษาไม่แตกต่างกัน

พิชิต ทองประยูร (2547) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบความคาดหวังของนักศึกษาต่อการปฏิบัติตามบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา โดยการศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคาดหวังของนักศึกษาภาคปกติและนักศึกษาภาค กศ.พช. ต่อการ ปฏิบัติตามบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา ความคิดเห็นของนักศึกษาภาค ปกติและนักศึกษาภาค กศ.พช. ต่อการปฏิบัติจริงของอาจารย์ที่ ปรึกษาตามบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา ปัญหาที่นักศึกษาประสบ ความ คิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาต่อความสำคัญหรือความจำเป็น เกี่ยวกับบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา และปัญหา การปฏิบัติงานของ อาจารย์ที่ปรึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ศูนย์ ให้การศึกษา วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสงคราม ศูนย์ให้การศึกษา โรงเรียนรัตนราษฎร์บำรุง และศูนย์ให้การศึกษา โรงเรียนราชโบริ กานูเคราะห์ ในบทบาทอาจารย์ที่ปรึกษา 4 ด้าน ได้แก่ ด้านวิชา การ ด้านพัฒนา นักศึกษา ด้านคุณลักษณะ และด้านสัมพันธ์ภาพกับ นักศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วยอาจารย์ที่ ปรึกษา จำนวน 92 คน และนักศึกษาภาคปกติจำนวน 187 คน และภาค กศ.พช. จำนวน 167 คน หลักสูตรปริญญา 4 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปี การศึกษา 2547 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และแบบสอบถามแบบ ปลายเปิด โดยใช้ สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยค่าความ เบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที่ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) นักศึกษามีความคาดหวังต่อบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน 2) นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติจริงของอาจารย์ที่ปรึกษา ตามบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทาง สถิติ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน 3) นักศึกษาประสบปัญหา คือ นอกจากวัน เวลา ที่มหาวิทยาลัยกำหนดแล้ว นักศึกษามีปัญหาตาม พบอาจารย์ที่ปรึกษาได้ลำบาก และอาจารย์ที่ ปรึกษามีเวลาให้ คำปรึกษาน้อย 4) อาจารย์ที่ปรึกษามีความคิดเห็นต่อความสำคัญ หรือ ความ จำเป็น ในการปฏิบัติงานตามบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาโดยรวมอยู่ในระดับ มากทุกด้าน 5) ความ คาดหวังของนักศึกษากับความคิดเห็นของอาจารย์ ที่ปรึกษาต่อความสำคัญ หรือ ความจำเป็นในการ ปฏิบัติงานตามบทบาท ของอาจารย์ที่ปรึกษา ด้านวิชาการแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ทางสถิติ

ด้านพัฒนานักศึกษามีความแตกต่างกัน โดยนักศึกษามีความคาดหวังสูงกว่าความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาต่อความสำคัญ หรือความจำเป็นในการปฏิบัติงานตามบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา ส่วนด้านคุณลักษณะ และด้านสัมพันธภาพกับนักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษา มีความคิดเห็นต่อความสำคัญ หรือความจำเป็นในการปฏิบัติงานตาม บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาสูงกว่าความคาดหวังของนักศึกษา

ธงชัย วงศ์เสนา (2548) ศึกษาสภาพการให้คำปรึกษา ลักษณะและความสามารถของอาจารย์ที่ปรึกษาตามความเป็นจริงและตามความต้องการของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยอีสาน โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพการให้คำปรึกษา ลักษณะและความสามารถของอาจารย์ที่ปรึกษาตามความเป็นจริงและตามความต้องการของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยอีสานได้ 2) เพื่อเปรียบเทียบสภาพการให้คำปรึกษา ลักษณะและความสามารถของอาจารย์ที่ปรึกษา ระหว่างความคิดเห็นของนักศึกษาที่เป็นจริงกับที่นักศึกษาต้องการในมหาวิทยาลัยอีสานได้ 3) เพื่อเปรียบเทียบสภาพการให้คำปรึกษา ลักษณะและความสามารถของอาจารย์ที่ปรึกษาระหว่างความคิดเห็นของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์กับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ประจำการ 4) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้คำปรึกษา และลักษณะและความสามารถของอาจารย์ที่ปรึกษา ระหว่างความคิดเห็นของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์กับอาจารย์ที่ปรึกษา 5) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาและลักษณะและความสามารถของอาจารย์ที่ปรึกษา ระหว่างความคิดเห็นของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ประจำการกับอาจารย์ที่ปรึกษา 6) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการให้คำปรึกษา วิธิตำเนินการวิจัย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์จำนวน 377 คน นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ประจำการ 387 คน และอาจารย์ที่ปรึกษาจำนวน 161 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม แบ่งเป็น 4 ตอน ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับสภาพการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา ตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับลักษณะและความสามารถของอาจารย์ที่ปรึกษา ตอนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา สรุปผลการวิจัย 1) ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม เกี่ยวกับสภาพการให้คำปรึกษาและลักษณะและความสามารถของอาจารย์ที่ปรึกษาอยู่ในระดับปานกลาง 2) ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม เกี่ยวกับการให้คำปรึกษาและลักษณะและความสามารถของอาจารย์ที่ปรึกษาที่เป็นจริงและที่ต้องการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยทั้ง 3 กลุ่มตัวอย่างให้ค่าเฉลี่ยความต้องการคำปรึกษาสูงกว่าการให้คำปรึกษาที่เป็นจริง 3) ความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์กับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ประจำการเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาที่เป็นจริงของอาจารย์ที่ปรึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ให้ค่าเฉลี่ยสูงกว่านักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ประจำการ ส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะและความสามารถที่เป็นจริงของอาจารย์ที่ปรึกษา ทั้ง 2

กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน 4) ความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาภาคปกติกับอาจารย์ที่ปรึกษา เกี่ยวกับการให้คำปรึกษาที่เป็นจริงของอาจารย์ที่ปรึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยอาจารย์ที่ปรึกษาให้ค่าเฉลี่ยสูงกว่านักศึกษาภาคปกติ ส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะและความสามารถของอาจารย์ที่ปรึกษาที่เป็นจริง ทั้ง 2 กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน 5) ความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาภาคบุคลากรประจำการกับอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาที่เป็นจริงของอาจารย์ที่ปรึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยอาจารย์ที่ปรึกษาให้ค่าเฉลี่ยสูงกว่านักศึกษาภาคบุคลากรประจำการ ส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะและความสามารถของอาจารย์ที่ปรึกษาที่เป็นจริง ทั้ง 2 กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ข้อเสนอแนะสหวิทยาลัยอีสานใต้ควรจัดประชุมสัมมนาอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อให้เกิดความเข้าใจในงานให้คำปรึกษาและควรจัดทำคู่มืออาจารย์ที่ปรึกษาสำหรับเป็นแนวทางให้อาจารย์ที่ปรึกษาให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา

สุมาลัย วงศ์เกษม (2548) ศึกษาบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาสถาบันราชภัฏอุบลราชธานี เปรียบเทียบบทบาทอาจารย์ที่ปรึกษาตามความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษากับนักศึกษาสถาบันราชภัฏอุบลราชธานี ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) ในขณะที่อาจารย์ที่ปรึกษาเห็นว่า ได้ปฏิบัติบทบาทอยู่ในระดับมาก นักศึกษาเห็นว่า อาจารย์ที่ปรึกษามีบทบาทอยู่ในระดับปานกลาง จากภาพรวมทั้งหมดเมื่อจำแนกเป็นรายด้านและรายข้อ ทั้งอาจารย์และนักศึกษาเห็นว่า ได้ปฏิบัติบทบาทด้านวิชาการมากที่สุด โดยได้แนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติตนอย่างเหมาะสมระหว่างเรียน ในด้านส่วนตัวและสังคม อาจารย์และนักศึกษาเห็นว่า ได้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับเรื่องการพัฒนาบุคลิกภาพมากที่สุด ส่วนด้านการวางแผนและการเตรียมตัวเพื่ออาชีพ อาจารย์เห็นว่า ได้ให้ข้อเสนอแนะแนวทางการประกอบอาชีพมากที่สุด ส่วนนักศึกษาเห็นว่า อาจารย์ที่ปรึกษาได้ให้สำรวจตนเองเพื่อรู้จักคำแนะนำที่นักศึกษา และการเตรียมเข้าสู่อาชีพ 2) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษากับนักศึกษา พบว่า ในด้านวิชาการและด้านการวางแผนและการเตรียมตัวเพื่ออาชีพ มีความแตกต่างสำหรับด้านส่วนตัวและสังคม มีความแตกต่าง 3) ปัญหาที่พบมากที่สุดของอาจารย์ที่ปรึกษา คือ มีภาระงานอื่นมากทำให้ปฏิบัติงานได้ไม่เต็มที่ รองลงมา คือ เวลารว่างสำหรับให้คำปรึกษาไม่ตรงกับกับนักศึกษา และนักศึกษาเห็นว่าปัญหาส่วนใหญ่ เวลาของอาจารย์และนักศึกษาไม่ตรงกัน รองลงมา คือ อาจารย์ที่ปรึกษารับผิดชอบนักศึกษามากเกินไป 4) อาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาได้เสนอแนะว่า สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี ควรมีนโยบายที่ชัดเจนเกี่ยวกับระบบและบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา ควรมีการจัดสัมมนาเกี่ยวกับบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา และมีแนวปฏิบัติที่ตรงกัน อาจารย์ที่ปรึกษาควรให้ความสนใจ มีความเป็นกันเอง รับฟังปัญหา มีเหตุผล ยอมรับฟังความคิดเห็น ควรจัดกิจกรรมให้นักศึกษาในที่ปรึกษา เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดี และควรจัดเวลาให้นักศึกษาได้พบอย่างสม่ำเสมอ

ตอนที่ 2 แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโมเดลคาโน

ในการศึกษาความพึงพอใจในวงการธุรกิจ จะมีการศึกษาในหลายรูปแบบที่สามารถระบุคุณลักษณะของสินค้าและบริการที่ทำให้ผู้รับบริการเกิดความพึงพอใจ และระบุว่าควรสร้างลักษณะใดที่ทำให้ผู้บริโภคเกิดความประทับใจซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาและปรับปรุงผลิตภัณฑ์ บริการให้ตรงกับความต้องการของผู้บริโภค

โมเดลคาโนเป็นเทคนิคที่ใช้ในการศึกษาความต้องการหรือความพึงพอใจของผู้บริโภคที่มีต่อสินค้าหรือบริการ ถูกคิดค้นและพัฒนาขึ้นโดย ดร.โนริยากิ คาโน (Noriaki Kano) นักวิชาการในประเทศญี่ปุ่น ซึ่งแนวคิดนี้ถูกพัฒนาขึ้นมาสาเหตุเนื่องจากความพึงพอใจของลูกค้าที่มีต่อผลิตภัณฑ์นั้นมีความสัมพันธ์อย่างยิ่งกับความต้องการของลูกค้า ซึ่งต้องให้เกิดความพึงพอใจสูงสุดโดยจะต้องมีความบกพร่องน้อยที่สุด หรือเรียกว่าคุณภาพของผลิตภัณฑ์นั่นเอง และเนื่องจากพฤติกรรมและความคาดหวังในผลิตภัณฑ์ของลูกค้ามีหลายรูปแบบหลายส่วนหลายปัจจัยและเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วตลอดเวลา ก็ยิ่งทำให้การวิเคราะห์ยากมากตามไปด้วย (Sauerwein, Bailom, Matzler & Hinterhube, 1996) โมเดลคาโนได้แบ่งคุณลักษณะของผลิตภัณฑ์และบริการออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

1. **คุณลักษณะที่จำเป็นต้องมี (Must-be requirement)** เป็นปัจจัยพื้นฐานที่ผลิตภัณฑ์หรือบริการนั้นต้องมีอยู่แล้ว ซึ่งหากพบอยู่ในผลผลิตหรือบริการนั้น ๆ จะทำให้ลูกค้ารู้สึกพอใจ แต่อย่างไรก็ตามหากขาดคุณภาพด้านนี้แม้เพียงเล็กน้อยก็จะทำให้ผู้รับบริการรู้สึกไม่พอใจเป็นอย่างมาก และถ้าไม่มีอาจจะไม่สนใจในผลิตภัณฑ์ทั้งหมด

2. **คุณลักษณะที่มีผลต่อความพึงพอใจ (One Dimensional requirement)** เป็นสิ่งที่เพิ่มเข้ามาในผลิตภัณฑ์และบริการแล้วจะทำให้ ระดับความพึงพอใจของลูกค้าจะเพิ่มสูงขึ้น ถ้ามีความพึงพอใจก็จะมากขึ้นเท่านั้น ในทางกลับกันหากไม่พบลักษณะที่ต้องการมากเท่าไรก็จะทำให้ผู้รับบริการเกิดความไม่พึงพอใจมากขึ้นเป็นสัดส่วนเช่นกัน

3. **คุณลักษณะที่ดึงดูดใจหรือทำให้ประทับใจ (Attractive requirement)** เป็นสิ่งที่ลูกค้าไม่คาดคิดหรือคาดหวังมาก่อน ซึ่งสำคัญมากที่จะทำให้ลูกค้าพึงพอใจ และสร้างความประทับใจให้กับลูกค้าอีกด้วย เป็นสิ่งที่มีอิทธิพลมากที่จะทำให้ลูกค้าพึงพอใจในสินค้าและบริการ

ประโยชน์ของโมเดลคาโน

1. ช่วยในการจัดลำดับความสำคัญในการพัฒนาผลิตภัณฑ์อย่างเป็นระบบระเบียบโดยปรับปรุงคุณลักษณะที่จำเป็นต้องมี (Must-be requirement) พัฒนา คุณลักษณะที่มีผลต่อความพึงพอใจ (One Dimensional requirement) และสร้างคุณลักษณะที่ดึงดูดใจหรือทำให้ประทับใจ (Attractive requirement)

2. โมเดลคาโนสามารถนำไปใช้ในการแจกแจงความต้องการที่แตกต่างของกลุ่มผู้บริโภคได้ เนื่องจากความต้องการพื้นฐานของลูกค้า ความพอใจ และไม่พอใจ ในแต่ละกลุ่มไม่เหมือนกัน ทำให้ทราบความต้องการพื้นฐานขั้นต่ำของแต่ละกลุ่มลูกค้าได้

3. วางแผนปรับปรุงคุณภาพผลิตภัณฑ์และบริการได้ถูกต้องและแม่นยำยิ่งขึ้น

ขั้นตอนการดำเนินงานตามโมเดลคาโน

1. รวบรวมข้อมูลความต้องการที่มีต่อผลิตภัณฑ์

การรวบรวมความต้องการของผู้รับบริการสามารถกระทำได้หลายวิธีเช่น การสัมภาษณ์โดยตรงจากผู้รับบริการ การใช้แบบสอบถาม การระดมสมองของทีมงาน การสังเกตการณ์ใช้งาน ผลิตภัณฑ์โดยตรงจากผู้รับบริการ เป็นต้น วิธีการเก็บและเครื่องมือในการได้ข้อมูลมาเป็นส่วนสำคัญ โดยเฉพาะการใช้คำถามเพื่อหาความต้องการของลูกค้าที่ลักษณะคำถามที่จะใช้ในการเก็บข้อมูลนั้นควรมีลักษณะเป็นคำถามแบบปลายเปิดคือ มีการเปิดโอกาสให้ลูกค้าได้แสดงความคิดเห็นมากกว่าการที่จะตอบว่าใช่หรือไม่ใช่ เท่านั้น ซึ่งจะทำให้เราได้ข้อมูลของลูกค้าที่กว้างมากขึ้น

2. การสร้างแบบสอบถาม

จุดประสงค์ในการสร้างแบบสอบถามมีเพื่อ สร้างความเข้าใจ ว่าผู้รับบริการรู้สึกอย่างไรหากพบ หรือไม่พบคุณลักษณะนั้น ๆ ที่อยู่ภายในผลผลิตหรือบริการ ซึ่งลักษณะของคำถามจะเป็นคู่คำถามที่ตรงกันข้าม ซึ่งประกอบไปด้วยคำถามแบบเชิงบวก (Function Question) คือคำถามที่ถามความรู้สึกเมื่อพบคุณลักษณะนั้นในผลิตภัณฑ์ และคำถามแบบเชิงลบ (Dysfunction Question) คือคำถามที่ถามความรู้สึกเมื่อไม่พบคุณลักษณะนั้นในผลิตภัณฑ์ดังตาราง 2.1

ตาราง 2. 1 ตัวอย่างคำถามและคำตอบของโมเดลคาโน

คำถาม	คำตอบ
1. ถ้าสกีของคุณยึดเกาะกับพื้นผิวหิมะแข็งได้ดี คุณจะรู้สึกอย่างไร Function (Positive Question)	1.ชอบถ้ามีแบบนี้ (Like) 2.มันต้องเป็นแบบนี้ (Must be) 3.รู้สึกเฉยๆ (Neutral) 4.ยังใช้ได้ถ้าเป็นแบบนี้ (Live with) 5.ไม่ชอบแบบนี้เลย (Dislike)
2.ถ้าสกีของคุณยึดเกาะกับพื้นผิวหิมะแข็งได้ ไม่ดี คุณจะรู้สึกอย่างไร Dysfunction (Negative Question)	1.ชอบถ้ามีแบบนี้ (Like) 2.มันต้องเป็นแบบนี้ (Must be) 3.รู้สึกเฉยๆ (Neutral) 4.ยังใช้ได้ถ้าเป็นแบบนี้ (Live with) 5.ไม่ชอบแบบนี้เลย (Dislike)

จากตารางข้อความที่เป็นเชิงบวกคือถ้า สกีของคุณยึดเกาะกับพื้นผิวหิมะแข็งได้ดีคุณจะรู้สึกอย่างไร ซึ่งใช้คำเพื่อแสดงออกให้เห็นว่าเป็นลักษณะที่มีหรือเพิ่มขึ้นมาในผลิตภัณฑ์หรือบริการนั้นๆ ส่วนคำถามเชิงลบคือ ถ้าสกีของคุณยึดเกาะกับพื้นผิวหิมะแข็งได้ ไม่ดีคุณจะรู้สึกอย่างไร เป็นคำถามที่แสดงให้เห็นว่าลักษณะนั้นไม่มีหรือขาดไปจากผลิตภัณฑ์หรือบริการ ส่วนคำตอบที่ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบจะมีอยู่ 5 ตัวเลือกซึ่งจะสื่อถึงความรู้สึกของผู้รับบริการว่าจะมีความรู้สึกอย่างไร คือ 1) ชอบถ้ามีแบบนี้ 2) มันต้องเป็นแบบนี้ 3) รู้สึกเฉยๆ 4) ยังใช้ได้ถ้าเป็นแบบนี้ และ 5) ไม่ชอบแบบนี้เลย เมื่อทราบคำตอบแล้วในขั้นตอนต่อไปคือการนำคำตอบที่ได้จากทั้ง 2 คำถามมาประเมินความพึงพอใจตามตารางการประเมินของคาโน โดยให้แนวตั้งเป็นคำตอบจากด้านบวกและแนวนอนเป็นคำตอบจากด้านลบดังตาราง 2.2

ตาราง 2. 2 การประเมินคำตอบตามหลักของโมเดลคาโน

ความต้องการของผู้ตอบ แบบสอบถาม		คำถามเชิงลบ (ข้อB)				
		1.ชอบ	2.ควรจะเป็นแบบนี้	3.เฉยๆ	4.รับได้	5.ไม่ชอบเลย
คำถาม เชิงบวก (ข้อA)	1.ชอบ	Q	A	A	A	O
	2.ควรจะเป็นแบบนี้	R	I	I	I	M
	3.เฉยๆ	R	I	I	I	M
	4.รับได้	R	I	I	I	M
	5.ไม่ชอบเลย	R	R	R	R	Q

ในการประเมินคำตอบตามหลักของโมเดลคาโน สมมติว่าคำตอบที่ได้จากคำถามทั้ง 2 ข้อ คือ ถ้าสก็ของคุณยึดเกาะกับพื้นผิวหิมะแข็งได้ดีคุณจะรู้สึกอย่างไร ผู้รับบริการตอบว่า ชอบถ้ามีแบบนี้ และถ้าสก็ของคุณยึดเกาะกับพื้นผิวหิมะแข็งได้ไม่ดีคุณจะรู้สึกอย่างไร ผู้รับบริการตอบว่ารู้สึกเฉยๆ ผลลัพธ์ในตารางของคาโนคือ A หรือความต้องการนี้เป็นลักษณะที่ดึงดูดให้พึงพอใจ (Attractive) ต่อผู้รับบริการ ส่วนผลลัพธ์แบบอื่นๆสามารถสรุปได้ดังตาราง 2.3

ตาราง 2. 3 ตารางการแปลความหมายของโมเดลคาโน

คำตอบ	ความหมาย
A	หน้าที่นี้ดึงดูดลูกค้า
O	หน้าที่นี้อยู่ส่วนที่ทำให้ลูกค้าพอใจ
M	หน้าที่นี้จำเป็นต้องมีสำหรับผลิตภัณฑ์
Q	หน้าที่นี้จำเป็นต้องตระหนักให้มากเพราะอยู่ในส่วนที่ไม่พอใจ
R	หน้าที่นี้นอกจากไม่ต้องการแล้วควรมีการปรับปรุง
I	หน้าที่นี้ไม่แตกต่างในความรู้สึกของลูกค้า

3. การประเมินและแปลความหมาย

หลังจากที่ได้คำตอบจากการแปลความหมายแล้วคำตอบที่ได้จะถูกรวบรวมแล้วนำมาทำการประเมินในตารางการประเมินต่อไปซึ่งตารางนี้จะเป็นตารางที่ใช้ในการประเมินผลความต้องการที่ได้มาจากลูกค้าทั้งหมดโดยค่าที่นำมาบรรจุในตารางนั้นสามารถหาได้โดยง่ายจากการแปลงความถี่ในการตอบของลูกค้าให้เป็นเปอร์เซ็นต์ดังตัวอย่างในตาราง 2.4

ตาราง 2. 4 การประเมินคำตอบของโมเดลคานอ

ลักษณะผลิตภัณฑ์	A	O	M	I	R	Q	รวม	ประเมินลักษณะ
ง่ายในการใช้งาน	7.00	32.30	49.30	9.50	0.30	1.50	1 00%	M
ความคงทน	10.40	45.10	30.50	11.50	1.20	1.20	100%	O
การบริการ	63.80	21.60	2.90	8.50	0.70	2.50	100%	A

จะเห็นได้ว่าความต้องการที่มีต่อผลิตภัณฑ์ในด้านการใช้งานมีค่าเท่ากับ M (49.3%) หรือหน้าทีนี้จำเป็นต้องมีสำหรับผลิตภัณฑ์ ทางด้านความคงทนเท่ากับ O (45.1%) คือหน้าที่นี้อยู่ส่วนที่ทำให้ลูกค้าพอใจ และทางด้านการบริการเท่ากับ A (63.8%) แสดงว่าหน้าที่นี้ดึงดูดลูกค้านั่นเอง

การหาค่าสัมประสิทธิ์ระดับความพึงพอใจ

การคำนวณระดับความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจของลูกค้าเป็นค่าที่สำคัญอย่างมาก ในการที่จะทำให้เข้าใจถึงระดับความพึงพอใจของลูกค้าที่มีต่อผลิตภัณฑ์เนื่องจากว่าในบางครั้งที่การประเมินผลิตภัณฑ์ได้ผลลัพธ์มาจากกลุ่มที่แตกต่างกันทำให้ผลลัพธ์ที่ได้แตกต่างกันและการวิเคราะห์ผลก็จะเป็นไปได้ยากด้วย ดังนั้นการหาค่าสัมประสิทธิ์ความพึงพอใจและสัมประสิทธิ์ความไม่พึงพอใจ จึงมีประโยชน์อย่างมาก (Sauerwein, Bailom, Matzler & Hinterhube, 1996) ในการอธิบายระดับความต้องการหรือระดับความพอใจต่อบริการ การหาค่าสัมประสิทธิ์ความพึงพอใจและสัมประสิทธิ์ความไม่พึงพอใจ หาได้ดังภาพ 2.1

$$\text{ค่าสัมประสิทธิ์ความพึงพอใจ (Satisfaction)} = (A+O) / (A+O+M+I)$$

$$\text{ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่พึงพอใจ (Dissatisfaction)} = (O+M) / (A+O+M+I)$$

ภาพที่ 2. 1 สมการในการหาค่าสัมประสิทธิ์ความพึงพอใจและสัมประสิทธิ์ความไม่พึงพอใจ

โดยที่ค่าความพึงพอใจจะมีค่าอยู่ระหว่าง 0 - 1 ถ้าค่าเข้าใกล้ 1 แสดงว่าลูกค้ามีความพึงพอใจมากในทางกลับกันค่าความไม่พึงพอใจถ้ามีค่าเข้าใกล้ -1 แสดงว่ามีความไม่พึงพอใจมาก เพื่อให้เข้าใจมากยิ่งขึ้นจึงขอยกตัวอย่างการประเมินสัมประสิทธิ์ความพอใจและไม่พอใจดังตาราง 2.5

ตาราง 2. 5 ตารางตัวอย่างการประเมินสัมประสิทธิ์ความพอใจและไม่พอใจ

ลักษณะ ผลิตภัณฑ์	A	O	M	I	รวม	ประเมิน ลักษณะ	ค่าสัมประสิทธิ์ ความพึงพอใจ (Satisfaction)	ค่าสัมประสิทธิ์ ความไม่พึงพอใจ (Dissatisfaction)
ง่ายในการใช้งาน	7	32.3	49.3	9.5	100%	M	0.40	- 0.83
ความคงทน	10.4	45.1	30.5	11.5	100%	O	0.57	- 0.78
การบริการ	63.8	21.6	2.9	8.5	100%	A	0.89	- 0.25

จะเห็นได้ว่าความต้องการที่มีต่อผลิตภัณฑ์ในด้านการใช้งานซึ่งมีค่าเท่ากับ M (49.3%) หรือ หน้าที่นี้จำเป็นต้องมีสำหรับผลิตภัณฑ์ เมื่อนำมาหาค่าความพึงพอใจจะได้เท่ากับ 0.40 หมายถึงถ้ามีลักษณะนี้อยู่ในผลิตภัณฑ์จะทำให้ลูกค้าพอใจเพียงเล็กน้อย แต่และเมื่อนำมาหาค่าความไม่พึงพอใจจะได้เท่ากับ -0.83 หมายถึงถ้าไม่มีลักษณะนี้อยู่ในผลิตภัณฑ์จะทำให้ลูกค้าไม่พอใจมาก

จากการศึกษาแนวคิดของโมเดลคานาที่ใช้ในการค้นหาความต้องการของลูกค้าจะสามารถทำให้สามารถค้นหาความต้องการที่แท้จริงของลูกค้าได้เป็นอย่างดีรวมถึงสามารถนำความต้องการเหล่านั้นมาทำการจำแนกระดับความสำคัญของปัจจัยต่างๆตามระดับของผลที่มีและไม่มีต่อความพึงพอใจและไม่พึงพอใจของผู้รับบริการได้อย่างละเอียดทำให้สามารถทำการปรับปรุงออกแบบพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการสามารถกระทำได้ตรงกับความต้องการกลุ่มเป้าหมายมากขึ้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโมเดลคานา

จากการศึกษาบทความและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับโมเดลคานา พบว่า มีผู้ทำการวิจัยในเรื่องของโมเดลคานาในรูปแบบต่าง ๆ ดังนี้

ลภภรณ์ เล็กล้วน (2553) ได้นำรูปแบบของโมเดลคานามาใช้เป็นเครื่องมือเพื่อแยกประเภทของความพึงพอใจ และหาสัมประสิทธิ์ของความพึงพอใจของความต้องการลูกค้าที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อรถยนต์ผลการวิจัยพบว่าในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ควรเน้นไปที่ความต้องการประเภทสองที่ทำให้ลูกค้าพอใจเนื่องจากมีผลกระทบโดยตรงต่อลูกค้าแต่หากต้องการสร้างความประหลาดใจให้กับลูกค้าหรือต้องการสร้างความแตกต่างจากคู่แข่งควรพัฒนาในประเภทสิ่งที่ทำให้ลูกค้าเบิกบาน หากผู้ผลิตไม่สามารถพัฒนาได้ทั้งหมดให้พิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์ความพึงพอใจในแต่ละประเภทโดยเลือกพัฒนาความต้องการที่มีค่าสัมประสิทธิ์ความพึงพอใจมากที่สุดเป็นอันดับแรก

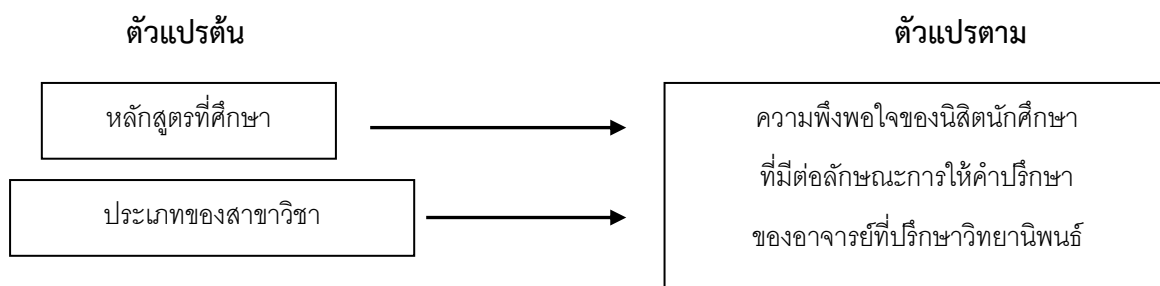
Tontini (2003) นำวิธีการของคานามาปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับบริบทขององค์กรมากยิ่งขึ้น โดย รูปแบบแบบสอบถามของคานาที่มีการแบ่งระดับความพึงพอใจ และไม่พึงพอใจออกเป็น 5 ระดับนั้น อาจได้คำตอบที่ไม่แม่นยำ Tontini จึงเสนอให้แบ่งระดับความพึงพอใจเป็น 7 ระดับ เพื่อเพิ่มความแม่นยำและแยกระดับความต้องการที่เหมาะสม

Tan และ Pawitra (2001) ได้เสนอรูปแบบการบูรณาการโมเดลคานา SERVQUAL และ QFD ในการพัฒนางานบริการ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ความพึงพอใจของลูกค้าที่มีต่อองค์กร และปรับปรุงจุดอ่อนที่ยังมีอยู่เพื่อสร้างนวัตกรรมงานบริการที่สามารถดึงดูดใจลูกค้า ในงานวิจัยนี้ได้อธิบายจุดอ่อนและจุดแข็งของเครื่องมือที่นำมาใช้ แสดงกรณีศึกษาของแบบจำลองที่เสนอขึ้น โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักท่องเที่ยวชาวอินโดนีเซียที่เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยสิงคโปร์

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยดังกล่าวข้างต้นจะเห็นว่าอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นบุคคลสำคัญที่สุดในกระบวนการทำวิทยานิพนธ์ มีบทบาทหน้าที่ทั้งด้านบริหาร วิชาการ ที่ปรึกษา และประกันคุณภาพ (ชนิตา รัชพลเมือง และ สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, 2549) กล่าวคือ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ต้องให้คำแนะนำทางวิชาการ กำกับดูแลความก้าวหน้าในการดำเนินงานให้นิสิต นักศึกษาทำวิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพมาตรฐานได้เสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด โดยสิ่งสำคัญคือ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ต้องให้คำปรึกษาในลักษณะที่เหมาะสมกับความต้องการของนิสิต นักศึกษาในแต่ละขั้นตอนของการทำวิทยานิพนธ์ ทำให้ผู้วิจัยมุ่งที่จะศึกษาความพึงพอใจของนิสิต นักศึกษาโดยการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และเนื่องจากโมเดลคานาจะทำให้สามารถค้นหาความต้องการที่แท้จริง ของนิสิตนักศึกษาได้เป็นอย่างดีรวมถึงสามารถนำความต้องการเหล่านั้นมาทำการจำแนกระดับ ความสำคัญของปัจจัยต่างๆตามระดับของผลที่มีและไม่มีต่อความพึงพอใจและไม่พึงพอใจได้อย่าง ละเอียด (อรรคเจตต์ อภิขจรศิลป์ และ ปริญญาญ บุณยนิษฐ, 2554) ซึ่งจะเป็นวิธีการที่ จะทำให้ทราบคุณลักษณะของความต้องการตามความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาอย่างชัดเจน และสามารถตอบปัญหาวิจัยได้อย่างลึกซึ้งซึ่งตรงกับความต้องการที่แท้จริง โดยผู้วิจัยจึงเลือกการวิเคราะห์ ข้อมูลในรูปแบบของโมเดลคานามาใช้เพื่อตอบคำถามวิจัยในครั้งนี้ และจากงานวิจัยของ ธงชัย วงศ์เสนา (2548) ที่ศึกษาสภาพการให้คำปรึกษา ลักษณะและความสามารถของอาจารย์ที่ปรึกษา ตามความเป็นจริงและตามความต้องการของนักศึกษาได้เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาคณะ ปกติและภาคพิเศษพบว่ามีความแตกต่างกันซึ่งอาจจะเป็นเพราะความพร้อมด้านเวลาในการเรียนที่ แตกต่างกัน จึงเป็นที่น่าสนใจว่า ตัวแปรหลักสูตรที่ศึกษาซึ่งแบ่งเป็นหลักสูตรในเวลาราชการและนอก เวลาราชการจะมีผลต่อระดับความพึงพอใจในการวิจัยครั้งนี้หรือไม่ และนอกจากหลักสูตรแล้ว ประเภทของสาขาวิชาที่มีความแตกต่างกันในด้านของวิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์ที่ผู้เรียนอาจจะมี ลักษณะและแนวคิดต่างกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงสร้างเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังภาพ 2.2

ภาพที่ 2. 2 กรอบแนวคิดในการวิจัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มี เพื่อ 1) วิเคราะห์ความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาและประเภทของหลักสูตร 2) เปรียบเทียบความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา และ 3) เปรียบเทียบความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์จำแนกตามประเภทของหลักสูตร โดยประยุกต์ใช้โมเดลคานในการวิเคราะห์ผลการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

ประชากรและตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือนิสิตนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่อยู่ระหว่างการทำวิทยานิพนธ์หรือผ่านการทำวิทยานิพนธ์เสร็จเรียบร้อยแล้วจาก 2 มหาวิทยาลัยคือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เนื่องจากเป็นมหาวิทยาลัยที่เปิดการเรียนการสอนในระดับปริญญาโทซึ่งแต่ละสถาบันมีหลายสาขาวิชาและแต่ละสาขาวิชาที่เปิดสอนมีความหลากหลาย โดยผู้วิจัยจำแนกสาขาวิชา เป็น สาขาวิทยาศาสตร์และสาขาสังคมศาสตร์ โดยสาขาวิทยาศาสตร์ ประกอบด้วย คณะวิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ แพทยศาสตร์ พยาบาลศาสตร์ เกษศาสตร์ ทันตแพทยศาสตร์ เทคโนโลยี สัตวแพทยศาสตร์ สหเวชศาสตร์ สาธารณสุขศาสตร์ เป็นต้น ส่วนสาขาสังคมศาสตร์ ประกอบด้วย คณะศิลปกรรมศาสตร์ อักษรศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ครุศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์ นิติศาสตร์ สังคมศาสตร์ นิเทศศาสตร์ รัฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ เป็นต้น และจำแนกหลักสูตรการสอนของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาโทเป็น หลักสูตรในเวลาราชการ และหลักสูตรนอกเวลาราชการ รวมจำนวนนิสิตนักศึกษาทั้งสิ้น 4,203 คน

ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการเลือกตัวอย่างดังนี้

1. การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยคำนวณหาจำนวนนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาโทที่เป็นประชากรของทั้ง 2 สถาบันรวมทั้งสิ้น 4,203 คน ได้จำนวนตัวอย่าง 367 คน ซึ่งการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างใช้ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% จากตารางสำเร็จรูปในการกำหนดขนาดตัวอย่างของ Taro Yamane (1973) โดยเลือกที่ความคลาดเคลื่อน 5% (กัลยา วานิชปัญษา.2552)

2. วิธีการเลือกตัวอย่างในการวิจัย จะใช้วิธีการสุ่มจากลำดับรายชื่อของนิสิตนักศึกษาที่ได้รับข้อมูลจากทั้ง 2 มหาวิทยาลัยโดยสุ่มจากทุกสาขาวิชาในปริมาณที่เท่ากัน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนิสิตนักศึกษา เพื่อวิเคราะห์ความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์จำแนกตามประเภทของสถาบันและจำแนกตามประเภทของหลักสูตร คือ แบบสอบถามจากการใช้รูปแบบโมเดลคาโน ซึ่งประกอบด้วยข้อคำถามเชิงบวก (function) และเชิงลบ (dysfunction) ซึ่งเป็นคำถามแบบเลือกตอบ 5 ตัวเลือก แบบสอบถามชุดนี้ได้แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของนิสิตนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ คณะหรือสาขาที่ศึกษา ประเภทของหลักสูตร ระยะเวลาในการทำวิทยานิพนธ์ และสถานะในการทำวิทยานิพนธ์

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์โดยใช้รูปแบบการสร้างข้อคำถามของคาโน โดยผู้วิจัยจำแนกข้อคำถามในการให้คำปรึกษาออกเป็น 2 รูปแบบ คือแบบปล่อย และแบบป้อน

การพัฒนาเครื่องมือวิจัย

ขั้นที่ 1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดความเข้าใจในหลักการแนวคิด ทฤษฎีต่าง ๆ ที่นำมาใช้กำหนดกรอบแนวคิดในการวัดตัวแปร จากนั้นเลือกรูปแบบของการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ โดยผู้วิจัยเลือกรูปแบบตามลักษณะการให้คำปรึกษาของ Terry Garfield (อ้างใน ชนิตา รักษ์พลเมือง และ สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, 2549) ซึ่งได้แก่ 1) ลักษณะการให้คำปรึกษาแบบปล่อยเสรี 2) ลักษณะการให้คำปรึกษาแบบประคับประคอง 3) ลักษณะการให้คำปรึกษาแบบชี้แนะ และ 4) ลักษณะการให้คำปรึกษาแบบสัญญา แต่เนื่องจากลักษณะการให้คำปรึกษาแบบประคับประคอง แบบชี้แนะ และ แบบสัญญามีความหมายและลักษณะที่ใกล้เคียงกันมากเพื่อไม่ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเกิดความสับสน ผู้วิจัยจึงรวมลักษณะการให้คำปรึกษาทั้ง 3 แบบดังกล่าวให้เป็นกลุ่มเดียวกันและกำหนดให้เป็นการให้คำปรึกษาแบบป้อน ส่วนการให้คำปรึกษาแบบปล่อยเสรีผู้วิจัยกำหนดเป็นแบบปล่อย โดยความหมายของลักษณะการให้คำปรึกษาแบบปล่อยและแบบป้อนมีความแตกต่างกัน ดังตาราง 3.1

ตาราง 3.1 ความหมายของลักษณะการให้คำปรึกษาแต่ละแบบ

ลักษณะการให้คำปรึกษา	ความหมายของลักษณะการให้คำปรึกษา
แบบปล่อย (Laissez-faire style)	การให้คำปรึกษาที่อาจารย์สนับสนุนน้อย ไม่ชี้แนะ และไม่ตกลงที่จะทำงานร่วมกันกับนิสิตนักศึกษาอย่างใกล้ชิด
แบบป้อน (Pastoral style)	การให้คำปรึกษาที่อาจารย์สนับสนุนมาก อาจารย์เป็นผู้หยิบยื่นสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆให้ ดูแลให้การสนับสนุนเป็นการส่วนตัว

ขั้นที่ 2 กำหนดขั้นตอนการทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งเป็น 12 ขั้นตอนตามลำดับของการดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ (ชนิตา รัชพลเมือง และ สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, 2549) ดังตาราง 3.2

ตาราง 3.2 ลำดับขั้นตอนทำวิทยานิพนธ์

ลำดับที่	ขั้นตอนการทำวิทยานิพนธ์	ลำดับที่	ขั้นตอนการทำวิทยานิพนธ์
1	การเลือกหัวข้อวิทยานิพนธ์	7	การเก็บข้อมูลวิจัย
2	การสร้างกรอบแนวคิดของการวิจัย	8	การวิเคราะห์ข้อมูลวิจัย
3	การวางแผนการวิจัย	9	การสรุปผลการวิจัย
4	การเลือกวิธีวิจัย	10	การเตรียมสอบวิทยานิพนธ์
5	การทบทวนเอกสาร/งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11	การเขียนรูปเล่มวิทยานิพนธ์
6	การเสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์	12	การตีพิมพ์และเผยแพร่ผลงานวิจัย

ขั้นที่ 3 สร้างคำถามโดยใช้หลักการของโมเดลคาโน ซึ่งประกอบไปด้วยข้อคำถามแบบเชิงบวก (function) และเชิงลบ (dysfunction) ซึ่งเป็นคำถามแบบเลือกตอบ จำนวน 24 ข้อ โดยกำหนดให้ข้อ 1- 12 เป็นข้อคำถามในลักษณะการให้คำปรึกษาแบบปล่อย ข้อ 13 - 24 เป็นข้อคำถามในลักษณะการให้คำปรึกษาแบบป้อนโดยแต่ละข้อจะแยกออกเป็นข้อ A (คำถามเชิงบวกที่เป็นไปตามลักษณะการให้คำปรึกษานั้น) และ ข้อ B (คำถามเชิงลบซึ่งตรงข้ามกับลักษณะการให้คำปรึกษานั้น) ตามรูปแบบของโมเดลคาโน

ขั้นที่ 4 นำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ของแบบสอบถาม และปรับแก้ข้อคำถามจากคำแนะนำจนกระทั่ง ค่า IOC ของแบบสอบถามแต่ละข้อ อยู่ระหว่าง 0.6 – 1 ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลได้ โดยมีรายละเอียดของค่า IOC แต่ละข้อ ดังตาราง 3.3

ตาราง 3. 3 ค่า IOC ของข้อคำถาม

ข้อ	คำถาม	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่					ค่า IOC
		1	2	3	4	5	
การให้คำปรึกษาแบบปล่อย							
1 A	ท่านเลือกหัวข้อวิทยานิพนธ์ด้วยตนเอง	1	1	1	1	1	1
1 B	เลือกหัวข้อวิทยานิพนธ์ตามที่อาจารย์บอก	1	1	1	1	1	1
2 A	ท่านสร้างกรอบแนวคิดด้วยตนเอง	1	1	1	1	1	1
2 B	สร้างกรอบแนวคิดตามที่อาจารย์กำหนด	1	1	1	1	1	1
3 A	ท่านวางแผนการวิจัยด้วยตนเอง	1	1	1	1	1	1
3 B	วางแผนการวิจัยตามที่อาจารย์กำหนด	1	1	1	1	1	1
4 A	ท่านกำหนดวิธีวิจัยด้วยตนเอง	1	1	1	1	1	1
4 B	กำหนดวิธีวิจัยตามที่อาจารย์บอก	1	1	1	1	1	1
5 A	ท่านค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องด้วยตนเอง	1	1	1	1	1	1
5 B	ค้นคว้าเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามที่อาจารย์บอก	1	1	1	1	1	1
6 A	ท่านเตรียมตัวเสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์เอง	1	1	1	1	1	1
6 B	เตรียมตัวเสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์ตามที่อาจารย์บอก	1	1	1	1	1	1
7 A	ท่านวางแผนและเก็บข้อมูลวิจัยด้วยตนเอง	1	1	1	1	1	1
7 B	วางแผนและเก็บข้อมูลวิจัยตามที่อาจารย์กำหนด	1	1	1	1	1	1
8 A	ท่านวางแผนวิเคราะห์ข้อมูลวิจัยด้วยตนเอง	1	1	1	1	1	1
8 B	วางแผนวิเคราะห์ข้อมูลวิจัยตามที่อาจารย์กำหนด	1	1	1	1	1	1
9 A	ท่านวางแผนและสรุปผลวิจัยด้วยตนเอง	1	1	1	1	1	1
9 B	สรุปผลการวิจัยตามที่อาจารย์บอก	1	1	1	1	1	1
10 A	ท่านเตรียมตัวสอบวิทยานิพนธ์ด้วยตนเอง	1	0	1	1	1	0.8
10 B	เตรียมตัวสอบวิทยานิพนธ์ตามที่อาจารย์กำหนด	1	0	1	1	1	0.8
11 A	ศึกษาวิธีและขั้นตอนการเขียนรูปเล่มวิทยานิพนธ์เอง	1	0	1	1	1	0.8

ข้อ	คำถาม	ผู้เชี่ยวชาญท่านที่					ค่า IOC
		1	2	3	4	5	
11 B	อาจารย์บอกวิธีและขั้นตอนการเขียนรูปเล่มวิทยานิพนธ์	1	0	1	1	1	0.8
12 A	ท่านหาแหล่งตีพิมพ์และศึกษาขั้นตอนเผยแพร่ผลงานวิจัยเอง	1	1	1	1	1	1
12 B	อาจารย์บอกแหล่งตีพิมพ์และศึกษาขั้นตอนเผยแพร่ผลงานวิจัย	1	1	1	1	1	1
การให้คำปรึกษาแบบป้อน							
13 A	อาจารย์ช่วยเหลือท่านในการเลือกหัวข้อวิทยานิพนธ์	1	0	0	1	1	0.6
13 B	ท่านเลือกหัวข้อวิทยานิพนธ์เอง	1	0	0	1	1	0.6
14 A	อาจารย์ช่วยท่านสร้างกรอบแนวคิด	1	0	0	1	1	0.6
14 B	ท่านสร้างกรอบแนวคิดด้วยตนเอง	1	1	1	1	1	1
15 A	อาจารย์ช่วยท่านวางแผนการทำวิจัย	1	0	1	1	1	0.8
15 B	ท่านจัดการวางแผนการวิจัยเอง	1	1	1	1	1	1
16 A	อาจารย์ช่วยท่านเลือกวิธีวิจัย	1	1	1	1	1	1
16 B	ท่านเลือกวิธีวิจัยด้วยตนเอง	1	1	1	1	1	1
17 A	อาจารย์บอกวิธีค้นคว้าและทบทวนเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	1	1	1	1	1	1
17 B	ท่านค้นคว้าและทบทวนเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องด้วยตนเอง	1	1	1	1	1	1
18 A	อาจารย์ซักซ้อมกับท่านก่อนเสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์	1	1	1	1	1	1
18 B	ท่านเตรียมตัวเสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์ด้วยตนเอง	1	1	1	1	1	1
19 A	ช่วยเหลือท่านในการวางแผนและเก็บข้อมูลวิจัย	1	0	1	1	1	0.8
19 B	ท่านต้องวางแผนและจัดการเก็บข้อมูลวิจัยด้วยตนเอง	1	0	1	1	1	0.8
20 A	แนะนำวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลวิจัยแก่ท่าน	1	1	1	1	1	1
20 B	ท่านวางแผนและจัดการวิเคราะห์ข้อมูลวิจัยเอง	1	1	1	1	1	1
21 A	อาจารย์ช่วยบอกวิธีการสรุปผลการวิจัยแก่ท่าน	1	1	1	1	1	1
21 B	ท่านต้องสรุปผลการวิจัยเอง	1	1	1	1	1	1
22 A	ให้ท่านซักซ้อมเตรียมสอบวิทยานิพนธ์กับอาจารย์ก่อน	1	1	1	1	1	1
22 B	ท่านไม่ได้เตรียมตัวสอบวิทยานิพนธ์กับอาจารย์	1	1	1	1	1	1
23 A	อาจารย์ช่วยบอกวิธีการเขียนรูปเล่มวิทยานิพนธ์แก่ท่าน	1	1	1	1	1	1
23 B	ท่านศึกษาวิธีการเขียนรูปเล่มวิทยานิพนธ์ด้วยตนเอง	1	1	1	1	1	1
24 A	อาจารย์ช่วยหาแหล่งตีพิมพ์และเผยแพร่ผลงานวิจัย	1	1	1	1	1	1
24 B	ท่านหาแหล่งในการตีพิมพ์และเผยแพร่ผลงานวิจัยเอง	1	1	1	1	1	1

ขั้นที่ 4 ปรับแก้ข้อคำถามและจัดให้อยู่ในรูปแบบของแบบสอบถามตามโมเดลคาโน โดยใช้คำถามรวมของแบบสอบถามว่า ท่านจะรู้สึกอย่างไรถ้าอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ของท่านให้คำปรึกษาตามลักษณะดังต่อไปนี้ ซึ่งผู้วิจัยขอยกตัวอย่างข้อคำถามในลักษณะการให้คำปรึกษาแบบป้อยดังตาราง 3.4

ตาราง 3. 4 ลักษณะของแบบสอบถามในรูปแบบคาโน

ข้อ	คำถาม	ความรู้สึกที่มีต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์				
		ชอบถ้าเป็นแบบนี้ (5)	ควรจะเป็นแบบนี้ (4)	รู้สึกเฉยๆ (3)	รับได้ถ้าเป็นแบบนี้ (2)	ไม่ชอบเลยถ้าเป็นแบบนี้ (1)
1 A	ท่านเลือกหัวข้อวิทยานิพนธ์ด้วยตนเอง	5	4	3	2	1
1 B	เลือกหัวข้อวิทยานิพนธ์ตามที่อาจารย์บอก	5	4	3	2	1
2 A	ท่านสร้างกรอบแนวคิดด้วยตนเอง	5	4	3	2	1
2 B	สร้างกรอบแนวคิดตามที่อาจารย์กำหนด	5	4	3	2	1
3 A	ท่านวางแผนการวิจัยด้วยตนเอง	5	4	3	2	1
3 B	วางแผนการวิจัยตามที่อาจารย์กำหนด	5	4	3	2	1
4 A	ท่านกำหนดวิธีวิจัยด้วยตนเอง	5	4	3	2	1
4 B	กำหนดวิธีวิจัยตามที่อาจารย์บอก	5	4	3	2	1
5 A	ท่านค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องด้วยตนเอง	5	4	3	2	1
5 B	ค้นคว้าเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามที่อาจารย์บอก	5	4	3	2	1

ขั้นที่ 4 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (try out) กับนิสิตนักศึกษา 30 คน ซึ่งเป็นนิสิตนักศึกษาที่อยู่ระหว่างการทำวิทยานิพนธ์และไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง นำผลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบความเที่ยง (reliability) ของแบบสอบถามข้อที่เป็นเชิงบวก (ข้อ A) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (cronbach' alpha coefficient) ผลการวิเคราะห์พบว่า ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามในรูปแบบลักษณะการให้คำปรึกษาแบบปล่อยมีค่าเท่ากับ .934 และแบบสอบถามลักษณะการให้คำปรึกษาแบบป้อนมีค่าเท่ากับ .940 ดังตาราง 3.5

ตาราง 3.5 ค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม

ชุดแบบสอบถาม	จำนวนข้อคำถาม	cronbach' alpha coefficient
ลักษณะการให้คำปรึกษาแบบปล่อย	12 ข้อ	.934
ลักษณะการให้คำปรึกษาแบบป้อน	12 ข้อ	.940

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลจากกลุ่มนิสิตนักศึกษาปริญญาโทที่เป็นตัวอย่างโดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เก็บข้อมูลจากตัวอย่างโดยส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ ตามชื่อและที่อยู่ของตัวอย่างที่สุ่มได้จำนวนทั้งสิ้น 500 ฉบับ จากนั้นรวบรวมข้อมูลที่ได้กลับคืนมา ซึ่งมีทั้งหมด 308 ฉบับ นำมาวิเคราะห์และสรุปผลความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์จำแนกตามประเภทของสาขาวิชาและจำแนกตามประเภทของหลักสูตร

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นโดยใช้สถิติบรรยายเพื่อศึกษาลักษณะของกลุ่มตัวอย่างโดย การแจกแจงความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ย เปรียบเทียบความพึงพอใจของลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์จำแนกตามประเภทของหลักสูตรและกลุ่มสาขาวิชาที่ศึกษาโดยใช้สถิติไค-สแควร์ และวิเคราะห์ความพึงพอใจต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตอบปัญหาการวิจัยโดยวิเคราะห์ข้อมูลตามรูปแบบของโมเดลคาโนตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. นำคำตอบที่ได้จากทั้ง 2 คำถามทั้งในเชิงบวกและลบ (ข้อ A และข้อ B) มาประเมินความพึงพอใจตามตารางการประเมินของคาโน โดยให้แนวตั้ง เป็นคำตอบจากเชิงบวกและแนวนอน เป็นคำตอบจากเชิงลบดังตาราง 3.6

ตาราง 3. 6 รูปแบบตารางการประเมินลักษณะของคาโน

ความต้องการของผู้ตอบ แบบสอบถาม		คำถามเชิงลบ (ข้อB)				
		1.ชอบ	2.ควรจะเป็นแบบนี้	3.เฉยๆ	4.รับได้	5.ไม่ชอบเลย
คำถาม เชิงบวก (ข้อA)	1.ชอบ	Q	A	A	A	O
	2.ควรจะเป็นแบบนี้	R	I	I	I	M
	3.เฉยๆ	R	I	I	I	M
	4.รับได้	R	I	I	I	M
	5.ไม่ชอบเลย	R	R	R	R	Q

2. เมื่อประเมินรูปแบบของลักษณะความพึงพอใจในแต่ละข้อได้แล้วแปลความหมายรายข้อและโดยคำนวณจากร้อยละของคำตอบในแต่ละลักษณะที่มีมากที่สุด ดังตาราง 3.7

ตาราง 3. 7 ความหมายแต่ละลักษณะของคาโน

คำตอบ	ความหมาย
A	ดึงดูดให้พึงพอใจมาก
O	ทำให้พอใจ
M	ควรมีอยู่แล้ว
Q	ทำให้ไม่พอใจ
R	ไม่ต้องการและควรมีการปรับปรุง
I	ไม่รู้สึกละต่าง

3. หลังจากที่ได้คำตอบจากการแปลความหมายในขั้นตอนที่ 2 แล้วคำตอบที่ได้จะถูกรวบรวมแล้วนำมาทำการประเมินในตารางการประเมินต่อไปซึ่งตารางนี้จะเป็นตารางที่ใช้ในการประเมินผลความต้องการที่ได้มาจากตัวอย่างทั้งหมดโดยค่าที่นำมาบรรจุในตารางนั้นสามารถหาได้จากความถี่ในการตอบแล้วแปลงให้เป็นร้อยละดังตัวอย่างในตาราง 3.8

ตาราง 3. 8 การแปลความหมายลักษณะความพึงพอใจ

การแปลความหมายลักษณะของความพึงพอใจ								
ขั้นตอนการทำ วิทยานิพนธ์	A	O	M	I	R	Q	รวม	ลักษณะ
การเลือกหัวข้อ วิทยานิพนธ์	7.00	32.30	49.30	9.50	0.30	1.50	100%	M
การสร้างกรอบแนวคิด	10.40	45.10	30.50	11.50	1.20	1.20	100%	O
การวางแผนการวิจัย	63.80	21.60	2.90	8.50	0.70	2.50	100%	A

จากตารางจะเห็นได้ว่าความพึงพอใจในขั้นตอนการเลือกหัวข้อวิทยานิพนธ์เท่ากับ M (49.3%) หมายถึงขั้นตอนนี้จำเป็นต้องมี ขั้นตอนการสร้างกรอบแนวคิดเท่ากับ O (45.1%) หมายถึงขั้นตอนนี้ทำให้พอใจ และขั้นตอนการวางแผนการวิจัยเท่ากับ A (63.8%) แสดงว่าขั้นตอนนี้เป็นลักษณะที่ดึงดูด นั่นเอง

4. คำนวณหาสัมประสิทธิ์ระดับความพึงพอใจ (satisfaction coefficient) โดยสมการในการหาค่าสัมประสิทธิ์ความพึงพอใจและสัมประสิทธิ์ความไม่พึงพอใจ หาได้ดังภาพ 3.1

$$\text{ค่าสัมประสิทธิ์ความพึงพอใจ (Satisfaction)} = (A+O) / (A+O+M+I)$$

$$\text{ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่พึงพอใจ (Dissatisfaction)} = (O+M) / (A+O+M+I)$$

ภาพที่ 3. 1 สมการในการหาค่าสัมประสิทธิ์ความพึงพอใจและสัมประสิทธิ์ความไม่พึงพอใจ

โดยที่ค่าสัมประสิทธิ์ความพึงพอใจจะมีค่าอยู่ระหว่าง 0 - 1 ถ้าค่าเข้าใกล้ 1 แสดงว่ามีความพึงพอใจมากในลักษณะหรือรูปแบบการให้คำปรึกษานั้น ในทางกลับกันถ้าค่าความไม่พึงพอใจมีค่าเข้าใกล้ -1 แสดงว่าไม่พึงพอใจมาก ดังตัวอย่างการประเมินสัมประสิทธิ์ความพอใจและไม่พอใจในตาราง 3.9

ตาราง 3.9 ตัวอย่างการประเมินสัมประสิทธิ์ความพึงพอใจและสัมประสิทธิ์ความไม่พึงพอใจ

การหาสัมประสิทธิ์ความพึงพอใจและสัมประสิทธิ์ความไม่พึงพอใจ								
ขั้นตอนการทำ วิทยานิพนธ์	A	O	M	I	รวม	ลักษณะ	สัมประสิทธิ์ ความพึง พอใจ	สัมประสิทธิ์ ความไม่พึง พอใจ
การเลือกหัวข้อ วิทยานิพนธ์	7.00	32.30	49.30	9.50	100%	M	0.40	- 0.83
การสร้างกรอบ แนวคิด	10.40	45.10	30.50	11.50	100%	O	0.57	- 0.78
การวางแผนการวิจัย	63.80	21.60	2.90	8.50	100%	A	0.89	- 0.25

จากตาราง จะเห็นได้ว่าความพึงพอใจในขั้นตอนการเลือกหัวข้อวิทยานิพนธ์ ซึ่งมีค่าเท่ากับ M (49.3%) หรือขั้นตอนนี้จำเป็นต้องมี เมื่อนำมาหาค่าความสัมประสิทธิ์พึงพอใจจะได้เท่ากับ 0.40 หมายถึงถ้ามีขั้นตอนนี้อยู่จะทำให้พอใจเพียงเล็กน้อย แต่เมื่อนำมาหาค่าความสัมประสิทธิ์ไม่พึงพอใจจะได้เท่ากับ -0.83 หมายถึงถ้าไม่มีขั้นตอนนี้อยู่จะไม่พอใจมาก

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) วิเคราะห์ความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาและประเภทของหลักสูตร 2) เปรียบเทียบความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา และ 3) เปรียบเทียบความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์จำแนกตามประเภทของหลักสูตร โดยประยุกต์ใช้โมเดลคาโนในการวิเคราะห์ผลการวิจัย การวิจัยนี้ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือนิสิตนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่อยู่ระหว่างการทำวิทยานิพนธ์หรือผ่านการทำวิทยานิพนธ์เสร็จเรียบร้อยแล้วจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามจากการใช้แนวคิดโมเดลคาโน ซึ่งประกอบด้วยข้อคำถามแบบเชิงบวกและเชิงลบ ซึ่งเป็นคำถามแบบเลือกตอบ โดยผู้วิจัยจำแนกข้อคำถามออกเป็น 2 รูปแบบตามลักษณะการให้คำปรึกษา คือ 1) แบบปล่อย และ 2) แบบป้อน การนำเสนอผลการวิจัย ผู้วิจัยจะแบ่งเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลภูมิหลังของตัวอย่าง

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์โดยจำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาและประเภทหลักสูตรโดยประยุกต์ใช้โมเดล คาโน

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์จำแนกตามประเภทของหลักสูตร

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์และแปลผลการวิจัย

A	หมายถึง	ดึงดูดให้พึงพอใจมาก
O	หมายถึง	ทำให้พอใจ
M	หมายถึง	ควรมีอยู่แล้ว
Q	หมายถึง	ทำให้ไม่พอใจ
R	หมายถึง	ไม่ต้องการและควรมีการปรับปรุง
I	หมายถึง	ไม่รู้สึกรบกวน
S	หมายถึง	สัมประสิทธิ์ความพึงพอใจ
D	หมายถึง	สัมประสิทธิ์ความพึงพอใจ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลภูมิหลังของตัวอย่างในการวิจัย

จำนวนตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาโทโดยมีจำนวนทั้งสิ้น 308 คน จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงร้อยละ 65.90 ที่เหลือเป็นเพศชายร้อยละ 34.10 อายุส่วนใหญ่จะอยู่ในช่วง 25-30 ปีโดย มีทั้งสิ้นร้อยละ 52.59 รองลงมาเป็นนิสิตนักศึกษาที่อายุระหว่าง 20-25 ปี ร้อยละ 32.79 และที่มีน้อยที่สุดคือนิสิตนักศึกษาที่มีช่วงอายุตั้งแต่ 31 ปีขึ้นไปเพียงร้อยละ 14.62 นิสิตนักศึกษาระดับปริญญาโทกลุ่มนี้แยกเป็นนิสิตนักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์ร้อยละ 40.58 และสาขาสังคมศาสตร์ร้อยละ 59.42 ซึ่งมีปริมาณมากกว่ากลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็นนิสิตนักศึกษาที่เรียนในหลักสูตรในเวลาร้อยละ 58.12 ซึ่งมากกว่านิสิตนักศึกษาที่เรียนในหลักสูตรนอกเวลาที่มี ร้อยละ 41.88 ในด้านของระยะเวลาในการทำวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 4 ช่วงด้วยกันโดยเป็นระยะเวลาที่นิสิตนักศึกษาใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ตั้งแต่เริ่มต้นจนแล้วเสร็จ ซึ่งจากการวิเคราะห์พบว่านิสิตนักศึกษาจำนวนมากจะทำวิทยานิพนธ์เสร็จภายใน 6 เดือน ร้อยละ 32.10 รองลงมานิสิตนักศึกษาใช้เวลาในการทำวิทยานิพนธ์เสร็จภายใน 1 ปี ร้อยละ 27.60 ถัดมานิสิตนักศึกษาใช้เวลาในการทำวิทยานิพนธ์เสร็จภายในเวลา 2 ปี คิดเป็นร้อยละ 20.80 และลำดับสุดท้ายพบว่านิสิตนักศึกษาใช้เวลาในการทำวิทยานิพนธ์มากกว่า 2 ปี คิดเป็นร้อยละ 19.50 ในด้านของสถานภาพการทำวิทยานิพนธ์พบว่านิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่จะอยู่ในช่วงระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ร้อยละ 53.90 รองลงมาเป็นนิสิตนักศึกษาที่ทำวิทยานิพนธ์เสร็จเรียบร้อยแล้วคิดเป็นร้อยละ 43.80 และมีนิสิตนักศึกษาที่ยังไม่เริ่มดำเนินการทำวิทยานิพนธ์เพียงร้อยละ 2.30 ดังตาราง

ตาราง 4. 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลภูมิหลังของตัวอย่างในการวิจัย

ตัวแปร		จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	105	34.10
	หญิง	203	65.90
	รวม	308	100.00
อายุ	20-25 ปี	101	32.79
	26-30 ปี	162	52.59
	31ปีขึ้นไป	45	14.62
	รวม	308	100.00
สาขาวิชา	วิทยาศาสตร์	125	40.58
	สังคมศาสตร์	183	59.42
	รวม	308	100.00
ประเภทหลักสูตร	ในเวลาราชการ	179	58.12
	นอกเวลาราชการ	129	41.88
	รวม	308	100.00
ระยะเวลาในการทำ วิทยานิพนธ์	ภายใน 6 เดือน	99	32.10
	ภายใน 1 ปี	85	27.60
	ภายใน 2 ปี	64	20.80
	มากกว่า 2 ปี	60	19.50
	รวม	308	100.00
สถานะการทำ วิทยานิพนธ์	ยังไม่เริ่มดำเนินการ	7	2.30
	อยู่ระหว่างดำเนินการ	166	53.90
	ทำเสร็จเรียบร้อยแล้ว	135	43.80
	รวม	308	100.00

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาและประเภทหลักสูตรโดยประยุกต์ใช้โมเดลคาโน

การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์โดยจำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาและประเภทหลักสูตรผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลตามรูปแบบของโมเดลคาโนโดยแยกเป็น 12 ขั้นตอนของการทำวิทยานิพนธ์ผลการวิเคราะห์พบว่าลักษณะความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาต่อการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ทั้งแบบปล่อยและแบบป้อนไม่มีความแตกต่างในความรู้สึกของผู้ตอบแบบสอบถาม ยกเว้นการให้คำปรึกษาแบบปล่อยในขั้นตอนการทบทวนเอกสาร/งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และการเสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์สำหรับนิสิตนักศึกษากลุ่มวิทยาศาสตร์จะเป็นลักษณะที่ดึงดูดให้รู้สึกพึงพอใจมากที่สุด รวมถึงนิสิตนักศึกษาทั้งหลักสูตรในเวลาราชการและนอกเวลาราชการก็พบว่าลักษณะการให้คำปรึกษาแบบปล่อยในขั้นตอนการเสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์เป็นลักษณะที่ดึงดูดให้พึงพอใจ ซึ่งผู้วิจัยขอเสนอผลอย่างละเอียดดังนี้

2.1 การเลือกหัวข้อวิทยานิพนธ์

ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ในขั้นตอนการเลือกหัวข้อวิทยานิพนธ์เมื่อพิจารณาปริมาณร้อยละที่มากที่สุดพบว่าไม่ว่าจะให้คำปรึกษาแบบปล่อยหรือแบบป้อนนิสิตนักศึกษาทุกกลุ่มรู้สึกเฉยต่อการให้คำปรึกษาทั้ง 2 รูปแบบ แต่เมื่อพิจารณาลักษณะที่มีปริมาณร้อยละมากในลำดับถัดมาพบว่านิสิตนักศึกษากลุ่มวิทยาศาสตร์ในกรณีการให้คำปรึกษาแบบปล่อย (27.20%) จะดึงดูดให้พึงพอใจมากกว่าแบบป้อน (11.20%) สำหรับกลุ่มสังคมศาสตร์ลักษณะการให้คำปรึกษาแบบปล่อย (23.00%) จะดึงดูดให้พึงพอใจมากกว่าแบบป้อน (12.60%) เช่นเดียวกัน ผลการวิเคราะห์กลุ่มในเวลาราชการและนอกเวลาราชการพบว่าทั้งกลุ่มในเวลาและนอกเวลาราชการชอบการให้คำปรึกษาแบบปล่อยมากกว่าแบบป้อน โดยกลุ่มในเวลาราชการในกรณีการให้คำปรึกษาแบบปล่อย(22.90%) มากกว่าแบบป้อน (12.80%) กลุ่มนอกเวลาราชการในกรณีการให้คำปรึกษาแบบปล่อย (15.60%) มากกว่าแบบป้อน (10.10%) และเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ความพึงพอใจ (Satisfaction) และไม่พึงพอใจ (Dissatisfaction) จะพบว่านิสิตนักศึกษามีระดับความพึงพอใจในแต่ละขั้นตอนของการทำวิทยานิพนธ์อยู่ในระดับต่ำ (น้อยกว่า 0.5) ยกเว้นการให้คำปรึกษาแบบปล่อยในกลุ่มสังคมศาสตร์พบว่ามีสัมประสิทธิ์ความพึงพอใจสูง (0.51) ดังตาราง 4.2

ตาราง 4. 2 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์โดยจำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาและประเภทหลักสูตรขั้นตอนการเลือกหัวข้อวิทยานิพนธ์

ขั้นตอนการทำ วิทยานิพนธ์	แบบปล่อย					แบบป้อน			
	วิทย์	สังคม	ใน	นอก		วิทย์	สังคม	ใน	นอก
1.การเลือกหัวข้อวิทยานิพนธ์									
A	27.20	23.00	22.90	15.60	A	11.20	12.60	12.80	10.10
O	9.60	26.80	15.60	4.50	O	0.00	0.00	0.00	0.00
M	3.20	4.40	4.50	0.00	M	3.20	0.00	0.00	3.10
I	<u>53.60</u>	<u>43.20</u>	<u>52.00</u>	<u>52.00</u>	I	<u>60.00</u>	<u>51.40</u>	<u>62.00</u>	<u>45.00</u>
R	3.20	2.20	2.20	2.20	R	6.40	28.40	13.40	28.70
Q	3.20	0.50	2.80	2.80	Q	19.20	7.70	11.70	13.20
S	0.39	0.51	0.41	0.28	S	0.15	0.20	0.17	0.17
D	0.32	0.28	0.29	0.22	D	0.19	0.20	0.17	0.23

2.2 การสร้างกรอบแนวคิด

ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ในขั้นตอนการสร้างกรอบแนวคิดเมื่อพิจารณาปริมาณร้อยละที่มากที่สุดพบว่าไม่^{จะ}ให้คำปรึกษาแบบปล่อยหรือแบบป้อนนิสิตนักศึกษาทุกกลุ่มรู้สึกเฉยต่อการให้คำปรึกษาทั้ง 2 รูปแบบ แต่เมื่อพิจารณาลักษณะที่มีปริมาณร้อยละมากในลำดับถัดมาพบว่านิสิตนักศึกษากลุ่มวิทยาศาสตร์ในกรณีการให้คำปรึกษาแบบปล่อย (21.60%) จะดึงดูดให้พึงพอใจมากกว่าแบบป้อน (10.40%) สำหรับกลุ่มสังคมศาสตร์ลักษณะการให้คำปรึกษาแบบปล่อย(8.70%)จะดึงดูดให้พึงพอใจน้อยกว่าแบบป้อน (10.90%) ผลการวิเคราะห์กลุ่มในเวลาราชการและนอกเวลาราชการพบว่าทั้งกลุ่มในเวลาและนอกเวลาราชการชอบการให้คำปรึกษาแบบปล่อยมากกว่าแบบป้อน โดยกลุ่มในเวลา^{ราชการ}ในกรณีการให้คำปรึกษาแบบปล่อย (21.20%) มากกว่าแบบป้อน (12.30%) กลุ่มนอกเวลา^{ราชการ}ในกรณีการให้คำปรึกษาแบบปล่อย (21.20%) มากกว่าแบบป้อน (7.80%) และเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ความพึงพอใจ(Satisfaction)และไม่พึงพอใจ(Dissatisfaction) จะพบว่านิสิตนักศึกษา^{มี}ระดับความพึงพอใจในแต่ละขั้นตอนของการทำวิทยานิพนธ์อยู่ในระดับต่ำ (น้อยกว่า 0.5) ดังตาราง

4.3

ตาราง 4. 3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์โดยจำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาและประเภทหลักสูตรขั้นตอนการสร้างกรอบแนวคิด

ขั้นตอนการทำวิทยานิพนธ์	แบบปล่อย					แบบป้อน			
	วิทย	สังคม	ใน	นอก		วิทย	สังคม	ใน	นอก
2.การสร้างกรอบแนวคิด									
A	21.60	8.70	21.20	21.20	A	10.40	10.90	12.30	7.80
O	6.40	15.30	6.70	6.70	O	0.00	0.00	0.00	0.00
M	3.20	6.60	2.20	2.20	M	0.00	2.20	2.20	0.00
I	68.80	68.90	69.30	69.30	I	70.40	69.40	72.10	66.70
R	0.00	0.50	0.60	0.06	R	12.80	16.90	11.20	21.70
Q	0.00	0.00	0.00	0.00	Q	6.40	0.50	2.20	3.90
S	0.28	0.24	0.28	0.28	S	0.13	0.13	0.14	0.10
D	0.25	0.15	0.24	0.24	D	0.13	0.16	0.17	0.10

2.3 การวางแผนการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ในขั้นตอนการวางแผนการวิจัยเมื่อพิจารณาปริมาณร้อยละที่มากที่สุดพบว่าไม่จะให้คำปรึกษาแบบปล่อยหรือแบบป้อนนิสิตนักศึกษาทุกกลุ่มรู้สึกเฉยต่อการให้คำปรึกษาทั้ง 2 รูปแบบ แต่เมื่อพิจารณาลักษณะที่มีปริมาณร้อยละมากในลำดับถัดมาพบว่านิสิตนักศึกษากลุ่มวิทยาศาสตร์ในกรณีการให้คำปรึกษาแบบปล่อย (25.60%) จะดึงดูดให้พึงพอใจมากกว่าแบบป้อน (10.40%) สำหรับกลุ่มสังคมศาสตร์ลักษณะการให้คำปรึกษาแบบปล่อย (8.70%) จะดึงดูดให้พึงพอใจน้อยกว่าแบบป้อน (10.40%) ผลการวิเคราะห์กลุ่มในเวลาราชการและนอกเวลาราชการพบว่า ทั้งกลุ่มในเวลาและนอกเวลาราชการชอบการให้คำปรึกษาแบบปล่อยมากกว่าแบบป้อน โดยกลุ่มในเวลาราชการในกรณีการให้คำปรึกษาแบบปล่อย (21.20%) มากกว่าแบบป้อน (12.30%) กลุ่มนอกเวลาราชการในกรณีการให้คำปรึกษาแบบปล่อย (21.20%) มากกว่าแบบป้อน (10.10%) และเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ความพึงพอใจ(Satisfaction)และไม่พึงพอใจ(Dissatisfaction) จะพบว่านิสิตนักศึกษามีระดับความพึงพอใจในแต่ละขั้นตอนของการทำวิทยานิพนธ์อยู่ในระดับต่ำ (น้อยกว่า 0.5) ดังตาราง 4.4

ตาราง 4. 4 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์โดยจำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาและประเภทหลักสูตรขั้นตอนการวางแผนการวิจัย

ขั้นตอนการทำวิทยานิพนธ์	แบบปล่อย					แบบป้อน			
	วิทย	สังคม	ใน	นอก		วิทย	สังคม	ใน	นอก
3.การวางแผนการวิจัย									
A	25.60	8.70	20.10	20.10	A	10.40	12.60	12.30	10.10
O	3.20	8.70	2.20	2.20	O	0.00	0.00	0.00	0.00
M	0.00	4.40	0.00	0.00	M	0.00	0.00	0.00	0.00
I	<u>64.80</u>	<u>64.50</u>	<u>68.20</u>	<u>68.20</u>	I	<u>76.80</u>	<u>65.60</u>	<u>74.30</u>	<u>64.30</u>
R	6.40	9.30	7.30	7.30	R	3.20	19.10	6.70	21.70
Q	0.00	4.40	2.20	2.20	Q	9.60	2.70	6.70	3.90
S	0.31	0.11	0.25	0.25	S	0.12	0.16	0.14	0.14
D	0.27	0.17	0.22	0.22	D	0.12	0.16	0.14	0.14

2.4 การเลือกวิธีวิจัย

ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ในขั้นตอนการเลือกวิธีวิจัยเมื่อพิจารณาปริมาณร้อยละที่มากที่สุดพบว่าไม่ว่าจะให้คำปรึกษาแบบปล่อยหรือแบบป้อนนิสิตนักศึกษาทุกกลุ่มรู้สึกเคยต่อการให้คำปรึกษาทั้ง 2 รูปแบบ แต่เมื่อพิจารณาลักษณะที่มีปริมาณร้อยละมากในลำดับถัดมาพบว่านิสิตนักศึกษากลุ่มวิทยาศาสตร์ในกรณีการให้คำปรึกษาแบบปล่อย (30.40%) จะดึงดูดให้พึงพอใจมากกว่าแบบป้อน (12.80%) สำหรับกลุ่มสังคมศาสตร์ลักษณะการให้คำปรึกษาแบบปล่อย (6.60%) จะดึงดูดให้พึงพอใจน้อยกว่าแบบป้อน(7.70%) ผลการวิเคราะห์กลุ่มในเวลาราชการและนอกเวลาราชการพบว่าทั้งกลุ่มในเวลาและนอกเวลาราชการชอบการให้คำปรึกษาแบบปล่อยมากกว่าแบบป้อน โดยกลุ่มในเวลาราชการในกรณีการให้คำปรึกษาแบบปล่อย (19.00%) มากกว่าแบบป้อน (12.30%) กลุ่มนอกเวลาราชการในกรณีการให้คำปรึกษาแบบปล่อย (19.00%) มากกว่าแบบป้อน (6.20%) และเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ความพึงพอใจ (Satisfaction) และไม่พึงพอใจ (Dissatisfaction) จะพบว่านิสิตนักศึกษามีระดับความพึงพอใจในแต่ละขั้นตอนของการทำวิทยานิพนธ์อยู่ในระดับต่ำ (น้อยกว่า 0.5) ดังตาราง 4.5

ตาราง 4. 5 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์โดยจำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาและประเภทหลักสูตรขั้นตอนการเลือกวิธีวิจัย

ขั้นตอนการทำวิทยานิพนธ์	แบบปล่อย					แบบป้อน			
	วิทย์	สังคม	ใน	นอก		วิทย์	สังคม	ใน	นอก
4.การเลือกวิธีวิจัย									
A	30.40	6.60	19.00	19.00	A	12.80	7.70	12.30	6.20
O	0.00	15.30	6.70	6.70	O	0.00	4.40	2.20	3.10
M	0.00	2.20	0.00	0.00	M	0.00	0.00	0.00	0.00
I	<u>60.00</u>	<u>73.20</u>	<u>67.00</u>	<u>67.00</u>	I	<u>68.00</u>	<u>65.60</u>	<u>65.40</u>	<u>67.40</u>
R	3.20	0.00	2.20	2.20	R	9.60	17.50	13.40	16.30
Q	6.40	2.70	5.00	5.00	Q	9.60	4.90	6.70	7.00
S	0.34	0.23	0.28	0.28	S	0.16	0.16	0.18	0.12
D	0.34	0.09	0.20	0.20	D	0.16	0.10	0.15	0.08

2.5 การทบทวนเอกสาร/งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ในขั้นตอนการทบทวนเอกสาร/งานวิจัยที่เกี่ยวข้องเมื่อพิจารณาปริมาณร้อยละที่มากที่สุดพบว่าไม่ว่าจะให้คำปรึกษาแบบปล่อยหรือแบบป้อนนิสิตนักศึกษาทุกกลุ่มรู้สึกเฉยต่อการให้คำปรึกษาทั้ง 2 รูปแบบ ยกเว้นการให้คำปรึกษาแบบปล่อยสำหรับกลุ่มวิทยาศาสตร์จะเป็นลักษณะที่ดึงดูดให้พึงพอใจมากที่สุด (47.20%) และเมื่อพิจารณาลักษณะที่มีปริมาณร้อยละมากในลำดับถัดมาพบว่านิสิตนักศึกษากลุ่มวิทยาศาสตร์กับการให้คำปรึกษาแบบป้อนจัดอยู่ในลักษณะที่ควรมีการปรับปรุง (26.40%) สำหรับกลุ่มสังคมศาสตร์ลักษณะการให้คำปรึกษาแบบปล่อย (31.10%) จะดึงดูดให้พึงพอใจมากกว่าแบบป้อน (20.80%) ผลการวิเคราะห์กลุ่มในเวลาราชการและนอกเวลาราชการพบว่าทั้งกลุ่มในเวลาและนอกเวลาราชการชอบการให้คำปรึกษาแบบปล่อยมากกว่าแบบป้อน โดยกลุ่มในเวลาราชการในกรณีการให้คำปรึกษาแบบปล่อย (40.20%) มากกว่าแบบป้อน (12.30%) กลุ่มนอกเวลาราชการในกรณีการให้คำปรึกษาแบบปล่อย (40.20%) มากกว่าแบบป้อน (18.60%) และเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ความพึงพอใจ (Satisfaction) และไม่พึงพอใจ (Dissatisfaction) จะพบว่านิสิตนักศึกษามีระดับความพึงพอใจในแต่ละขั้นตอนของการทำวิทยานิพนธ์อยู่ในระดับต่ำ (น้อยกว่า 0.5) ยกเว้นการให้คำปรึกษาแบบปล่อยในกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์จะมีความพึงพอใจสูง และถ้าหากไม่ได้รับการให้คำปรึกษารูปแบบนี้ก็จะไม่พอใจมากเช่นกันดังตาราง 4.6

ตาราง 4. 6 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์โดยจำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาและประเภทหลักสูตรขั้นตอนการทบทวนเอกสาร/งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ขั้นตอนการทำวิทยานิพนธ์	แบบปล่อย					แบบป้อน			
	วิทย์	สังคม	ใน	นอก		วิทย์	สังคม	ใน	นอก
5.การทบทวนเอกสาร/งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง									
A	47.20	31.10	40.20	40.20	A	6.40	20.80	12.30	18.60
O	3.20	6.60	2.20	2.20	O	0.00	0.00	0.00	0.00
M	3.20	4.40	2.20	2.20	M	0.00	0.00	0.00	0.00
I	39.20	44.80	41.30	41.30	I	57.60	54.60	53.60	58.10
R	0.00	6.60	4.50	4.50	R	26.40	16.90	27.40	12.40
Q	7.20	6.60	9.50	9.50	Q	9.60	7.70	6.70	10.90
S	0.54	0.43	0.49	0.49	S	0.10	0.28	0.19	0.24
D	0.54	0.41	0.49	0.49	D	0.10	0.28	0.19	0.24

2.6 การเสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์

ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ในขั้นตอนการเสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์ เมื่อพิจารณาปริมาณร้อยละที่มากที่สุดพบว่าไม่ว่าจะให้คำปรึกษาแบบปล่อยหรือแบบป้อนนิสิตนักศึกษาทุกกลุ่มรู้สึกเฉยต่อการให้คำปรึกษาทั้ง 2 รูปแบบ ยกเว้นการให้คำปรึกษาแบบปล่อยสำหรับกลุ่มวิทยาศาสตร์จะเป็นลักษณะที่ดึงดูดให้พึงพอใจมากที่สุด (49.60%) เช่นเดียวกับกลุ่มสังคมศาสตร์ (25.10%) และสำหรับกลุ่มในเวลาและนอกเวลาราชการ พบว่าให้คำปรึกษาแบบปล่อยเป็นที่ดึงดูดให้พึงพอใจมากกว่าโดยกลุ่มในเวลาราชการในกรณีการให้คำปรึกษาแบบปล่อย (43.60%) มากกว่าแบบป้อน (21.20%) กลุ่มนอกเวลาราชการในกรณีการให้คำปรึกษาแบบปล่อย (43.60%) มากกว่าแบบป้อน (16.30%) เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ความพึงพอใจ (Satisfaction)และไม่พึงพอใจ(Dissatisfaction) จะพบว่านิสิตนักศึกษามีระดับความพึงพอใจในแต่ละขั้นตอนของการทำวิทยานิพนธ์อยู่ในระดับต่ำ (น้อยกว่า 0.5) ยกเว้นการให้คำปรึกษาแบบปล่อยในกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์ และกลุ่มในเวลาราชการและนอกเวลาราชการ จะมีความพึงพอใจสูงและถ้าหากไม่ได้รับการให้คำปรึกษาในรูปแบบนี้ก็จะไม่พอใจมากเช่นกัน ดังตาราง 4.7

ตาราง 4. 7 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์โดยจำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาและประเภทหลักสูตรขั้นตอนการเสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์

ขั้นตอนการทำ วิทยานิพนธ์	แบบปล่อย					แบบป้อน			
	วิทย์	สังคม	ใน	นอก		วิทย์	สังคม	ใน	นอก
6. การเสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์									
A	49.60	25.10	43.60	43.60	A	26.40	14.80	21.20	16.30
O	3.20	8.20	6.70	6.70	O	3.20	8.70	6.70	6.20
M	0.00	4.90	0.00	0.00	M	0.00	0.00	0.00	0.00
I	36.80	52.50	39.70	39.70	I	40.80	51.90	42.50	54.30
R	10.40	2.70	7.80	7.80	R	13.60	16.90	18.40	12.40
Q	0.00	6.60	2.20	2.20	Q	16.00	7.70	11.20	10.90
S	0.59	0.37	0.56	0.56	S	0.42	0.31	0.40	0.29
D	0.55	0.33	0.48	0.48	D	0.38	0.20	0.30	0.21

2.7 การเก็บข้อมูลวิจัย

ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ในขั้นตอนการเก็บข้อมูลวิจัยเมื่อพิจารณาปริมาณร้อยละที่มากที่สุดพบว่าไม่ว่าจะให้คำปรึกษาแบบปล่อยหรือแบบป้อนนิสิตนักศึกษาทุกกลุ่มรู้สึกเคยต่อการให้คำปรึกษาทั้ง 2 รูปแบบ แต่เมื่อพิจารณาลักษณะที่มีปริมาณร้อยละมากในลำดับถัดมาพบว่านิสิตนักศึกษากลุ่มวิทยาศาสตร์ในกรณีการให้คำปรึกษาแบบปล่อย (45.60%) จะดึงดูดให้พึงพอใจมากกว่าแบบป้อน (9.60%) สำหรับกลุ่มสังคมศาสตร์ลักษณะการให้คำปรึกษาแบบปล่อย (18.60%) จะดึงดูดให้พึงพอใจมากกว่าแบบป้อน (13.70%) ผลการวิเคราะห์กลุ่มในเวลาราชการและนอกเวลาราชการพบว่าทั้งกลุ่มในเวลาและนอกเวลาราชการชอบการให้คำปรึกษาแบบปล่อยมากกว่าแบบป้อน โดยกลุ่มในเวลาราชการในกรณีการให้คำปรึกษาแบบปล่อย (36.30%) มากกว่าแบบป้อน (11.17%) กลุ่มนอกเวลาราชการในกรณีการให้คำปรึกษาแบบปล่อย (36.30%) มากกว่าแบบป้อน (12.40%) แต่ในการให้คำปรึกษาแบบป้อนจะพบว่าปริมาณร้อยละที่มากรองลงมาเป็นลักษณะที่ควรปรับปรุงทั้งหมดและเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ความพึงพอใจ(Satisfaction)และไม่พึงพอใจ(Dissatisfaction) จะพบว่านิสิตนักศึกษามีระดับความพึงพอใจในแต่ละขั้นตอนของการทำวิทยานิพนธ์อยู่ในระดับต่ำ (น้อยกว่า 0.5) ดังตาราง 4.8

ตาราง 4. 8 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์โดยจำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาและประเภทหลักสูตรขั้นตอนการเก็บข้อมูลวิจัย

ขั้นตอนการทำวิทยานิพนธ์	แบบป่ล่อย					แบบป่อน			
	วิทย์	สังคม	ใน	นอก		วิทย์	สังคม	ใน	นอก
7.การเก็บข้อมูลวิจัย									
A	45.60	18.60	36.30	36.30	A	9.60	13.70	11.70	12.40
O	0.80	10.40	5.00	5.00	O	0.00	4.40	2.20	3.10
M	0.00	2.20	0.00	0.00	M	0.00	0.00	0.00	0.00
I	<u>50.40</u>	<u>61.70</u>	<u>53.60</u>	<u>53.60</u>	I	<u>60.80</u>	<u>59.00</u>	<u>64.80</u>	<u>52.70</u>
R	3.20	0.50	2.80	2.80	R	16.80	21.90	16.20	24.80
Q	0.00	6.60	2.20	2.20	Q	12.80	1.10	5.00	7.00
S	0.48	0.31	0.44	0.44	S	0.14	0.23	0.18	0.23
D	0.47	0.22	0.38	0.38	D	0.14	0.18	0.15	0.18

2.8 การวิเคราะห์ข้อมูลวิจัย

ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ในขั้นตอนการเก็บข้อมูลวิจัยเมื่อพิจารณาปริมาณร้อยละที่มากที่สุดพบว่าไม่ว่าจะให้คำปรึกษาแบบป่ล่อยหรือแบบป่อนนิสิตนักศึกษาทุกกลุ่มรู้สึกเฉยต่อการให้คำปรึกษาทั้ง 2 รูปแบบ แต่เมื่อพิจารณาลักษณะที่มีปริมาณร้อยละมากในลำดับถัดมาพบว่านิสิตนักศึกษากลุ่มวิทยาศาสตร์ในกรณีการให้คำปรึกษาแบบป่ล่อย (26.40%) จะดึงดูดให้พึงพอใจเท่ากับแบบป่อนสำหรับกลุ่มสังคมศาสตร์ลักษณะการให้คำปรึกษาแบบป่ล่อย (17.50%) จะดึงดูดให้พึงพอใจมากกว่าแบบป่อน (16.90%) ผลการวิเคราะห์กลุ่มในเวลาราชการและนอกเวลาราชการพบว่าทั้งกลุ่มในเวลาและนอกเวลาราชการชอบการให้คำปรึกษาแบบป่ล่อยมากกว่าแบบป่อน โดยกลุ่มในเวลาราชการในกรณีการให้คำปรึกษาแบบป่ล่อย (26.80%) มากกว่าแบบป่อน (20.70%) กลุ่มนอกเวลาราชการในกรณีการให้คำปรึกษาแบบป่ล่อย (26.80%) มากกว่าแบบป่อน (20.20%)และเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ความพึงพอใจ(Satisfaction)และไม่พึงพอใจ(Dissatisfaction) จะพบว่านิสิตนักศึกษามีระดับความพึงพอใจในแต่ละขั้นตอนของการทำวิทยานิพนธ์อยู่ในระดับต่ำ (น้อยกว่า 0.5)ดังตาราง 4.9

ตาราง 4. 9 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์โดยจำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาและประเภทหลักสูตรขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลวิจัย

ขั้นตอนการทำวิทยานิพนธ์	แบบปล่อย					แบบป้อน			
	วิทย	สังคม	ใน	นอก		วิทย	สังคม	ใน	นอก
8. การวิเคราะห์ข้อมูลวิจัย									
A	26.40	17.50	26.80	26.80	A	26.40	16.90	20.70	20.20
O	0.00	4.40	2.20	2.20	O	0.00	4.40	2.20	3.10
M	0.00	2.20	0.00	0.00	M	0.00	0.00	20.70	2.20
I	<u>60.80</u>	<u>70.50</u>	<u>58.70</u>	<u>58.70</u>	I	<u>50.40</u>	<u>66.70</u>	<u>60.30</u>	<u>60.50</u>
R	6.40	0.50	5.00	5.00	R	10.40	6.60	9.50	6.20
Q	6.40	4.90	7.30	7.30	Q	12.80	5.50	7.30	10.10
S	0.30	0.23	0.33	0.33	S	0.34	0.24	0.28	0.28
D	0.30	0.21	0.31	0.31	D	0.34	0.19	0.25	0.24

2.9 การสรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ในขั้นตอนการเก็บข้อมูลวิจัยเมื่อพิจารณาปริมาณร้อยละที่มากที่สุดพบว่าไม่ว่าจะให้คำปรึกษาแบบปล่อยหรือแบบป้อนนิสิตนักศึกษาทุกกลุ่มรู้สึกเฉยต่อการให้คำปรึกษาทั้ง 2 รูปแบบ แต่เมื่อพิจารณาลักษณะที่มีปริมาณร้อยละมากในลำดับถัดมาพบว่านิสิตนักศึกษากลุ่มวิทยาศาสตร์ในกรณีการให้คำปรึกษาแบบปล่อย (36.00%) จะดึงดูดให้พึงพอใจมากกว่าแบบป้อน (22.40%) สำหรับกลุ่มสังคมศาสตร์ลักษณะการให้คำปรึกษาแบบปล่อย (22.40%) จะดึงดูดให้พึงพอใจมากกว่าแบบป้อน (8.20%) ผลการวิเคราะห์กลุ่มในเวลาราชการและนอกเวลาราชการพบว่าทั้งกลุ่มในเวลาและนอกเวลาราชการชอบการให้คำปรึกษาแบบปล่อยมากกว่าแบบป้อน โดยกลุ่มเวลาราชการในกรณีการให้คำปรึกษาแบบปล่อย (31.80%) มากกว่าแบบป้อน (16.80%) กลุ่มนอกเวลาราชการในกรณีการให้คำปรึกษาแบบปล่อย (31.80%) มากกว่าแบบป้อน (10.10%) และเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ความพึงพอใจ(Satisfaction)และไม่พึงพอใจ(Dissatisfaction) จะพบว่านิสิตนักศึกษามีระดับความพึงพอใจในแต่ละขั้นตอนของการทำวิทยานิพนธ์อยู่ในระดับต่ำ (น้อยกว่า 0.5) ดังตาราง 4.10

ตาราง 4. 10 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์โดยจำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาและประเภทหลักสูตรขั้นตอนการสรุปผลการวิจัย

ขั้นตอนการทำวิทยานิพนธ์	แบบปล่อย					แบบป้อน			
	วิทย	สังคม	ใน	นอก		วิทย	สังคม	ใน	นอก
9.การสรุปผลการวิจัย									
A	36.00	22.40	31.80	31.80	A	22.40	8.20	16.80	10.10
O	3.20	4.40	4.50	4.50	O	3.20	6.60	4.50	6.20
M	4.00	11.50	5.00	5.00	M	0.00	0.00	0.00	0.00
I	<u>56.80</u>	<u>56.80</u>	<u>55.90</u>	<u>55.90</u>	I	<u>54.40</u>	<u>62.80</u>	<u>58.10</u>	<u>60.50</u>
R	0.00	2.70	0.60	0.60	R	10.40	19.70	16.20	16.30
Q	0.00	2.20	2.20	2.20	Q	9.60	2.70	4.50	7.00
S	0.39	0.28	0.37	0.34	S	0.32	0.19	0.27	0.21
D	0.40	0.36	0.38	0.40	D	0.28	0.11	0.21	0.13

2.10 การเตรียมสอบวิทยานิพนธ์

ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ในขั้นตอนการเก็บข้อมูลวิจัยเมื่อพิจารณาปริมาณร้อยละที่มากที่สุดพบว่าไม่ว่าจะให้คำปรึกษาแบบปล่อยหรือแบบป้อนนิสิตนักศึกษาทุกกลุ่มรู้สึกเฉยต่อการให้คำปรึกษาทั้ง 2 รูปแบบ แต่เมื่อพิจารณาลักษณะที่มีปริมาณร้อยละมากในลำดับถัดมาพบว่านิสิตนักศึกษากลุ่มวิทยาศาสตร์ในกรณีการให้คำปรึกษาแบบปล่อย (36.00%) จะดึงดูดให้พึงพอใจมากกว่าแบบป้อน (10.40%) สำหรับกลุ่มสังคมศาสตร์ลักษณะการให้คำปรึกษาแบบปล่อย (18.00%) จะดึงดูดให้พึงพอใจมากกว่าแบบป้อน (5.50%) ผลการวิเคราะห์กลุ่มในเวลาราชการและนอกเวลาราชการพบว่าทั้งกลุ่มในเวลาและนอกเวลาราชการชอบการให้คำปรึกษาแบบปล่อยมากกว่าแบบป้อน โดยกลุ่มในเวลาราชการในกรณีการให้คำปรึกษาแบบปล่อย (29.60%) มากกว่าแบบป้อน (9.50%) กลุ่มนอกเวลาราชการในกรณีการให้คำปรึกษาแบบปล่อย (29.60%) มากกว่าแบบป้อน (3.90%) และเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ความพึงพอใจ(Satisfaction)และไม่พึงพอใจ(Dissatisfaction) จะพบว่านิสิตนักศึกษามีระดับความพึงพอใจในแต่ละขั้นตอนของการทำวิทยานิพนธ์อยู่ในระดับต่ำ (น้อยกว่า 0.5)ดังตาราง

4.11

ตาราง 4. 11 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์โดยจำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาและประเภทหลักสูตรขั้นตอนการเตรียมสอบวิทยานิพนธ์

ขั้นตอนการทำวิทยานิพนธ์	แบบปล่อย					แบบป้อน			
	วิทย์	สังคม	ใน	นอก		วิทย์	สังคม	ใน	นอก
10. การเตรียมสอบวิทยานิพนธ์									
A	36.00	18.00	29.60	29.60	A	10.40	5.50	9.50	3.90
O	9.60	4.90	4.50	4.50	O	28.80	20.80	27.40	19.40
M	7.20	2.20	5.00	5.00	M	10.40	6.60	7.30	9.30
I	44.00	63.40	49.20	49.20	I	44.00	60.70	51.40	57.40
R	3.20	4.90	7.30	7.30	R	3.20	6.00	4.50	6.20
Q	0.00	6.60	4.50	4.50	Q	3.20	0.50	0.00	3.90
S	0.47	0.26	0.39	0.39	S	0.42	0.28	0.39	0.26
D	0.45	0.23	0.39	0.39	D	0.22	0.13	0.18	0.15

2.11 การเขียนรูปเล่มวิทยานิพนธ์

ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ในขั้นตอนการเก็บข้อมูลวิจัยเมื่อพิจารณาปริมาณร้อยละที่มากที่สุดพบว่าไม่ว่าจะให้คำปรึกษาแบบปล่อยหรือแบบป้อนนิสิตนักศึกษาทุกกลุ่มรู้สึกเฉยต่อการให้คำปรึกษาทั้ง 2 รูปแบบ แต่เมื่อพิจารณาลักษณะที่มีปริมาณร้อยละมากในลำดับถัดมาพบว่านิสิตนักศึกษากลุ่มวิทยาศาสตร์ในกรณีการให้คำปรึกษาแบบปล่อย (29.60%) จะดึงดูดให้พึงพอใจมากกว่าแบบป้อน (13.60%) สำหรับกลุ่มสังคมศาสตร์ลักษณะการให้คำปรึกษาแบบปล่อย (19.70%) จะดึงดูดให้พึงพอใจมากกว่าแบบป้อน (18.60%) ผลการวิเคราะห์กลุ่มในเวลาราชการและนอกเวลาราชการพบว่าทั้งกลุ่มในเวลาและนอกเวลาราชการชอบการให้คำปรึกษาแบบปล่อยมากกว่าแบบป้อน โดยกลุ่มในเวลาราชการในกรณีการให้คำปรึกษาแบบปล่อย (26.80%) มากกว่าแบบป้อน (16.20%) กลุ่มนอกเวลาราชการในกรณีการให้คำปรึกษาแบบปล่อย (26.80%) มากกว่าแบบป้อน (17.10%) เมื่อพิจารณาการให้คำปรึกษาแบบป้อนพบว่าปริมาณร้อยละในลำดับถัดมาของกลุ่มวิทยาศาสตร์และกลุ่มในเวลาราชการจะรู้สึกว่าควรมีการปรับปรุงสำหรับการให้คำปรึกษาแบบป้อนในขั้นตอนของการเขียนรูปเล่มวิทยานิพนธ์และเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ความพึงพอใจ(Satisfaction)และไม่พึงพอใจ(Dissatisfaction) จะพบว่านิสิตนักศึกษามีระดับความพึงพอใจในแต่ละขั้นตอนของการทำวิทยานิพนธ์อยู่ในระดับต่ำ (น้อยกว่า 0.5) ดังตาราง 4.12

ตาราง 4. 12 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์โดยจำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาและประเภทหลักสูตรขั้นตอนการเขียนรูปเล่มวิทยานิพนธ์

ขั้นตอนการทำวิทยานิพนธ์	แบบปล่อย					แบบป้อน			
	วิทย์	สังคม	ใน	นอก		วิทย์	สังคม	ใน	นอก
11. การเขียนรูปเล่มวิทยานิพนธ์									
A	29.60	19.70	26.80	26.80	A	13.60	18.60	16.20	17.10
O	4.80	6.60	5.60	5.60	O	0.00	6.60	2.20	6.20
M	0.00	0.00	0.00	0.00	M	0.00	0.00	0.00	0.00
I	<u>56.00</u>	<u>53.00</u>	<u>53.10</u>	<u>53.10</u>	I	<u>59.20</u>	<u>56.30</u>	<u>55.30</u>	<u>60.50</u>
R	3.20	15.80	7.30	7.30	R	14.40	10.90	16.80	6.20
Q	6.40	4.90	7.30	7.30	Q	12.80	7.70	9.50	10.10
S	0.38	0.33	0.38	0.38	S	0.19	0.31	0.25	0.28
D	0.33	0.25	0.31	0.31	D	0.19	0.23	0.22	0.20

3.12 การตีพิมพ์และเผยแพร่ผลงานวิจัย

ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ในขั้นตอนการตีพิมพ์และเผยแพร่ผลงานวิจัยเมื่อพิจารณาปริมาณร้อยละที่มากที่สุดพบว่าไม่ว่าจะให้คำปรึกษาแบบปล่อยหรือแบบป้อนนิสิตนักศึกษาทุกกลุ่มรู้สึกเฉยต่อการให้คำปรึกษาทั้ง 2 รูปแบบ เมื่อพิจารณาลักษณะที่มีปริมาณร้อยละมากในลำดับถัดมาพบว่าการให้คำปรึกษาแบบปล่อย นิสิตนักศึกษาทั้งในกลุ่มวิทยาศาสตร์ (16.80%) และสังคมศาสตร์(21.90%) กลุ่มในเวลาราชการ (23.50%) และนอกเวลาราชการ (23.50%) รู้สึกว่าการให้คำปรึกษาแบบปล่อยในขั้นตอนการตีพิมพ์และเผยแพร่ผลงานวิจัยเป็นลักษณะที่ไม่ต้องการและควรมีการปรับปรุง(R) ส่วนการให้คำปรึกษาแบบป้อน พบว่า นิสิตนักศึกษาทั้งในกลุ่มวิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์ และกลุ่มในและนอกเวลาราชการรู้สึกว่าการให้คำปรึกษาแบบปล่อยในขั้นตอนการตีพิมพ์และเผยแพร่ผลงานวิจัยเป็นที่ดึงดูดให้พึงพอใจ โดยกลุ่มวิทยาศาสตร์ (26.40%) มากกว่ากลุ่มสังคมศาสตร์ (19.70%)และส่วนกลุ่มในเวลาราชการ (28.50%) จะมากกว่ากลุ่มนอกเวลาราชการ (13.20%)เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ความพึงพอใจ (Satisfaction)และไม่พึงพอใจ (Dissatisfaction)จะพบว่านิสิตนักศึกษามีระดับความพึงพอใจในแต่ละขั้นตอนของการทำวิทยานิพนธ์อยู่ในระดับต่ำ (น้อยกว่า 0.5) ดังตาราง 4.13

ตาราง 4. 13 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์โดยจำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาและประเภทหลักสูตรขั้นตอนการตีพิมพ์และเผยแพร่ผลงานวิจัย

ขั้นตอนการทำวิทยานิพนธ์	แบบปล่อย					แบบป้อน			
	วิทย	สังคม	ใน	นอก		วิทย	สังคม	ใน	นอก
12 .การตีพิมพ์และเผยแพร่ผลงานวิจัย									
A	9.60	12.60	6.70	6.70	A	26.40	19.70	28.50	13.20
O	0.00	8.70	4.50	4.50	O	0.00	8.70	4.50	6.20
M	0.00	0.00	0.00	0.00	M	3.20	0.00	2.20	0.00
I	<u>64.00</u>	<u>56.80</u>	<u>58.60</u>	<u>58.70</u>	I	<u>60.80</u>	<u>54.10</u>	<u>53.60</u>	<u>61.20</u>
R	16.80	21.90	23.50	23.50	R	0.00	16.90	6.70	15.50
Q	9.60	0.00	6.70	6.70	Q	9.60	0.50	4.50	3.90
S	0.13	0.27	0.16	0.16	S	0.29	0.27	0.37	0.24
D	0.13	0.16	0.10	0.10	D	0.33	0.27	0.35	0.16

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา

3.1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แบบปล่อยจำแนกตามสาขา

เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบร้อยละความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษา 2 กลุ่มสาขาวิชาต่อขั้นตอนการทำวิทยานิพนธ์ในรูปแบบการให้คำปรึกษาแบบปล่อยพบว่านิสิตนักศึกษาสาขาสังคมศาสตร์มีความรู้สึกรู้สึกว่าควรให้คำปรึกษาแบบปล่อยทั้ง 12 ขั้นตอนของการทำวิทยานิพนธ์ ในขณะที่นิสิตนักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์รู้สึกชอบที่จะให้อาจารย์ที่ปรึกษาให้คำปรึกษาแบบปล่อยมากกว่าในขั้นตอน การทบทวนเอกสาร/งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (64.00%) การเก็บข้อมูลวิจัย (51.20%) การเสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์ (48.80%) การเขียนรูปเล่มวิทยานิพนธ์ (45.60%) และ การเตรียมสอบวิทยานิพนธ์ (42.40%) นอกนั้นรู้สึกว่าการให้คำปรึกษาแบบปล่อย จากการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างกลุ่มสาขาวิชาในแต่ละขั้นตอนของการทำวิทยานิพนธ์นั้นพบว่ามีค่าความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในขั้นตอน การเลือกหัวข้อวิทยานิพนธ์ การทบทวนเอกสาร/งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การเสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์ การเก็บข้อมูลวิจัย การสรุปผลการวิจัย การเขียนรูปเล่มวิทยานิพนธ์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

การเลือกหัวข้อวิทยานิพนธ์ นิสิตนักศึกษาทั้งสองสาขาวิชา รู้สึกชอบการให้คำปรึกษาแบบปล่อยในปริมาณที่มากที่สุดเหมือนกันแต่นิสิตนักศึกษาสาขาสังคมศาสตร์จะรู้สึกว่าเป็นขั้นตอนการเลือกหัวข้อควรให้คำปรึกษาแบบปล่อย(46.45%) ซึ่งมากกว่าในกลุ่มวิทยาศาสตร์(31.20%) ลำดับถัดมาจะรู้สึกชอบสำหรับทั้ง 2 กลุ่ม แต่กลุ่มวิทยาศาสตร์ (23.04%) จะมากกว่ากลุ่มสังคมศาสตร์ (21.86%)

การทบทวนเอกสาร/งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นิสิตนักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์จะรู้สึกชอบคำปรึกษาแบบปล่อย(64.00%) ในขณะที่กลุ่มสังคมศาสตร์รู้สึกว่าการให้คำปรึกษาแบบปล่อย (46.45%)

การเสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์ นิสิตนักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์จะรู้สึกชอบคำปรึกษาแบบปล่อย(48.80%) ในขณะที่กลุ่มสังคมศาสตร์รู้สึกว่าการให้คำปรึกษาแบบปล่อย (57.38%)

การเก็บข้อมูลวิจัย นิสิตนักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์จะรู้สึกชอบคำปรึกษาแบบปล่อย (51.20%) ในขณะที่กลุ่มสังคมศาสตร์รู้สึกว่าการให้คำปรึกษาแบบปล่อย (51.37%)

การสรุปผลการวิจัย วิทยานิพนธ์ นิสิตนักศึกษาทั้งสองสาขาวิชา รู้สึกว่าการให้คำปรึกษาแบบปล่อยในปริมาณที่มากที่สุดเหมือนกันแต่นิสิตนักศึกษาสาขาสังคมศาสตร์(63.93%) จะมากกว่าในกลุ่มวิทยาศาสตร์(45.61%) ลำดับถัดมาจะรู้สึกชอบสำหรับทั้ง 2 กลุ่ม แต่กลุ่มวิทยาศาสตร์ (36.00%) จะมากกว่ากลุ่มสังคมศาสตร์ (26.23%)

การเขียนรูปเล่มวิทยานิพนธ์ นิสิตนักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์จะรู้สึกชอบคำปรึกษาแบบปล่อย(45.60%) ในขณะที่กลุ่มสังคมศาสตร์รู้สึกว่าการให้คำปรึกษาแบบปล่อย (43.72%) ดังตาราง 4.14

ตาราง 4. 14 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แบบปล่อยจำแนกตามสาขา

ขั้นตอนการทำวิทยานิพนธ์	สาขา	ชอบ	ควร	เฉยๆ	รับได้	ไม่ชอบ	รวม	Chi-square
1.การเลือกหัวข้อวิทยานิพนธ์	วิทย์	23.04	<u>31.20</u>	13.60	7.20	3.20	100.00	25.95 *p = 0.00
	สังคม	21.86	<u>46.45</u>	7.65	0.00	0.00	100.00	
2.การวางแผนการวิจัย	วิทย์	28.80	<u>47.20</u>	20.00	4.00	0.00	100.00	4.49 p = 0.21
	สังคม	21.86	<u>44.26</u>	30.05	3.83	0.00	100.00	
3.การสร้างกรอบความคิด	วิทย์	27.20	<u>56.00</u>	13.60	3.20	0.00	100.00	1.27 p = 0.74
	สังคม	26.78	<u>54.10</u>	13.11	6.01	0.00	100.00	
4.การเลือกวิธีวิจัย	วิทย์	25.60	<u>45.60</u>	24.00	4.80	0.00	100.00	6.60 p = 0.16
	สังคม	28.42	<u>50.82</u>	14.21	4.92	1.64	100.00	
5.การทบทวนเอกสาร/งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	วิทย์	<u>64.00</u>	25.60	7.20	3.20	0.00	100.00	18.41 *p = 0.00
	สังคม	39.89	<u>46.45</u>	7.65	6.01	0.00	100.00	

ขั้นตอนการทำ วิทยานิพนธ์	สาขา	ชอบ	ควร	เฉยๆ	รับได้	ไม่ชอบ	รวม	Chi-square
6.การเสนอโครงร่าง วิทยานิพนธ์	วิทย์	48.80	36.00	10.40	4.80	0.00	100.00	15.98
	สังคม	30.60	57.38	10.38	1.64	0.00	100.00	*p = 0.00
7.การเก็บข้อมูลวิจัย	วิทย์	51.20	35.20	10.40	3.20	0.00	100.00	11.20
	สังคม	33.88	51.37	8.74	6.01	0.00	100.00	*p = 0.01
8.การวิเคราะห์ข้อมูล วิจัย	วิทย์	36.80	42.40	13.60	7.20	0.00	100.00	4.59
	สังคม	28.96	54.64	11.48	4.92	0.00	100.00	p = 0.20
9.การสรุปผลการวิจัย	วิทย์	36.00	45.60	11.20	7.20	0.00	100.00	13.37
	สังคม	26.23	63.93	8.20	1.64	0.00	100.00	*p = 0.00
10.การเตรียมสอบ วิทยานิพนธ์	วิทย์	42.40	40.00	11.20	3.20	3.20	100.00	7.31
	สังคม	33.33	51.37	13.11	1.09	1.09	100.00	p = 0.12
11.การเขียนรูปเล่ม วิทยานิพนธ์	วิทย์	45.60	40.00	7.20	6.40	0.80	100.00	17.63
	สังคม	25.68	43.72	17.49	10.38	2.73	100.00	*p = 0.00
12.การตีพิมพ์และ เผยแพร่ผลงานวิจัย	วิทย์	20.00	49.60	20.00	6.40	4.00	100.00	9.39
	สังคม	13.11	42.62	21.86	15.30	7.10	100.00	p = 0.05

3.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อลักษณะการให้คำปรึกษา ของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แบบป้อนจำแนกตามสาขา

เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบร้อยละความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษา 2 กลุ่มสาขาวิชาต่อขั้นตอนการทำวิทยานิพนธ์ในรูปแบบการให้คำปรึกษาแบบป้อนพบว่านิสิตนักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์มีความรู้สึกชอบการให้คำปรึกษาแบบป้อนในขั้นตอน การเสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์(38.40%) การเตรียมสอบวิทยานิพนธ์ (37.60%) และการเลือกหัวข้อวิทยานิพนธ์(30.40%) และรู้สึกว่าควรให้คำปรึกษาแบบป้อนในขั้นตอน การวิเคราะห์ข้อมูลวิจัย(43.20%) การตีพิมพ์และเผยแพร่ผลงานวิจัย (37.60%) การสรุปผลการวิจัย (30.40%) และการเลือกวิธีวิจัย(28%) นอกนั้นรู้สึกรับได้และเฉยๆต่อการให้คำปรึกษาแบบป้อน ในขณะที่นิสิตนักศึกษาสาขาสังคมศาสตร์มีความรู้สึกชอบการให้คำปรึกษาแบบป้อนในขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลวิจัย(35.00%) และขั้นตอนการเสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์ (32.80%) นอกนั้นนิสิตนักศึกษารู้สึกว่าควรให้คำปรึกษาแบบป้อน จากการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างกลุ่มสาขาวิชาในแต่ละขั้นตอนของการทำวิทยานิพนธ์นั้นพบว่ามี ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในขั้นตอน การทบทวนเอกสาร/งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การวิเคราะห์ข้อมูลวิจัย และการเขียนรูปเล่มวิทยานิพนธ์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

การทบทวนเอกสาร/งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นิสิตนักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์จะรู้สึกรับได้กับคำปรึกษาแบบป้อน(29.60%) ในขณะที่กลุ่มสังคมศาสตร์รู้สึกชอบการให้คำปรึกษาแบบป้อน (28.40%)

การวิเคราะห์ข้อมูลวิจัย นิสิตนักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์จะรู้สึกว่าการให้คำปรึกษาแบบ
ป้อน(43.20%) ในขณะที่กลุ่มสังคมศาสตร์รู้สึกว่าการให้คำปรึกษาแบบป้อน(35.00%)

การเขียนรูปเล่มวิทยานิพนธ์ นิสิตนักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์จะรู้สึกว่าการให้
คำปรึกษาแบบป้อน(33.60%) ในขณะที่กลุ่มสังคมศาสตร์รู้สึกว่าการให้คำปรึกษาแบบป้อน(36.10%)
ดังตาราง 4.15

ตาราง 4. 15 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อลักษณะการให้
คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แบบป้อนจำแนกตามสาขา

ขั้นตอนการทำ วิทยานิพนธ์	สาขา	ชอบ	ควร	เฉยๆ	รับได้	ไม่ชอบ	รวม	Chi-square
1.การเลือกหัวข้อ วิทยานิพนธ์	วิทย์	<u>30.40</u>	24.00	12.80	<u>30.40</u>	2.40	100.00	5.76
	สังคม	27.30	<u>30.10</u>	13.70	22.40	6.60	100.00	p = 0.22
2.การวางแผนการวิจัย	วิทย์	16.80	21.60	<u>36.00</u>	23.20	2.40	100.00	7.02
	สังคม	19.70	<u>30.10</u>	23.00	24.00	3.30	100.00	p = 0.14
3.การสร้างกรอบ ความคิด	วิทย์	16.00	22.40	<u>29.60</u>	28.80	3.20	100.00	4.43
	สังคม	20.20	<u>29.00</u>	24.60	21.90	4.40	100.00	p = 0.36
4.การเลือกวิธีวิจัย	วิทย์	17.60	<u>28.00</u>	<u>28.00</u>	23.20	3.20	100.00	3.21
	สังคม	22.40	<u>30.60</u>	20.20	22.40	4.40	100.00	p = 0.52
5.การทบทวนเอกสาร/ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	วิทย์	11.20	28.00	23.20	<u>29.60</u>	8.00	100.00	19.21
	สังคม	<u>28.40</u>	27.30	24.60	15.30	4.40	100.00	*p = 0.00
6.การเสนอโครงร่าง วิทยานิพนธ์	วิทย์	<u>38.40</u>	24.00	17.60	16.00	4.00	100.00	1.12
	สังคม	<u>32.80</u>	27.30	18.60	17.50	3.80	100.00	p = 0.89
7.การเก็บข้อมูลวิจัย	วิทย์	18.40	24.00	<u>30.40</u>	21.60	5.60	100.00	6.30
	สังคม	20.20	<u>33.30</u>	25.10	13.70	7.70	100.00	p = 0.18
8.การวิเคราะห์ข้อมูล วิจัย	วิทย์	30.40	<u>43.20</u>	9.60	14.40	2.40	100.00	14.64
	สังคม	<u>35.00</u>	32.80	21.90	10.40	0.00	100.00	*p = 0.01
9.การสรุปผลการวิจัย	วิทย์	21.60	<u>30.40</u>	29.60	16.80	1.60	100.00	3.69
	สังคม	<u>26.20</u>	<u>26.20</u>	31.70	12.00	3.80	100.00	p = 0.45
10.การเตรียมสอบ วิทยานิพนธ์	วิทย์	<u>37.60</u>	32.80	7.20	19.20	3.20	100.00	2.47
	สังคม	33.30	<u>35.00</u>	12.00	16.90	2.70	100.00	p = 0.65
11.การเขียนรูปเล่ม วิทยานิพนธ์	วิทย์	24.00	22.40	<u>33.60</u>	15.20	4.80	100.00	17.63
	สังคม	32.80	<u>36.10</u>	17.50	12.00	1.60	100.00	*p = 0.00
12.การตีพิมพ์และ เผยแพร่ผลงานวิจัย	วิทย์	34.40	<u>37.60</u>	13.60	12.80	1.60	100.00	8.18
	สังคม	30.60	<u>31.70</u>	23.00	9.30	5.50	100.00	p = 0.09

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์จำแนกตามประเภทของหลักสูตร

4.1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แบบปล่อยจำแนกตามหลักสูตร

เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบร้อยละความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษา 2 ประเภทหลักสูตรต่อขั้นตอนการทำวิทยานิพนธ์ในรูปแบบการให้คำปรึกษาแบบปล่อยพบว่านิสิตศึกษากลุ่มในเวลาราชการมีความรู้สึกชอบการให้คำปรึกษาแบบปล่อยมากที่สุด ในขั้นตอน การทบทวนเอกสาร/งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง(53.10%) การเก็บข้อมูลวิจัย(46.40%) การเลือกหัวข้อวิทยานิพนธ์(44.10%) การเสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์ (42.50%) และการเขียนรูปเล่มวิทยานิพนธ์(41.30%) นอกนั้นเห็นว่าควรให้คำปรึกษาแบบปล่อย ในขณะที่นิสิตศึกษากลุ่มนอกเวลาราชการรู้สึกชอบการให้คำปรึกษาแบบปล่อยในขั้นตอนการเลือกหัวข้อวิทยานิพนธ์ (47.30%) และการทบทวนเอกสาร/งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (45.00%) นอกนั้นมีความรู้สึกว่าการให้คำปรึกษาแบบปล่อย จากการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างประเภทหลักสูตรในแต่ละขั้นตอนของการทำวิทยานิพนธ์นั้นพบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในขั้นตอน การสรุปผลการวิจัย และการเขียนรูปเล่มวิทยานิพนธ์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

การสรุปผลการวิจัย นิสิตนักศึกษาทั้งสองหลักสูตรรู้สึกว่าการให้คำปรึกษาแบบปล่อยในปริมาณที่มากที่สุดเหมือนกันแต่นิสิตนักศึกษาหลักสูตรนอกเวลาจะรู้สึกว่าในขั้นตอนการสรุปผลการวิจัยควรให้คำปรึกษาแบบป้อน(67.40%) ซึ่งมากกว่าในกลุ่มวิทยาศาสตร์(48.60%) ลำดับถัดมาจะรู้สึกชอบสำหรับทั้ง 2 กลุ่ม แต่กลุ่มวิทยาศาสตร์ (35.80%) จะมากกว่ากลุ่มสังคมศาสตร์ (22.50%)

การเขียนรูปเล่มวิทยานิพนธ์ นิสิตนักศึกษาหลักสูตรนอกเวลาจะรู้สึกชอบการให้คำปรึกษาแบบป้อน(41.30%) ในขณะที่นิสิตนักศึกษาหลักสูตรนอกเวลาจะรู้สึกว่าควรให้คำปรึกษาแบบป้อน (49.60%) ดังตาราง 4.16

ตาราง 4. 16 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อลักษณะการให้
คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แบบปล่อยจำแนกตามหลักสูตร

ขั้นตอนการทำ วิทยานิพนธ์	สาขา	ชอบ	ควร	เฉยๆ	รับได้	ไม่ชอบ	รวม	Chi-square
1.การเลือกหัวข้อ วิทยานิพนธ์	ในเวลา	44.10	38.50	10.10	5.00	2.20	100.00	9.84
	นอกเวลา	47.30	42.60	10.10	0.00	0.00	100.00	p = 0.04
2.การวางแผนการวิจัย	ในเวลา	27.90	44.10	24.00	3.90	0.00	100.00	2.62
	นอกเวลา	20.20	47.30	28.70	3.90	0.00	100.00	p = 0.45
3.การสร้างกรอบ ความคิด	ในเวลา	26.80	55.90	11.20	6.10	0.00	100.00	2.98
	นอกเวลา	27.10	53.50	16.30	3.10	0.00	100.00	p = 0.40
4.การเลือกวิธีวิจัย	ในเวลา	25.70	50.80	15.60	7.30	0.60	100.00	8.09
	นอกเวลา	29.50	45.70	21.70	1.60	1.60	100.00	p = 0.09
5.การทบทวนเอกสาร/ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	ในเวลา	53.10	35.20	7.30	4.50	0.00	100.00	2.04
	นอกเวลา	45.00	41.90	7.80	5.40	0.00	100.00	p = 0.57
6.การเสนอโครงร่าง วิทยานิพนธ์	ในเวลา	42.50	41.30	12.30	3.90	0.00	100.00	9.92
	นอกเวลา	31.80	58.90	7.80	1.60	0.00	100.00	p = 0.02
7.การเก็บข้อมูลวิจัย	ในเวลา	46.40	37.40	11.20	5.00	0.00	100.00	9.72
	นอกเวลา	33.30	55.00	7.00	4.70	0.00	100.00	p = 0.02
8.การวิเคราะห์ข้อมูล วิจัย	ในเวลา	34.10	44.70	12.30	8.90	0.00	100.00	9.64
	นอกเวลา	29.50	56.60	12.40	1.60	0.00	100.00	p = 0.02
9.การสรุปผลการวิจัย	ในเวลา	35.80	48.60	11.20	4.50	0.00	100.00	10.85
	นอกเวลา	22.50	67.40	7.00	3.10	0.00	100.00	*p = 0.01
10.การเตรียมสอบ วิทยานิพนธ์	ในเวลา	37.40	43.60	12.30	3.40	3.40	100.00	9.59
	นอกเวลา	36.40	51.20	12.40	0.00	0.00	100.00	p = 0.05
11.การเขียนรูปเล่ม วิทยานิพนธ์	ในเวลา	41.30	36.90	10.60	8.90	2.20	100.00	12.68
	นอกเวลา	23.30	49.60	17.10	8.50	1.60	100.00	*p = 0.01
12.การตีพิมพ์และ เผยแพร่ผลงานวิจัย	ในเวลา	21.20	42.50	19.00	12.80	4.50	100.00	11.22
	นอกเวลา	8.50	49.60	24.00	10.10	7.80	100.00	p = 0.02

4.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แบบป้อนจำแนกตามหลักสูตร

เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบร้อยละความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษา 2 ประเภทหลักสูตรต่อขั้นตอนการทำวิทยานิพนธ์ในรูปแบบการให้คำปรึกษาแบบป้อน พบว่านิสิตนักศึกษาในเวลาราชการมีความรู้สึกชอบการให้คำปรึกษาแบบป้อนในขั้นตอนของการเสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์ (31.80%) และรู้สึกเฉยๆกับการให้คำปรึกษาแบบป้อนในขั้นตอนการวางแผนการวิจัย(34.60%) นอกนั้นนิสิตนักศึกษารู้สึกว่าควรให้คำปรึกษาแบบป้อน ในขณะที่นิสิตนักศึกษานอกเวลาราชการรู้สึกชอบการให้คำปรึกษาแบบป้อนมากที่สุดในขั้นตอน การเสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์ (39.50%) การเตรียมสอบวิทยานิพนธ์ (39.50%) การเขียนรูปเล่มวิทยานิพนธ์ (39.50%) การวิเคราะห์ข้อมูลวิจัย (38.80%) การทบทวนเอกสาร/งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (28.70%) และการเลือกหัวข้อวิทยานิพนธ์(27.90%)และรู้สึกเฉยๆกับการให้คำปรึกษาแบบป้อนในขั้นตอนการสรุปผลการวิจัย(33.30%) และการสร้างกรอบความคิด (27.90%) นอกนั้นรู้สึกว่าการให้คำปรึกษาแบบป้อน จากการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างประเภทหลักสูตรในแต่ละขั้นตอนของการทำวิทยานิพนธ์นั้นพบว่ามีค่าความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในขั้นตอน การเลือกหัวข้อวิทยานิพนธ์ และการเขียนรูปเล่มวิทยานิพนธ์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

การเลือกหัวข้อวิทยานิพนธ์ นิสิตนักศึกษาหลักสูตรในเวลาจะรู้สึกว่าการให้คำปรึกษาแบบป้อน(32.40%) ในขณะที่นิสิตนักศึกษาหลักสูตรนอกเวลารู้สึกว่าชอบให้คำปรึกษาแบบป้อน (27.90%)

การเขียนรูปเล่มวิทยานิพนธ์ นิสิตนักศึกษาหลักสูตรในเวลาจะรู้สึกว่าการให้คำปรึกษาแบบป้อน(31.80%) ในขณะที่นิสิตนักศึกษาหลักสูตรนอกเวลารู้สึกว่าชอบให้คำปรึกษาแบบป้อน (39.50%) ดังตาราง 4.17

ตาราง 4. 17 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แบบป้อนจำแนกตามหลักสูตร

ขั้นตอนการทำวิทยานิพนธ์	สาขา	ชอบ	ควร	เฉยๆ	รับได้	ไม่ชอบ	รวม	Chi-square
1.การเลือกหัวข้อวิทยานิพนธ์	ในเวลา	29.10	<u>32.40</u>	11.70	19.60	7.30	100.00	15.63
	นอกเวลา	<u>27.90</u>	20.90	15.50	34.10	1.60	100.00	*p = 0.00
2.การวางแผนการวิจัย	ในเวลา	15.10	27.90	<u>34.60</u>	20.10	2.20	100.00	12.17
	นอกเวลา	23.30	<u>24.80</u>	19.40	28.70	3.90	100.00	p = 0.02
3.การสร้างกรอบความคิด	ในเวลา	14.50	<u>30.70</u>	25.70	25.10	3.90	100.00	7.02
	นอกเวลา	24.00	20.20	<u>27.90</u>	24.00	3.90	100.00	p = 0.14
4.การเลือกวิธีวิจัย	ในเวลา	19.00	<u>29.60</u>	26.80	22.30	2.20	100.00	5.66
	นอกเวลา	22.50	<u>29.50</u>	18.60	23.30	6.20	100.00	p = 0.23

ขั้นตอนการทำ วิทยานิพนธ์	สาขา	ชอบ	ควร	เฉยๆ	รับได้	ไม่ ชอบ	รวม	Chi-square
5.การทบทวนเอกสาร/ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	ในเวลา	16.20	<u>31.80</u>	23.50	21.20	7.30	100.00	9.77
	นอกเวลา	<u>28.70</u>	21.70	24.80	20.90	3.90	100.00	p = 0.04
6.การเสนอโครงร่าง วิทยานิพนธ์	ในเวลา	<u>31.80</u>	27.40	17.90	17.30	5.60	100.00	4.80
	นอกเวลา	<u>39.50</u>	24.00	18.60	16.30	1.60	100.00	p = 0.31
7.การเก็บข้อมูลวิจัย	ในเวลา	16.20	<u>30.20</u>	28.50	16.80	8.40	100.00	4.19
	นอกเวลา	24.00	<u>28.70</u>	25.60	12.10	4.70	100.00	p = 0.38
8.การวิเคราะห์ข้อมูล วิจัย	ในเวลา	29.10	<u>43.60</u>	15.10	10.60	1.70	100.00	10.78
	นอกเวลา	<u>38.80</u>	27.90	19.40	14.00	0.00	100.00	p = 0.03
9.การสรุปผลการวิจัย	ในเวลา	20.10	<u>31.30</u>	29.10	16.20	3.40	100.00	7.14
	นอกเวลา	30.20	23.30	<u>33.30</u>	10.90	2.30	100.00	p = 0.13
10.การเตรียมสอบ วิทยานิพนธ์	ในเวลา	31.80	<u>36.90</u>	9.50	17.90	3.90	100.00	3.80
	นอกเวลา	<u>39.50</u>	30.20	10.90	17.80	1.60	100.00	p = 0.43
11.การเขียนรูปเล่ม วิทยานิพนธ์	ในเวลา	21.80	<u>31.80</u>	27.90	14.50	3.90	100.00	12.94
	นอกเวลา	<u>39.50</u>	28.70	18.60	11.60	1.60	100.00	*p = 0.01
12.การตีพิมพ์และ เผยแพร่ผลงานวิจัย	ในเวลา	32.40	<u>34.10</u>	17.90	10.10	5.60	100.00	3.69
	นอกเวลา	31.80	<u>34.10</u>	20.90	11.60	1.60	100.00	p = 0.45

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์โดยประยุกต์ใช้โมเดลคานอน มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) วิเคราะห์ความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาและประเภทของหลักสูตร 2) เปรียบเทียบความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา และ 3) เปรียบเทียบความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์จำแนกตามประเภทของหลักสูตร ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือนิสิตนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒจำนวน 308 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามจากการใช้แนวคิดโมเดลคานอน ซึ่งประกอบด้วยข้อคำถามแบบเชิงบวกและเชิงลบ ซึ่งเป็นคำถามแบบเลือกตอบ โดยผู้วิจัยจำแนกข้อคำถามออกเป็น 2 รูปแบบคือแบบปล่อยและแบบป้อน ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามจำแนกลักษณะการให้คำปรึกษาแบบปล่อยมีค่าเท่ากับ .934 แบบสอบถามลักษณะการให้คำปรึกษาแบบป้อนมีค่าเท่ากับ .940 เก็บข้อมูลจากตัวอย่างโดยการแจกแบบสอบถามทางไปรษณีย์ วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานโดยใช้ค่าเฉลี่ย ร้อยละ การสถิติไค-สแควร์ การวิเคราะห์ตารางไขว้ และการวิเคราะห์ตามรูปแบบโมเดลคานอน

สรุปผลการวิจัย

5.1 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์โดยจำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาและประเภทหลักสูตร

ความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เมื่อจำแนกตามสาขาวิชาพบว่า การให้คำปรึกษาแบบปล่อยเป็นลักษณะที่นิสิตนักศึกษารู้สึกเฉยๆทั้งนิสิตนักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์ ยกเว้นในขั้นตอนการทบทวนเอกสาร/งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และการเสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์เป็นลักษณะที่ดึงดูดให้รู้สึกพึงพอใจมากที่สุดต่อนิสิตนักศึกษากลุ่มวิทยาศาสตร์ ส่วนการให้คำปรึกษาแบบป้อนพบว่าเป็นลักษณะที่นิสิตนักศึกษารู้สึกเฉยๆทั้งในสาขาวิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์ เมื่อจำแนกตามประเภทหลักสูตรพบว่า การให้คำปรึกษาแบบปล่อยเป็นลักษณะที่นิสิตนักศึกษารู้สึกเฉยๆทั้งนิสิตนักศึกษากลุ่มในเวลาและนอกเวลาราชการ ยกเว้นในขั้นตอนการเสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์เป็นลักษณะที่ดึงดูดให้พึงพอใจทั้งนิสิตนักศึกษากลุ่มในเวลาและนอกเวลาราชการ ส่วนการให้คำปรึกษาแบบป้อนพบว่าเป็นลักษณะที่นิสิตนักศึกษารู้สึกเฉยๆทั้งนิสิตนักศึกษากลุ่มในเวลาและนอกเวลาราชการ

นิสิตนักศึกษาในกลุ่มสังคมศาสตร์พึงพอใจในลักษณะการให้คำปรึกษาแบบปล่อยใน 8 ขั้นตอนของการทำวิทยานิพนธ์ คือ การเลือกหัวข้อวิทยานิพนธ์ การทบทวนเอกสาร/งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การเสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์ การเก็บข้อมูลวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูลวิจัยการสรุปผลการวิจัย การเตรียมสอบวิทยานิพนธ์ และการเขียนรูปเล่มวิทยานิพนธ์ ส่วน การวางแผนการวิจัย การสร้างกรอบความคิด การเลือกวิธีวิจัย และการตีพิมพ์และเผยแพร่ผลงานวิจัย นิสิตนักศึกษาพึงพอใจในลักษณะการให้คำปรึกษาแบบป้อน

นิสิตนักศึกษาทั้งหลักสูตรในเวลาและนอกเวลาการศึกษาพึงพอใจในลักษณะการให้คำปรึกษาแบบปล่อยใน 11 ขั้นตอนของการทำวิทยานิพนธ์ คือ การเลือกหัวข้อวิทยานิพนธ์ การวางแผนการวิจัย การสร้างกรอบความคิด การเลือกวิธีวิจัย การทบทวนเอกสาร/งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การเสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์ การเก็บข้อมูลวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูลวิจัยการสรุปผลการวิจัย การเตรียมสอบวิทยานิพนธ์ และการเขียนรูปเล่มวิทยานิพนธ์ ส่วน การตีพิมพ์และเผยแพร่ผลงานวิจัย นิสิตนักศึกษาพึงพอใจในลักษณะการให้คำปรึกษาแบบป้อน

ผู้วิจัยนำเสนอรายละเอียดในแต่ละหัวข้อดังนี้

การเลือกหัวข้อวิทยานิพนธ์

การให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ในขั้นตอนการเลือกหัวข้อวิทยานิพนธ์ในกรณีการให้คำปรึกษาแบบปล่อยเป็นลักษณะที่ดึงดูดให้นิสิตนักศึกษาทั้งกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์และกลุ่มสาขาสังคมศาสตร์พึงพอใจมากกว่าแบบป้อนสำหรับ และทั้งกลุ่มหลักสูตรในเวลาและหลักสูตรนอกเวลาการศึกษา

การสร้างกรอบแนวคิด

การให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ในขั้นตอนการสร้างกรอบแนวคิดแบบปล่อยจะเป็นลักษณะที่ดึงดูดให้นิสิตนักศึกษาในกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์พึงพอใจ ซึ่งตรงข้ามกับนิสิตนักศึกษาในกลุ่มสาขาสังคมศาสตร์ที่พอใจการให้คำปรึกษาแบบป้อนมากกว่า เมื่อจำแนกตามหลักสูตรพบว่าทั้งกลุ่มในเวลาและนอกเวลาการศึกษาเห็นว่าการให้คำปรึกษาแบบปล่อยเป็นลักษณะที่ดึงดูดให้พึงพอใจมากกว่าแบบป้อน

การวางแผนการวิจัย

การให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ในขั้นตอนการวางแผนการวิจัย นิสิตนักศึกษาในกลุ่มวิทยาศาสตร์ในกรณีการให้คำปรึกษาแบบปล่อยเป็นลักษณะที่ดึงดูดให้พึงพอใจ ซึ่งตรงข้ามกับกลุ่มสาขาสังคมศาสตร์ที่พึงพอใจแบบป้อนมากกว่า เมื่อจำแนกตามหลักสูตรพบว่าทั้งกลุ่มหลักสูตรในเวลาและหลักสูตรนอกเวลาการศึกษาเห็นว่าการให้คำปรึกษาแบบปล่อยเป็นลักษณะที่ดึงดูดให้พึงพอใจมากกว่าแบบป้อน

การเลือกวิธีวิจัย

การให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ในขั้นตอนการเลือกวิธีวิจัยสำหรับกลุ่มวิทยาศาสตร์ในกรณีการให้คำปรึกษาแบบปล่อยเป็นลักษณะที่ดึงดูดให้ฟังพอใจมากกว่าแบบป้อน ซึ่งต่างจากกลุ่มสาขาสังคมศาสตร์ที่พอใจแบบป้อนมากกว่า เมื่อจำแนกตามหลักสูตรกลุ่มในหลักสูตรเวลาและหลักสูตรนอกเวลาราชการเห็นว่าการให้คำปรึกษาแบบปล่อยเป็นลักษณะที่ดึงดูดให้ฟังพอใจมากกว่าแบบป้อน

การทบทวนเอกสาร/งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ในขั้นตอนการทบทวนเอกสาร/งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในกรณีการให้คำปรึกษาแบบปล่อยเป็นลักษณะที่ดึงดูดให้นิสิตนักศึกษากลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์ฟังพอใจเช่นเดียวกับกลุ่มสาขาสังคมศาสตร์ เมื่อจำแนกตามหลักสูตร กลุ่มหลักสูตรในเวลาและนอกเวลาราชการเห็นว่าการให้คำปรึกษาแบบปล่อยเป็นลักษณะที่ดึงดูดให้ฟังพอใจมากกว่าแบบป้อน

การเสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์

การให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ในขั้นตอนการเสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์ในกรณีการให้คำปรึกษาแบบปล่อย เป็นลักษณะที่ดึงดูดให้นิสิตนักศึกษากลุ่มวิทยาศาสตร์ฟังพอใจเช่นเดียวกับกลุ่มสังคมศาสตร์ สำหรับกลุ่มหลักสูตรในเวลาและหลักสูตรนอกเวลาราชการรู้สึกว่าการให้คำปรึกษาแบบปล่อยเป็นลักษณะที่ดึงดูดให้ฟังพอใจเช่นกัน

การเก็บข้อมูลวิจัย

ลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ในขั้นตอนการเก็บข้อมูลวิจัยในกรณีการให้คำปรึกษาแบบปล่อยเป็นลักษณะที่ดึงดูดให้นิสิตนักศึกษากลุ่มวิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์ฟังพอใจ เช่นเดียวกับหลักสูตรในเวลาและนอกเวลาราชการ เห็นว่าการให้คำปรึกษาแบบปล่อยเป็นลักษณะที่ดึงดูดให้ฟังพอใจมากกว่าแบบป้อน

การวิเคราะห์ข้อมูลวิจัย

ลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ในขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลวิจัยในกรณี การให้คำปรึกษาทั้งแบบปล่อยและป้อนเป็นลักษณะที่ดึงดูดให้นิสิตนักศึกษากลุ่มวิทยาศาสตร์ฟังพอใจเช่นเดียวกัน แต่นิสิตนักศึกษากลุ่มสาขาสังคมศาสตร์จะฟังพอใจการให้

คำปรึกษาแบบปล่อยมากกว่าแบบป้อน ส่วนนิสิตนักศึกษาในกลุ่มหลักสูตรในเวลาราชการและหลักสูตรนอกเวลาราชการจะเห็นว่าลักษณะการให้คำปรึกษาแบบปล่อยดึงดูดให้พึงพอใจมากกว่าแบบป้อน

การสรุปผลการวิจัย

ลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ในขั้นตอนการสรุปผลการวิจัย ในกรณีการให้คำปรึกษาแบบปล่อยเป็นลักษณะที่ดึงดูดให้นิสิตนักศึกษาในกลุ่มวิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์พึงพอใจมากกว่าแบบป้อน ส่วนนิสิตนักศึกษาในกลุ่มหลักสูตรในเวลาราชการและหลักสูตรนอกเวลาราชการจะเห็นว่าลักษณะการให้คำปรึกษาแบบปล่อยเป็นลักษณะที่ดึงดูดให้พึงพอใจมากกว่าแบบป้อนเช่นเดียวกัน

การเตรียมสอบวิทยานิพนธ์

การให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ในขั้นตอนการเตรียมสอบวิทยานิพนธ์ในกรณีการให้คำปรึกษาแบบปล่อย เป็นลักษณะที่ดึงดูดให้นิสิตนักศึกษาทั้งในกลุ่มวิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์พึงพอใจมากกว่าแบบป้อน ส่วนนิสิตนักศึกษาในกลุ่มในและนอกเวลาราชการจะเห็นว่าลักษณะการให้คำปรึกษาแบบปล่อยเป็นลักษณะที่ดึงดูดให้พึงพอใจมากกว่าแบบป้อนเช่นเดียวกัน

การเขียนรูปเล่มวิทยานิพนธ์

การให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ในขั้นตอนการเขียนรูปเล่มวิทยานิพนธ์ ในกรณีการให้คำปรึกษาแบบปล่อย เป็นลักษณะที่ดึงดูดให้นิสิตนักศึกษาทั้งในกลุ่มวิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์พึงพอใจมากกว่าแบบป้อน ส่วนนิสิตนักศึกษาในกลุ่มในและนอกเวลาราชการจะเห็นว่าลักษณะการให้คำปรึกษาแบบปล่อยเป็นลักษณะที่ดึงดูดให้พึงพอใจมากกว่าแบบป้อนเช่นเดียวกัน

การตีพิมพ์และเผยแพร่ผลงานวิจัย

การให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ในขั้นตอนการตีพิมพ์และเผยแพร่ผลงานวิจัย ในกรณีการให้คำปรึกษาแบบป้อนเป็นลักษณะที่ดึงดูดให้นิสิตนักศึกษาทั้งในกลุ่มวิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์ และกลุ่มในและนอกเวลาราชการ พึงพอใจ

จากข้อมูลข้างต้นที่กล่าวมาผู้วิจัยสรุปลักษณะการให้คำปรึกษาที่ดึงดูดให้พึงพอใจกับแต่ละขั้นตอน โดยเครื่องหมาย ✓ ในตารางแสดงถึงลักษณะที่ดึงดูดให้พึงพอใจ ดังตาราง 5.1

ตาราง 5. 1 สรุปลักษณะการให้คำปรึกษาที่ดึงดูดให้พึงพอใจในแต่ละขั้นตอน

ขั้นตอนการทำวิทยานิพนธ์	แบบปล่อย				แบบป้อน			
	วิทย	สังคม	ใน	นอก	วิทย	สังคม	ใน	นอก
1.การเลือกหัวข้อวิทยานิพนธ์	✓	✓	✓	✓				
2.การวางแผนการวิจัย	✓		✓	✓		✓		
3.การสร้างกรอบความคิด	✓		✓	✓		✓		

4.การเลือกวิธีวิจัย	✓		✓	✓			✓		
5.การทบทวนเอกสาร/งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	✓	✓	✓	✓					
6.การเสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์	✓	✓	✓	✓					
7.การเก็บข้อมูลวิจัย	✓	✓	✓	✓					
8.การวิเคราะห์ข้อมูลวิจัย	✓	✓	✓	✓		✓			
9.การสรุปผลการวิจัย	✓	✓	✓	✓					
10.การเตรียมสอบวิทยานิพนธ์	✓	✓	✓	✓					
11.การเขียนรูปเล่มวิทยานิพนธ์	✓	✓	✓	✓					
12.การตีพิมพ์และเผยแพร่ผลงานวิจัย						✓	✓	✓	✓

5.2 การเปรียบเทียบความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์จำแนกตามสาขา

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างของระดับความพึงพอใจ ระหว่างกลุ่มสาขาวิชาที่เรียน ในกรณีการให้คำปรึกษาแบบปล่อยปละ ในขั้นตอน การเลือกหัวข้อวิทยานิพนธ์ การทบทวนเอกสาร/งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การเสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์ การเก็บข้อมูลวิจัย การสรุปผลการวิจัย การเขียนรูปเล่มวิทยานิพนธ์มีความแตกต่างกัน โดยมีรายละเอียดคือ การทบทวนเอกสาร/งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นิสิตนักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์จะรู้สึกชอบคำปรึกษาแบบปล่อยปละ ในขณะที่กลุ่มสังคมศาสตร์รู้สึกว่าการให้คำปรึกษาแบบปล่อยปละ การเสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์ นิสิตนักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์จะรู้สึกชอบการให้คำปรึกษาแบบปล่อยปละ ในขณะที่กลุ่มสังคมศาสตร์รู้สึกว่าการให้คำปรึกษาแบบปล่อยปละ การเก็บข้อมูลวิจัย นิสิตนักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์จะรู้สึกชอบคำปรึกษาแบบปล่อยปละ ในขณะที่กลุ่มสังคมศาสตร์รู้สึกว่าการให้คำปรึกษาแบบปล่อยปละ การสรุปผลการวิจัย วิทยานิพนธ์ นิสิตนักศึกษาทั้งสองสาขาวิชา รู้สึกว่าการให้คำปรึกษาแบบปล่อยปละ ในปริมาณที่มากที่สุดเหมือนกัน แต่นิสิตนักศึกษาสาขาสังคมศาสตร์จะมากกว่าในกลุ่มวิทยาศาสตร์ลำดับถัดมาจะรู้สึกชอบสำหรับทั้ง 2 กลุ่ม แต่กลุ่มวิทยาศาสตร์ จะมากกว่ากลุ่มสังคมศาสตร์ การเขียนรูปเล่มวิทยานิพนธ์ นิสิตนักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์จะรู้สึกชอบการให้คำปรึกษาแบบปล่อยปละ ในขณะที่กลุ่มสังคมศาสตร์รู้สึกว่าการให้คำปรึกษาแบบปล่อยปละ

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างของระดับความพึงพอใจ ระหว่างกลุ่มสาขาวิชา ในการให้คำปรึกษาแบบป้อนพบว่ามี ความแตกต่างในขั้นตอน การทบทวนเอกสาร/งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การวิเคราะห์ข้อมูลวิจัย และการเขียนรูปเล่มวิทยานิพนธ์ โดยมีรายละเอียดคือ การทบทวนเอกสาร/งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นิสิตนักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์จะรู้สึกประทับใจกับคำปรึกษาแบบป้อน ในขณะที่กลุ่มสังคมศาสตร์รู้สึกว่าการให้คำปรึกษาแบบป้อนการวิเคราะห์ข้อมูลวิจัย นิสิตนักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์จะรู้สึกว่าการให้คำปรึกษาแบบป้อน ในขณะที่กลุ่มสังคมศาสตร์รู้สึกว่าการให้คำปรึกษาแบบป้อนการเขียนรูปเล่มวิทยานิพนธ์ นิสิตนักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์จะรู้สึกว่าการให้คำปรึกษาแบบป้อนการให้คำปรึกษาแบบป้อน ในขณะที่กลุ่มสังคมศาสตร์รู้สึกว่าการให้คำปรึกษาแบบป้อน

5.3 การเปรียบเทียบความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์จำแนกตามหลักสูตร

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างของระดับความพึงพอใจระหว่างประเภทหลักสูตรที่เรียนพบว่าในการให้คำปรึกษาแบบปล่อยมีความแตกต่างกันของระดับความพึงพอใจ ในขั้นตอน การสรุปผลการวิจัย และการเขียนรูปเล่มวิทยานิพนธ์ โดยมีรายละเอียดคือ การสรุปผลการวิจัย นิสิตนักศึกษาทั้งสองหลักสูตรรู้สึกว่าการให้คำปรึกษาแบบปล่อยในปริมาณที่มากที่สุดเหมือนกันแต่นิสิต นักศึกษาหลักสูตรนอกเวลาจะรู้สึกว่าการสรุปผลการวิจัยควรให้คำปรึกษาแบบป้อนซึ่งมากกว่าในกลุ่มวิทยาศาสตร์ลำดับถัดมาจะรู้สึกชอบสำหรับทั้ง 2 กลุ่ม แต่กลุ่มวิทยาศาสตร์จะมากกว่ากลุ่มสังคมศาสตร์ การเขียนรูปเล่มวิทยานิพนธ์ นิสิตนักศึกษาหลักสูตรในเวลารู้สึกชอบการให้คำปรึกษาแบบป้อนในขณะที่นิสิตนักศึกษาหลักสูตรนอกเวลารู้สึกว่าการให้คำปรึกษาแบบป้อน

และจากการวิเคราะห์ความแตกต่างของระดับความพึงพอใจ ระหว่างประเภทหลักสูตรในการให้คำปรึกษาแบบป้อนในแต่ละขั้นตอนของการทำวิทยานิพนธ์นั้นพบว่ามีความแตกต่างในขั้นตอนการเลือกหัวข้อวิทยานิพนธ์ และการเขียนรูปเล่มวิทยานิพนธ์ โดยมีรายละเอียดคือ การเลือกหัวข้อวิทยานิพนธ์ นิสิตนักศึกษาหลักสูตรในเวลารู้สึกว่าการให้คำปรึกษาแบบป้อนในขณะที่นิสิตนักศึกษาหลักสูตรนอกเวลารู้สึกว่าชอบให้คำปรึกษาแบบป้อน การเขียนรูปเล่มวิทยานิพนธ์ นิสิตนักศึกษาหลักสูตรในเวลารู้สึกว่าการให้คำปรึกษาแบบป้อนในขณะที่นิสิตนักศึกษาหลักสูตรนอกเวลารู้สึกว่าชอบให้คำปรึกษาแบบป้อน

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ โดยประยุกต์ใช้โมเดลคาโน พบว่าการให้คำปรึกษาแบบปล่อย ในขั้นตอนการทบทวนเอกสาร/งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และการเสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์ ในกรณีของนิสิตนักศึกษากลุ่มวิทยาศาสตร์นั้นจะเป็นลักษณะที่ดึงดูดให้รู้สึกพึงพอใจมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในขั้นตอนการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นขั้นตอนที่นิสิตนักศึกษาต้องการค้นคว้าศึกษาตามความสนใจของตนเอง และต้องการอิสระในการเลือกสิ่งที่สนใจ โดยเฉพาะกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์ที่โดยพื้นฐานจะมีลักษณะการทำงานที่เป็นระเบียบแบบแผนของตนเองอยู่แล้ว ไม่จำเป็นต้องได้รับการดูแลหรือให้ข้อมูลจากอาจารย์ที่ปรึกษามากนักซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ ชนิตา รัชพลเมือง และ สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2549) ที่ว่าการให้คำปรึกษาแบบปล่อยเหมาะกับช่วงที่นิสิตนักศึกษาเลือกหัวข้อวิทยานิพนธ์ เพราะยังไม่มีหัวข้อที่สนใจชัดเจน ควรค้นคว้าเอกสารกว้างๆเพื่อหาหัวข้อวิจัย การให้คำปรึกษาลักษณะนี้จะยังไม่มีโครงสร้างขั้นตอนมาก อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไม่ต้องให้การสนับสนุนมากนัก

2. จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ โดยประยุกต์ใช้โมเดลคาโน พบว่าขั้นตอนการตีพิมพ์และเผยแพร่ผลงานวิจัยนิสิตนักศึกษาพึงพอใจกับการให้คำปรึกษาแบบป้อนมากกว่าแบบปล่อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการตีพิมพ์และเผยแพร่ผลงานวิจัยเป็นขั้นตอนที่มีขั้นตอนการดำเนินงานและโครงสร้างขั้นตอนมาก นิสิตนักศึกษาต้องปฏิบัติตามขั้นตอนวิธีการที่กำหนดไว้ในการตีพิมพ์และเผยแพร่ซึ่งต้องการได้รับการดูแลอย่างใกล้ชิดจากอาจารย์ที่ปรึกษา และอาจเป็นเพราะเป็นขั้นตอนที่นิสิตนักศึกษาไม่คุ้นเคยกับระเบียบวิธีการ จึงต้องการการ

ดูแลจากอาจารย์ที่ปรึกษามากที่สุดซึ่งไม่ว่านิสิตนักศึกษาในกลุ่มใดก็ต้องการการดูแลอย่างใกล้ชิดเช่นเดียวกัน

3. จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ โดยประยุกต์ใช้โมเดลคาโน นิสิตนักศึกษาทั้งหลักสูตรในเวลาราชการและนอกเวลาราชการในกรณีการให้คำปรึกษาแบบปล่อยในขั้นตอนการเสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์เป็นลักษณะที่ดึงดูดให้พึงพอใจ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ในการเสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์ เป็นขั้นตอนที่นิสิตนักศึกษาต้องการค้นคว้าศึกษาตามความสนใจของตนเองและต้องการอิสระในการเลือกหัวข้อหรือสิ่งที่ตนสนใจ โดยเฉพาะไม่ว่านิสิตนักศึกษาจะเรียนหลักสูตรในหรือนอกเวลาราชการ ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ ชนิตา รักษ์พลเมือง และ สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2549) ที่ว่าการให้คำปรึกษาแบบปล่อยเหมาะกับช่วงที่นิสิตนักศึกษาเลือกหัวข้อวิทยานิพนธ์ เพราะยังไม่มีหัวข้อที่สนใจชัดเจน ควรค้นคว้าเอกสารกว้างๆเพื่อหาหัวข้อวิจัย การให้คำปรึกษาลักษณะนี้จะยังไม่มีโครงสร้างขั้นตอนมาก อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไม่ต้องให้การสนับสนุนมากนัก ยกเว้นขั้นตอนการตีพิมพ์และเผยแพร่ผลงานวิจัยนิสิตนักศึกษาพึงพอใจกับการให้คำปรึกษาแบบปล่อยมากกว่าเพราะเป็นขั้นตอนที่มีโครงสร้างขั้นตอนมาก นิสิตนักศึกษาต้องปฏิบัติตามขั้นตอนวิธีการที่กำหนดในการตีพิมพ์และเผยแพร่จึงต้องการการดูแลจากอาจารย์ที่ปรึกษา

4. จากการวิเคราะห์ความแตกต่างของระดับความพึงพอใจระหว่างกลุ่มสาขาวิชา ในกรณีการให้คำปรึกษาแบบปล่อยพบว่า ในขั้นตอน การเลือกหัวข้อวิทยานิพนธ์ การทบทวนเอกสาร/งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การเสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์ การเก็บข้อมูลวิจัย การสรุปผลการวิจัย การเขียนรูปเล่มวิทยานิพนธ์ และกรณีการให้คำปรึกษาแบบป้อน ในขั้นตอน การทบทวนเอกสาร/งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การวิเคราะห์ข้อมูลวิจัย และการเขียนรูปเล่มวิทยานิพนธ์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ โดยธรรมชาติของผู้เรียนสาขาวิทยาศาสตร์และสาขาสังคมศาสตร์มีความแตกต่างกันทั้งในด้านวิธีการคิด การทำงานที่จะมีรูปแบบแตกต่างกันออกไป

5. จากการวิเคราะห์ความแตกต่างของระดับความพึงพอใจระหว่างประเภทหลักสูตรที่เรียน ในการให้คำปรึกษาแบบปล่อย ในขั้นตอน การสรุปผลการวิจัย และการเขียนรูปเล่มวิทยานิพนธ์ ในการให้คำปรึกษาแบบป้อนในแต่ละขั้นตอนของการทำวิทยานิพนธ์นั้นในขั้นตอน การเลือกหัวข้อวิทยานิพนธ์ และการเขียนรูปเล่มวิทยานิพนธ์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธงชัย วงศ์เสนา (2548) ที่ศึกษาเปรียบเทียบลักษณะและความสามารถของอาจารย์ที่ปรึกษาตามความเป็นจริงและตามความคาดหวังโดยพบว่านักศึกษาที่เรียนในหลักสูตรที่เป็นภาคปกติกับหลักสูตรภาคบุคลากรประจำการมีความแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นิสิตนักศึกษาที่เรียนหลักสูตรในเวลาที่มีความพร้อมทั้งทางด้านเวลาที่จะดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ในขั้นตอนต่างๆได้อย่างเต็มที่ ในขณะที่นิสิตนักศึกษาที่เรียนหลักสูตรนอกเวลาราชการมีความพร้อมด้านเวลาน้อยกว่า เพราะส่วนใหญ่ต้องทำงานไปพร้อมกับการเรียนจึงอาจจะต้องการที่จะได้รับการดูแลเอาใจใส่และความช่วยเหลือจากอาจารย์ที่ปรึกษามากกว่า

6. จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ โดยประยุกต์ใช้โมเดลคาโน พบว่าลักษณะความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาต่อการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ส่วนใหญ่พบว่าการให้คำปรึกษาทั้งแบบปล่อยและการให้คำปรึกษา

แบบป้อนนิสิตนักศึกษาผู้รู้สึกเฉยๆ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากลักษณะของข้อความที่ผู้ตอบแบบสอบถาม อาจจะไม่คุ้นเคย รวมทั้งผู้ตอบจะต้องตอบซ้ำทั้งเชิงบวกและเชิงลบในหัวข้อเดียวกันอาจจะก่อให้เกิด ความสับสน และด้วยปริมาณของแบบสอบถามที่มีจำนวนข้อมาก ผู้ตอบแบบสอบถามอาจเกิดความ เบื่อหน่ายในการอ่านและตอบในแต่ละข้อ เพราะแบบสอบถามจะมีลักษณะของคำถามที่ค่อนข้าง ใกล้เคียงกันมาก จึงทำให้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนใหญ่ออกมาในลักษณะที่ไม่แตกต่างในความรู้สึก ของผู้ตอบ ทำให้การวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลข้อมูลจะต้องไปพิจารณาค่าที่มากในลำดับถัดมาเพื่อ ตอบคำถามวิจัย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การให้คำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษาในกลุ่มวิทยาศาสตร์ในกรณีการให้คำปรึกษาแบบปล่อย ในขั้นตอนการเลือกหัวข้อวิทยานิพนธ์การทบทวนเอกสาร/งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การเสนอโครงสร้าง วิทยานิพนธ์ การเก็บข้อมูลวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูลวิจัย การสรุปผลการวิจัย การเตรียมสอบ วิทยานิพนธ์ การเขียนรูปเล่มวิทยานิพนธ์ เป็นลักษณะที่ดึงดูดให้เกิดความพึงพอใจแก่นิสิตนักศึกษา กลุ่มวิทยาศาสตร์ หากอาจารย์ที่ปรึกษาให้คำปรึกษาแบบปล่อยแก่นิสิตนักศึกษาอาจจะทำให้นิสิต นักศึกษาเกิดความพึงพอใจเนื่องจากเป็นลักษณะที่ดึงดูดแต่ต้องขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของการทำ วิทยานิพนธ์ในแต่ละขั้นตอนว่าจะเหมาะสมหรือไม่

1.2 การให้คำปรึกษาแก่นิสิตนักศึกษาในกลุ่มสังคมศาสตร์ในกรณีการให้คำปรึกษาแบบป้อน ในขั้นตอน การวางแผนการวิจัย การสร้างกรอบความคิด การเลือกวิธีวิจัย เป็นลักษณะที่ดึงดูดให้เกิด ความพึงพอใจมาก แก่นิสิตนักศึกษาในกลุ่มสังคมศาสตร์ หากอาจารย์ที่ปรึกษาให้คำปรึกษาแบบป้อน แก่นิสิตนักศึกษาอาจจะทำให้นิสิตนักศึกษาเกิดความพึงพอใจเนื่องจากเป็นลักษณะที่ดึงดูดแต่ก็ เช่นเดียวกันกับข้อเสนอแนะข้างต้นคือ ต้องขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของการทำวิทยานิพนธ์ในแต่ละ ขั้นตอนว่าจะเหมาะสมกับการเรียนรู้และพัฒนาการทำงานของนิสิตนักศึกษาหรือไม่

2. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1) การวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาโดยจำแนก ตามประเภทของสถาบันอุดมศึกษา จำแนกตามสถานะการทำวิทยานิพนธ์ เพศ และอายุเพื่อให้ได้ ข้อมูลที่เพิ่มมากขึ้นและอาจใช้ในการอภิปรายผลการวิจัยได้ดียิ่งขึ้น

2) การวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาความเป็นไปได้ของการตอบสนองความพึงพอใจของอาจารย์ที่ ปรึกษาวิทยานิพนธ์ในการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์แก่นิสิตนักศึกษาตามผลการวิจัยในครั้งนี้ว่า อาจารย์ที่ปรึกษามีความคิดเห็นหรือสามารถตอบสนองความต้องการของนิสิตนักศึกษาได้มากน้อย เพียงใด

รายการอ้างอิง

- กัลยา วานิชปัญญา. (2552). การวิเคราะห์สถิติขั้นสูงด้วย SPSS for Windows. กรุงเทพฯ: ธรรมสาร จำกัด.
- จรัส สุวรรณเวลา. (2533). **วอนอาจารย์ที่ปรึกษาในมหาวิทยาลัยสร้างคุณภาพให้ปัญญาชนชาวไทย.** กรุงเทพฯ: วัฏจักรการศึกษา.
- จรัส สุวรรณเวลา. (2545). **อุดมศึกษาไทย.** กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชนิดา รัชชพลเมือง และ สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (2549). **อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์:หน้าที่และบทบาท.** กรุงเทพฯ: สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษาสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.
- ปราณี หะชัน. (2542). **การปฏิบัติตามบทบาทที่เป็นจริงและที่คาดหวังของอาจารย์ที่ปรึกษาในทัศนะของนักศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.** การค้นคว้าแบบอิสระของคณะศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ระจิตรา ศุภดิกลักษณ์. (2545). **บทบาทการปฏิบัติหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล.** รายงานการประชุมสัมมนาทางวิชาการ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ครั้งที่ 18 กรุงเทพฯ: คุรุสภาลาดพร้าว.
- เรียม ศรีทอง. (2540). **งานอาจารย์ที่ปรึกษาในสถาบันการศึกษา ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตลำปาง, การอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนางานอาจารย์ที่ปรึกษา 13-17 ตุลาคม 2540**
ลำปาง : แผนกเอกสารการพิมพ์ วิทยาเขตลำปาง.
- สถาภรณ์ เล็กล้วน. (2553). **การสร้างเครื่องมือช่วยในการตัดสินใจพัฒนาผลิตภัณฑ์โดยประยุกต์ใช้ตัวแบบคาน. วิทยานิพนธ์ วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.**
- สุนน อมรวิวัฒน์. (2518). **บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, เอกสารการสอนและการวัดผลการศึกษา** กรุงเทพฯ: ฝ่ายวิชาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิมล ว่องวานิช และนางลักษณ์ วิรัชชัย. (2546). **แนวทางการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์.**
กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ตำราและเอกสารทางวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำเนา ขจรศิลป์. (2543). **ระบบอาจารย์ที่ปรึกษา.** กรุงเทพมหานคร : ชวนพิมพ์.
- วิสูตร จำเนียร. (2543). **การปฏิบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับบทบาทในการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาในสถาบันราชภัฏธนบุรี. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต.กรุงเทพมหานคร :**
มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- วรรณิ์ แกมเกต. (2551). **วิธีวิทยาการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์.** กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2530). **งานบุคลากร นิสิต นักศึกษา.**กรุงเทพมหานคร. : ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรรคเจตต์ อภิขจรศิลป์ และ ปริญญ์ บุญนิษฐ. (2554). **ความเข้าใจกับความต้องการของลูกค้า.** สืบค้นได้จาก <http://www.ecodesignconsult.com> .

ภาษาอังกฤษ

Shen, Tan, K.G., & Xie, M. (2000). **An Integrated to Innovative Product Development Using Kano's Model and QFD**. *European Journal of Innovation Management* .

Tan, Kay C. & Pawitra, Theresia A. (2001). **Research and Concepts Integrating SRVQUAL and Kano's Model into QFD for Service Excellence Development**. *Managing Service Quality* .

Sauerwein, E., F. Bailom, K. Matzler and H. H. Hinterhuber. (1996). **The Kano Model: How to delight your customers**. *In International Working Seminar on Production Economics, Innsbruck/Igls/Austria*.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

รายนามผู้เชี่ยวชาญ ที่ให้คำแนะนำในการสร้างและตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

ลำดับ	ชื่อ-นามสกุล	ตำแหน่ง
1	ผศ.ดร.สุนทรา โตบัว	รองหัวหน้าภาควิชา สาขาวิชาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา ภาควิชา การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
2	รศ.ดร.ปพฤกษ์ อุตสาหานิชกิจ	คณบดีคณะการบัญชีและการจัดการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
3	ดร.จารุวรรณ พลอยดวงรัตน์	อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์ ภาควิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
4	ผศ.ดร.อิทธิพล สิงห์คำ	อาจารย์ประจำคณะเทคโนโลยี สาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
5	ผศ.ดร.พิสิษฐ์ ธรรมวิถี	อาจารย์ประจำคณะอุตสาหกรรมเกษตร ภาควิชาพัฒนาผลิตภัณฑ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
6	ดร.แคทลียา ชาปะวัง	อาจารย์ประจำคณะการบัญชีและการจัดการ สาขาวิชาการตลาด มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ภาคผนวก ข
ตัวอย่างแบบสอบถาม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

**แบบสอบถามความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษา
ที่มีต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์**

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของนิสิตนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงใน และเติมข้อความลงในช่องว่างให้ตรงตามความเป็นจริง

- 1) เพศ ชาย หญิง
- 2) อายุ.....ปี
- 3) คณะที่ศึกษา.....
- 4) มหาวิทยาลัย.....
- 5) สาขา/ภาควิชา.....
- 6) ประเภทของสถาบันอุดมศึกษา รัฐบาล เอกชน
- 7) ประเภทของหลักสูตร ในเวลาราชการ นอกเวลาราชการ
- 8) ปีที่เข้าศึกษา .....ระยะเวลาในการทำวิทยานิพนธ์.....
- 9) สถานะการทำวิทยานิพนธ์ ยังไม่เริ่มดำเนินการ อยู่ระหว่างดำเนินการ ทำเสร็จเรียบร้อยแล้ว

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ใช้รูปแบบของ Kano Model ซึ่งในแต่ละข้อคำถามจะแบ่งเป็นข้อคำถามเชิงบวกและข้อคำถามเชิงลบ ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามจะต้องตอบทั้ง 2 ลักษณะให้ครบ เช่น

ข้อ 1 A ให้ท่านเลือกหัวข้อวิทยานิพนธ์ด้วยตนเอง เป็นคำถามเชิงบวก

ข้อ 1 B ให้ท่านเลือกหัวข้อวิทยานิพนธ์ตามที่อาจารย์บอก เป็นคำถามเชิงลบ

ให้ท่านอ่านและพิจารณาว่า ท่านจะรู้สึกอย่างไรถ้าอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ของท่านให้คำปรึกษาตามลักษณะดังต่อไปนี้ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ที่ตรงกับความรู้สึกที่แท้จริงของท่านโดยใช้เกณฑ์ดังนี้

5	หมายถึง	ชอบถ้าเป็นแบบนี้
4	หมายถึง	ควรจะเป็นแบบนี้
3	หมายถึง	รู้สึกเฉยๆ
2	หมายถึง	รับได้ ถ้าเป็นแบบนี้
1	หมายถึง	ไม่ชอบเลยถ้าเป็นแบบนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ข้อ	คำถาม	ความรู้สึกที่มีต่อลักษณะการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์				
		ชอบ ถ้าเป็น แบบนั้น (5)	ควรจะ เป็น แบบนั้น (4)	รู้สึก เฉยๆ (3)	รับได้ ถ้าเป็น แบบนั้น (2)	ไม่ชอบ เลยถ้าเป็น แบบนั้น (1)
1 A	ให้ท่านเลือกหัวข้อวิทยานิพนธ์ด้วยตนเอง	5	4	3	2	1
1 B	ให้ท่านเลือกหัวข้อวิทยานิพนธ์ตามที่อาจารย์กำหนด	5	4	3	2	1
2 A	ให้ท่านสร้างกรอบแนวคิดด้วยตนเอง	5	4	3	2	1
2 B	ให้ท่านสร้างกรอบแนวคิดตามที่อาจารย์กำหนด	5	4	3	2	1
3 A	ให้ท่านวางแผนการวิจัยด้วยตนเอง	5	4	3	2	1
3 B	ให้ท่านวางแผนการวิจัยตามที่อาจารย์กำหนด	5	4	3	2	1
4 A	ให้ท่านเลือกวิธีวิจัยด้วยตนเอง	5	4	3	2	1
4 B	ให้ท่านเลือกวิธีวิจัยตามที่อาจารย์กำหนด	5	4	3	2	1
5 A	ให้ท่านค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องด้วยตนเอง	5	4	3	2	1
5 B	ให้ท่านค้นคว้าเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามที่อาจารย์บอก	5	4	3	2	1
6 A	ให้ท่านเตรียมตัวเสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์เอง	5	4	3	2	1
6 B	ให้ท่านเตรียมตัวเสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์ตามที่อาจารย์บอก	5	4	3	2	1
7 A	ให้ท่านวางแผนและเก็บข้อมูลวิจัยด้วยตนเอง	5	4	3	2	1
7 B	ให้ท่านวางแผนและเก็บข้อมูลวิจัยตามที่อาจารย์บอก	5	4	3	2	1
8 A	ให้ท่านวางแผนวิเคราะห์ข้อมูลวิจัยด้วยตนเอง	5	4	3	2	1
8 B	ให้ท่านวางแผนวิเคราะห์ข้อมูลวิจัยตามที่อาจารย์บอก	5	4	3	2	1
9 A	ให้ท่านวางแผนและสรุปผลวิจัยด้วยตนเอง	5	4	3	2	1
9 B	ให้ท่านสรุปผลการวิจัยตามที่อาจารย์กำหนด	5	4	3	2	1
10 A	ให้ท่านเตรียมตัวสอบวิทยานิพนธ์ด้วยตนเอง	5	4	3	2	1
10 B	ให้ท่านเตรียมตัวสอบวิทยานิพนธ์ตามที่อาจารย์บอก	5	4	3	2	1
11 A	ให้ท่านศึกษาวิธีและขั้นตอนการเขียนรูปเล่มวิทยานิพนธ์เอง	5	4	3	2	1
11 B	ให้ท่านเขียนรูปเล่มวิทยานิพนธ์ตามที่อาจารย์กำหนด	5	4	3	2	1
12 A	ให้ท่านหาแหล่งตีพิมพ์และศึกษาขั้นตอนเผยแพร่ผลงานวิจัยเอง	5	4	3	2	1
12 B	ให้ท่านหาแหล่งตีพิมพ์และเผยแพร่ผลงานวิจัยตามที่อาจารย์บอก	5	4	3	2	1

ข้อ	คำถาม	ความรู้สึกที่มีต่อลักษณะการให้คำปรึกษา ของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์				
		ชอบ ถ้าเป็น แบบนี้ (5)	ควรจะ เป็น แบบนี้ (4)	รู้สึก เฉยๆ (3)	รับได้ ถ้าเป็น แบบนี้ (2)	ไม่ชอบ เลยถ้าเป็น แบบนี้ (1)
13 A	อาจารย์ช่วยเหลือท่านในการเลือกหัวข้อวิทยานิพนธ์	5	4	3	2	1
13 B	ท่านเลือกหัวข้อวิทยานิพนธ์เอง	5	4	3	2	1
14 A	อาจารย์ช่วยเหลือท่านในการสร้างกรอบแนวคิด	5	4	3	2	1
14 B	ท่านสร้างกรอบแนวคิดด้วยตนเอง	5	4	3	2	1
15 A	อาจารย์ช่วยเหลือท่านในการวางแผนการทำวิจัย	5	4	3	2	1
15 B	ท่านวางแผนการวิจัยด้วยตนเอง	5	4	3	2	1
16 A	อาจารย์ช่วยท่านเลือกวิธีวิจัย	5	4	3	2	1
16 B	ท่านเลือกวิธีวิจัยด้วยตนเอง	5	4	3	2	1
17 A	อาจารย์บอกวิธีค้นคว้าและทบทวนเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5	4	3	2	1
17 B	ท่านค้นคว้าและทบทวนเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องด้วยตนเอง	5	4	3	2	1
18 A	อาจารย์ช่วยท่านในการซักซ้อมก่อนเสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์	5	4	3	2	1
18 B	ท่านเตรียมตัวเสนอโครงร่างวิทยานิพนธ์ด้วยตนเอง	5	4	3	2	1
19 A	อาจารย์ช่วยเหลือท่านในการวางแผนและเก็บข้อมูลวิจัย	5	4	3	2	1
19 B	ท่านต้องวางแผนและจัดการเก็บข้อมูลวิจัยด้วยตนเอง	5	4	3	2	1
20 A	อาจารย์แนะนำวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลแก่ท่าน	5	4	3	2	1
20 B	ท่านวางแผนและจัดการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยตนเอง	5	4	3	2	1
21 A	อาจารย์ช่วยแนะนำวิธีการสรุปผลการวิจัยแก่ท่าน	5	4	3	2	1
21 B	ท่านต้องสรุปผลการวิจัยเอง	5	4	3	2	1
22 A	อาจารย์แนะนำท่านในการเตรียมตัวสอบวิทยานิพนธ์	5	4	3	2	1
22 B	อาจารย์ไม่ได้แนะนำท่านในการเตรียมตัวสอบวิทยานิพนธ์	5	4	3	2	1
23 A	อาจารย์ช่วยบอกวิธีการเขียนรูปเล่มวิทยานิพนธ์แก่ท่าน	5	4	3	2	1
23 B	ท่านศึกษาวิธีการเขียนรูปเล่มวิทยานิพนธ์ด้วยตนเอง	5	4	3	2	1
24 A	อาจารย์ช่วยหาแหล่งตีพิมพ์และเผยแพร่ผลงานวิจัยแก่ท่าน	5	4	3	2	1
24 B	อาจารย์ไม่ได้ช่วยท่านหาแหล่งตีพิมพ์และเผยแพร่ผลงานวิจัย	5	4	3	2	1

ภาคผนวก ค
ค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

```

RELIABILITY
  /VARIABLES=VAR00001 VAR00002 VAR00003 VAR00004 VAR00005
VAR00006 VAR00007 VAR00008 VAR00009 VAR00010 VAR00011
VAR00012
  /SCALE('ALL VARIABLES') ALL
  /MODEL=ALPHA.

```

Reliability

[DataSet0]

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.934	12

```

RELIABILITY
  /VARIABLES=VAR00013 VAR00014 VAR00015 VAR00016 VAR00017
VAR00018 VAR00019 VAR00020 VAR00021 VAR00022 VAR00023
VAR00024
  /SCALE('ALL VARIABLES') ALL
  /MODEL=ALPHA.

```

▶ Reliability

[DataSet0]

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.940	12

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาว แพรวกมล ชาปะวัง เกิดเมื่อวันที่ 1 เมษายน 2527 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาจากโรงเรียนร้อยเอ็ดวิทยาลัย จังหวัดร้อยเอ็ด เมื่อปี พ.ศ. 2545 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี วุฒิการศึกษบัณฑิต วิชาเอก วิทยาศาสตร์-ชีววิทยา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เมื่อปี พ.ศ. 2549 และเข้ารับการศึกษต่อในหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปี พ.ศ. 2553

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY